

ബാവശിത

പാലാടിക്കരയിൽ, സ്വപ്നവരഹസ്യം ചുണ്ടന്ന നീ നില്ലേവെ
ബാലോ, നിന്നെ ലഭിച്ചിടാതെ ഗിരിജാനാമൻ കടിച്ചു വിഷം
പെലിൽ ചുവർക്കമാലു സംഗമിതിനാലന്ത്യം ചുള്ളത്തായ്, കൈ.
ഒപ്പ് രംഗിക്കത്തു കാവങ്ങൾം തഴക്കം ഉഭവൻ തുണച്ചീടണം!

ക്രാസ്സിത്

കെ. ബാബീ ട

[ക്രീജയുദ്ധവകുതമായ ശിതഗോവിംഡത്തിന്റെ
സ്വത്തരപരിഭ്രാംഖ]

വരിഭ്രാംഖകൾ:

ചന്ദ്രനുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.
ഇടപ്പുള്ളി.

പ്രസാധകന്മാർ:

മംഗലോദയം ലിമിറ്റഡ്,
തൃപ്പൂരു.

First Impression }
in Vrischigom 1121 }
(1000 Copies) }

All rights
Strictly reserved and kept by
MRS. SREE DEVI CHANGAMPUZHA
“SREE DEVI MANDIRAM”
EDAPPALLY
(N. TRAVANCORE)

Printed at
THE MANGALODAYAM PRESS
TRICHUR

മുഖ്യം

സാഹിതീസേവകന്മാരിൽ സംസ്കാരാനിജത്തായ ഒരാളും, കവി എന്നതു പോക്കേണ്ട്, സാഹിത്യകാരൻ എന്നപോലും വിളിക്കാമോ എന്ന കേരളം സംഗയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുലം ഉണ്ഡായിരുന്നു. അഞ്ചത്തു കാലത്തു് ആ മണ്ണാഭാവത്തിനു വലിയ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരത്തിന്റെ ചടിവാതില്ലെന്നും കാർക്കത്തിയിട്ടില്ലെന്നും പല നല്ല സാഹിത്യകാരന്മാരേയും സ്വഭ്യിക്ഷവാൻ പാവപ്പെട്ട മലയാളത്തിനും സാധിച്ചു. അതു് അതു റിസ്സാരമാക്കി തള്ളിക്കൂട്ടുവുന്ന കുല സംഗതിയാണെന്നു പറഞ്ഞുള്ളൂ. അവരുടെ സാഹിത്യസംരംഭങ്ങൾ കംപ്യൂട്ടീമാംസാത്തപ്പങ്ങളും വ്യാകരണ നിയമങ്ങളും അസൂയനിരത്തു തുറിച്ചുനോട്ടുകൂടുന്നു അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു കമന്നീയമായ കലാസ്വത്തിനു് അഭിമാന പൂർണ്ണം രംഗമൊരുക്കി. പാണ്ഡിത്യഗംഭീരുമായി ചേരുവും വക്കവെള്ളാതെ കേരളീയസംഘടയത്പരം അഭിനവവും ചിരപ്രാത്മിത്യവുമായ കരാസപാദനാവേശത്തിന്യീനമായി അവരുടെ കലാകൂൾക്കൂടു സഹം സപാഗതംചെയ്തു. അവതാരകനം അവവാചകനം തമിച്ചുള്ള ഈ അഭിങ്ചിപ്പും താഴ്ത്തം എത്തനമായ പല കലാസ്വഭ്യിക്കർക്കും കേരളത്തിൽ വഴിതെളിയിക്കുവായി.

ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും സംസ്കാരം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലെന്നതു കുല മനസ്സും ആ മഹാഭാഷ്യയിലെ അഭ്യാതീയമെന്ന ലോഖിക്കപ്പെട്ടുന്ന കുല കാലുഗ്രന്ഥം, വിവർത്തനം ചെയ്യാനായബന്ധത്വാത്മ, ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ വേരിൽ അയാൾ എത്തനെന്ന വാദിച്ചും ശരി, സംസ്കാരവക്ഷിപ്പാതികൾ ഇന്നം അയാളും വെറുതേ വിച്ചുമോ എന്ന സംശയ

മാണ്. ചില സ്ഥാവിതരാൽപ്പെട്ടുനിട്ടി സേവക്കുവേണ്ടി അത്രമവഞ്ച ചെയ്യാതെ, ഉള്ളിൽത്തേതാനന്ന അഭിപ്രായം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നതുവോലും ‘ധിക്കാര’മായി പൂർണ്ണമിക്കകയും, അതിനീൻ്റെ നേരേ കലിയെടുത്ത ചീറകയും ചെയ്യുന്ന രഹസ്യത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സാഹസം ക്ഷമിക്കുപ്പുട്ടെന്ന വിശ്രസിക്കവാൻ വിഷമം തോന്നുന്നു. എതായാലും, ‘പലതും സഹിച്ചുവോതനു’ ഇന്നത്തെ മലയാളം ഇത്തരം സഹിക്കാതെ തൊൻ ശിക്ഷാവർഗ്ഗാണെന്നു വിഡിക്കുക്കുകയാണെങ്കിൽ, മനഃപൂർണ്ണം ചെയ്യുന്ന ഈ അപരാധത്തിനു് എങ്കിലും ശിക്ഷകും സഹം സ്വീകരിക്കവാൻ തൊൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു തുറന്ന പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ആളുമായി ഈ വിവർന്നത്തിനു് എന്ന ഫ്രേപ്പിച്ച് ചില കാഞ്ഞങ്ങളുടെ ഏനിക്കലും ചിലതു സ്മച്ചിപ്പിക്കുവാൻണു്. 1120_ധനമാസത്തിലാണ് ‘ഗീതഗോവിന്ദം’ ഉല്പാദിത്തിലെയ്യു വിവർന്നനും ചെയ്യുന്നെന്നു് എനിക്കു തോന്നിയതും. സംഭാഗഗ്രൂഹാരം അതിനീൻ്റെ വരദമാച്ചരില യൈ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള കാവുങ്ങളിൽ പ്രമാണനീയമാണു് ഈ കൂടി. ഇതിലെ അംഗിയായ രസം കലയുടെ ചെത്തി മിനകലും നിന്നും പുണ്യമൊന്നും കൂടാതെ അസംസ്കൃതത്രാവത്തിൽത്തന്നെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു് വെണ്ണുമണിക്കൂതികൾ. ചിരകാലമായി കേരളത്തിൽ നിലനിന്നു പോന്ന ആ ഗ്രൂഹരാധിക്ഷിതമായ—വെറും വെഘായികമായ—കാവ്യാത്മകപാരമ്പര്യം വെണ്ണണിയിൽ അവസാനിച്ചു എന്നും, എറെക്കാലംകൂടി അടിച്ചുമക്കപ്പെട്ടു ആ അവദേഹം കൂനാവുമായ കുർബാസന വീണ്ടും തലയുംതും എന്നിൽ കൂടിയാണെന്നും രഖിപ്രായം ചൊതുവെ വരന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ ആധാരമാക്കിയുള്ള പരസ്യമായ ആദ്ധ്യാത്മാഭാരം കുട്ടരെ തൊൻ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുമണ്ണു്. വെണ്ണണിയെത്തുടർന്നു, ‘മക്കത്തയ്ക്കുന്ന മജ്ജവാങ്ങകൾ പരബ്രഹ്മാട്ടാട്ടപ്പി

ചു' ആം 'തക്കപുട്ടറവുക്കേന്ന് റാച്ചവിലായ് കൈമെയാനാ'വെ
ജ്ഞലും 'തക്കൽത്തീപ്പോരി വിണ്ണവോലെ തരസാ തട്ടിപ്പിട'
ഞേതത്തുക്കലും, 'മാരൻവിട്ട ശരംക്കണക്കെതിജവാൽ' പാശ്രൂത
തദ്ദലും, 'നേരം ചെറുകവിഞ്ഞതെററിന്' 'പൊൻകാപ്പ്
ണിക്കൈകളിലാൽ സൈപരം കെട്ടിവരിഞ്ഞു'നിൽത്തലും, 'വിക
സദ്രാമാഖുമാം കാമുവിലാ നീരന്മ്മോച്ചുകച്ചങ്ങളാൽ ചിര
തരം'മദ്ധിക്കലും, അതിന്നു മാറകലധരിയിൽ മഴക്കിച്ചേര
ലും, 'ചെറുനാരങ്ങയെ സപ്പള്ളുമാംകരതാരാൽ മദ്ധിച്ചു'കൊ
ണ്ണും 'സാങ്കുതസ്തന്മായി' 'ഉത്ക്കമ്പത്താലാക്കല'മായ മാറ
ത്തു 'തെളിനോട്ട'മാഴലും, മറുംളന്ന ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പല
മഹാകവികളിലും യുവകവികളിലുംകൂടി കടന്ന വന്നും ഇങ്ങെ
അരറത്തെ കയത്തറക്കളിയായ എന്നിലും സ്ഥാനം പിടി
ചൂട്ടിണ്ടെന്നല്ലാതെ സദാചാരസൈഡ്യങ്ങളുടെ അടിത്തറ ചോ
ളിക്കുന്ന ആദ്ദോധവിണ്ണ്യങ്ങളിലാണും തൊൻ വഷ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതാ
യി എന്നിക്കുവിലും. ഇതിനെന്നുംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ ആഴു
പുതിപ്പിൽ തൊന്നും മററായ സഹാദയരം തമ്മിൽ ഉണ്ടായ
വാദകോലാധലങ്ങളിലാണും 'ഗീതഗോവിന്ദ' വിവർത്തനം ചെ
ങ്ങന്തിൽ എന്നിക്കു പ്രേരകമായിത്തീർന്നതും

ഇന്നത്തെ ചീല റിയലിപ്പുംസാഹിത്യകാരന്മാർ 'പുണി
ചാര'ത്തെ വിഷയമാക്കി കമകളിലും നോവലുകളിലും മറും എ
ഴുതുന്നതിൽ യാമാസമിതിക നിത്രുപക്കന്മാർ കണക്കിലേരു
അരിശംകാളിളുന്നതായിക്കാണാം. ഉപജീവനത്തിനു മററാ
യ മാർഗ്ഗവുമില്ലാതെ, ഉപരത്തിന്നു ആഹ്മപാനത്തിൽ മന
സ്ഥാക്കിയുടെ ധാന്തികചോദ്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു
സപ്രശ്നിരത്തെ വില്ലുവാൻ ദയനീയമാംവിധം നിംബുന്നിത
യായിത്തീരുന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ട വേദ്യുത്യുടെ ചിത്രീകരണം
അഭ്യന്തര ക്ഷോഭിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭേദമതികളിലായ ഗോ
പസ്തീകരം ശ്രീകൃഷ്ണന്നു അംഗലാവസ്ത്രത്തിലും കലാസി
ഭിയിലും മേഖലയിലും സപകാന്തന്മാരു കൈവെടിഞ്ഞു കാം

വേശത്താൽ വുംഖാരസനലുകളായിവന്ന മദ്ദനാത്സവം കൊണ്ടാടുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടുനോർമ്മ ഭക്തിപാരവ ശ്രദ്ധത്താൽ അവർ കൈകൂള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിജയം സ്വന്നാവം എനിക്കു പലപ്പോഴും വിചിത്രമായിതേതാന്നാറെന്തും. അക്കുട്ടങ്ങൾ സമാധാനം ആ നായികമാർ ശോഖാസ്ത്രീകളും ജീവാത്മകളാണെന്നും; അവരെ വഴിപാഴ്ചപ്പിച്ചു സേപ്പും പൂശുത്തി നിർവ്വിജ്ഞാം നിർവ്വഹിക്കുന്ന നായകൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ, പരമാത്മാവാണെന്നും. എല്ലാം കൈ പരമവേദാന്തത്തിന്റെ സുന്ദരചിഹ്നങ്ങൾ മാത്രമാണെന്തു. അതുകൊം; അ ലൈനും എനിക്കു വാദമില്ല. പക്ഷേ ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും തമ്മിൽ അനുഭവംശിക്കപ്പെടുന്ന സുരഭതാത്സവവും, വേശയും വിടനും തമ്മിൽ ചെയ്യുന്ന ലെംഗികകമ്മ്വുട്—അഥവെ, അവരുടും യഥാത്മത്തിൽ കൗത്തന്നയല്ലെ എന്നും എൻ്റെ ചോദ്യം. കൂടു യമേജ്ഞാം വണ്ണിക്കപ്പെടാമെന്നും മരാറാനു നിറ്റുകും പരിത്രജിക്കപ്പെടാമെന്നും പരയുന്നതിന്റെ മെഖലികമായ തത്പരാം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കൈ സഹിതയൻ്റെ എൻ്റെ ഈ സംശയം പത്രപ്രാരാ കരിക്കാൻ മുരീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹം പരയുന്നതും ആ പ്രാം തൊൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ പുരാണങ്ങളാണും, അവയ്ക്കു പുരാണത്തിന്റെ ‘മര’യുണ്ടും എന്നല്ലാമാണും. ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ യുക്തിയുടെ കരംശംപോലും തൊൻ കാണാനില്ല. കരാർ നഘനായി തെങ്ങവീമിയിൽക്കൂടി നടന്ന പോക്കുതെന്നു ചോദിക്കുന്നോരും, ആ നഘനയ്ക്കും അ ന്തരിക്കുത്തിന്റെ ‘മര’യുണ്ടും എന്ന പരയുന്നതുപോലെ മാത്രമേ ആ സമാധാനം തുള്ളികരമാകുന്നുള്ളൂ.

മേൽപ്പസ്താവിച്ചു രീതിയിൽ പുരാണത്തിന്റെ ‘മര’യുള്ള അത്യിരം പുരപ്രഖ്യാനങ്ങൾ നമ്മുടെനും. അവയെല്ലാം നമ്മുടെ തത്പരണ്യാഗാരങ്ങളാണും. അവയെ നാം വാങ്ങുന്നും വാഴ്ത്തി സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഭേദഭ്രതനു മുഗ്ധമാക്കാൻ പണി

പെട്ട വരാജയപ്പേട്ടകയും അരു വരാജയത്തിന്റെ ചെവശാ ചികമായ പ്രതികാരാവേഗത്താൽ ധർമ്മബാധയത്തിന്റെ ശിരസ്സിൽ ശാപകീലം തറഞ്ഞയും ചെയ്യുന്ന സ്വന്ത്തിലെ തേവിടിന്റെ പുരാണത്തിന്റെ ‘മറ’യ്ക്ക് വിനിൽ മദിച്ച പുളിയും പുംശുലിക്കേൾ — പുവിട്ട് പുജിക്കുന്ന നമ്മകൾ, വിധിയുടെ രൈകയിൽ കളിപ്പുന്നായിച്ചുമത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിനെ കാണുന്നോരും അവജന്തയാണോ തോന്നാനെതന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു വെറും അസംഖ്യപ്രാപ്തവന്തിന്റെ പങ്കും യമായി പരിഗണിക്കുവാനേ എന്നിക്കു നിപുണത്തിയുള്ളിട്ട്. ഹരിപ്പ തിരെ തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടുവോയ ശിശ്രപ്രദവന്നായോ, സ്വപതി മധുവിധുവെല്ലാം കഴിഞ്ഞു ശിശ്രനിൽനിന്നു സമാജിച്ചു സന്താനസ്വന്തമായിത്തിരിച്ചെടുത്തുനോരും കുങ്കുമിച്ച പുളിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും സപാഗതം ചെയ്യുന്ന പുണകെട്ട ഹരപ്രവര്ണനായോ നമ്മുടെ പുരാണത്തിന്റെ മറയിൽ ഇന്നും അംഗങ്ങെന്ന നിന്മ്മാധ്യം കഴിഞ്ഞുള്ളുണ്ട്. അവർ നമ്മുടെ സദാചാരങ്ങും തെരുവും അല്ലോടും ചതുച്ചിട്ടില്ല. ഗതംവിന്റെ അതുകൂടുതൽ വന്ന സുഖ്യികർത്താവായ ശ്രൂഹാവിനോ, അമോദയെ കണ്ണ മാത്രയിൽ ഇരുണ്ടും സ്വിച്ച് അ സാലുപിക്കു തെര്താവിന്റെ നിന്മ്മാധ്യത്താൽ അതു പാനും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു (പത്മപുരാണം—(Pages 1802—4) അതേ; ഇങ്ങനെ പുരാണത്തിന്റെ മറയിൽ ഒപ്പോച്ചിത്തങ്ങളായ ഏതുയെറു പരാക്രമങ്ങൾ പതിയിരിക്കുന്നു! അതിലെലാനും നുക്കു പരാതിയില്ല. നമ്മുടെ ചുറുവാടം കണ്ടുവരുന്ന നിത്യജീവിതത്തിലെ ഇങ്ങനേയും വശങ്ങൾ അല്ലെന്നു ചിത്രീകരിക്കാൻ അതംഭിക്കുന്നോഴ്ഞ്ഞും നമ്മുടെ സാന്നാർദ്ദിക്കാഡ്യം അകമാനം അട്ടിമലന്നുവെന്നുള്ള അക്രോശങ്ങൾ അവിൽ വിക്കുയായി!

കെങ്കുവവേദഗ്രന്ഥം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാലും ഇത്തരത്തിലുള്ള നിരവധി സംഭവക്കമകൾ അണിനിരന്നിട്ട്

ഇളതായിക്കാണും. ഒരു വിതാവു പുത്രിയുമായി ലൈംഗിക ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനെ അനുഭാരമാക്കി ഒരു ചെറുകുട്ടി റചിക്കപ്പേട്ടുകൊണ്ട് ഉടൻ തൃടങ്ങുകയായി അനന്തരാത്മായ ഒരു വകു ഹാലിഷ്കം. അതു പുരോഗമനസാധിത്രുമാണെന്നും അതു സാഹിത്യം ഒരു വിശ്വസ്തമാണെന്നും അതിനെ ഉടനടി തച്ചുകൊണ്ടുമെന്നും ഉത്തരോഹിച്ചുകൊണ്ട് മെഡിറിമാ കും പാതിരിമായും നാലുഡിക്കിൽ നിന്നും പാഞ്ചത്തത്തി അന്നാ വഞ്ചുമായ സമരകോലാഹലങ്ങൾക്കു വട്ടംകൂടിത്രിത്രം. എന്നാൽ, രണ്ടു സമേഖരിമാർ കാമവികാരം സമീക്ഷാനാക്കാതെ സ്വപ്നവിനു വീഞ്ഞുകൊടുത്തു മയക്കി മുഗ്ദിയമായും രീതിയിൽ കാമസംഗ്രഹിയടയുന്ന കുമ വേദഗ്രഹംത്തിന്റെ ഏഴുകളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും അവർ കണ്ണ ഭാവം നടിക്കുന്നില്ല. സോളംശ്ര ചക്രവർത്തിക്കും രജവാലബാലികയിലുണ്ടായ അഭിനന്ധനയെത്തു അനുഭാരമാക്കി റചിക്കപ്പേട്ടിട്ടുള്ള Song of Songs എന്ന സുന്ദരകലാസ്ത്രാഘ്നിയെപ്പോലും മതത്തിന്റെ കുറുത്തു നീം ആ മേലക്കിയണിയിച്ചു വികുതപ്പെട്ടത്തിയാൽ മാത്രമേ അവക്കുടേയും സന്നാർഘ്ഗഭോധം അചഞ്ചലമായി വർത്തിക്കുകയുള്ളിട്ടുണ്ടോ. (എന്നു ‘ദിവ്യഗിതം’ എന്ന കൂതിയും അതിലെ കരിപ്പുകളിൽ വായിച്ചുനോക്കു) ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനും അയിരം കൊല്ലുങ്ങൾക്കും ഒന്നും ജീവിച്ചിരുന്ന സോളംശ്രചക്രവർത്തി സ്വപാഠാവേജം റൂണ്ടുളായ വികാരങ്ങൾക്കു മുമ്പം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആ മനോഹരശാനങ്ങൾ ‘സഭ്യേ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം’ തെരുക്കി ത്രിക്കിക്കുന്ന വെറും പാതിരിപ്പുസംഗ്രാമങ്ങളിൽത്തരംതാഴും നീച്ചുയായും മതം കലായോട് ചെയ്യുന്ന ഒരു കുടംകെകയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ‘ഇന്നൊപ്പം രണ്ടിളം പുള്ളിമാൻപേടകളെ’പ്പോലെ സുന്ദരങ്ങളായ കളിക്കുളകളിൽ, കുറുത്തുചൂളുകൾക്കും ഇളിലോകമാതൃക്കുന്നിപ്പോലെവിളഞ്ഞുനീക്കാതുമായ തരളായതമിഴിമാരണിമക്കടമണിമാലികയായ ആ ക്രൂലേമിക്കാരി—വിശാസലാലസയും ധിരെശ്ര

കമോദിനിയുമായ അതു അരജവാലക്കുക—വെറും ഒരു നിംഖീവസഭയാണതേ! അബ്യോ, ചിഹ്നങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ഇന്ത്യാലും!

‘ബിപ്പുഗ്രീത’വും, ‘ദേവഗ്രീത’വും (Song of Songs and Gītāgeśāvīgī) തമ്മിൽ വലിയ സാദ്ധ്യമുണ്ടാണ് അതാം സ്ഥാക്ഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ട്. രാധയുടെ സ്ഥാനത്തും രിടയ പ്പെണ്ണകൊടിയും, ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ സ്ഥാനത്തും ഒരു ചക്രവർത്തിയും നാഡികാനായകനാരാധിക്കുണ്ടാള്ളുതിൽ കവിതയും ബിപ്പുഗ്രീതത്തിനു ദേവഗ്രീതയുമായി കാബുപരമായ ഒരു സാദ്ധ്യവും തോന്തു കാണുന്നില്ല. കവിതയുടെ മേരു നോക്കുന്നുപോലും ഗීതഗෝവිගത്തെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ ഘടകിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു കൂതിയാണ് Song of Songs എന്നും ഏടത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മരുരാനിനോട് താരതമ്പ്രപ്പെട്ടതാതെ, ബിപ്പുഗ്രീതത്തെ രേഖാചിത്രത്തു പരിശോധിച്ചാൽ അതൊരുത്തെ മകലാസ്തുഡിയാബന്നു നിസ്സുംശയം പറയാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെയാണ് ചെയ്യേണ്ടതും. ഗීതഗෝവිගത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ബിപ്പുഗ്രീതത്തിനു സ്ത്രുഹ്മമായ ഒരു മേരുണ്ട്—അതിൽ വൈഷ്ണവികമായ രംഗവർഗ്ഗകളിൽ അവയോടൊക്കില്ലെന്ന രസളംമനങ്ങളിൽ വളരെ കുറവാണ്. രാധകൃഷ്ണനായുടെ കാമക്രീഡാവരിപാടികളെക്കാണ്ടു കൊടുക്കാറുണ്ടിച്ചിളകിമരിയുന്ന ഒരു വികാരവാരാവാരമാണ് ഇയദേവൻ സ്വപ്നിച്ചിട്ടുള്ളതു്; സോളമൺ ചക്രവർത്തിയുടെ കലാസ്തുഡിയാക്കട്ടെ, ഇളംതെന്നല്ലിൽ ചിററലകൾ ചിന്നിപ്പുടങ്ങുന്ന ശാന്തസൗര്യവും ഭംഗനാശരജ്ജിതവുമായ ഒരു താമരപ്പൂജയുമാണ്.

വൈഷ്ണവകവികളിൽ ഇയദേവനെ സനീവിക്കുവാൻ അക്കുക്കില്ലും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പിഞ്ചാപതിക്കു മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഗීതാവലി’യിലെ കൂതികൾ കലാംഗിയിൽ ഇയദേവഗാനങ്ങളെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ

അതിശയിക്കുന്നംണ് പറയാം. ഇവരുടെ ഭാവാത്മകശാന്തിം വഹനവക്ഷം ഇന്നും ഉത്തേജകമായി വര്ത്തിക്കുന്നു. ഇയദേവനേക്കാറിച്ചുള്ള ഏതില്ലോരും സൗഖ്യസില്പങ്ങളാക്കാതു അവരെ ഇവരുടെ വിസ്തരിക്കേണ്ട അവലുമില്ല. അദ്ദേഹം തിക്രതെ ഒരു കൂൺക്കേതനായിരുന്നുവെന്ന ഗീതഗാവിനക്കാവുത്തിൽ അപ്രൂവം തെളിഞ്ഞു കാണാം. അരാധനാവേളയിൽ തന്റെ മധുരഗാനങ്ങൾ ക്രതിവാരവല്ലുതോടെ അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ പാടകയും അതൊപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധന്വന്തരിയായ പത്മാവതി ശ്രീകൂൺക്കി ഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റും രൂതം ചെയ്യുകയും പതിവായിരുന്നുവെന്ന പറയപ്പെട്ടു. കൂൺക്കേതിയിൽ പത്മാവതി ഇയദേവനെ അതിശയിച്ചിരുന്നതായും തത്ത്വാലമായി ശ്രീകൂൺക്കാൻ വാൻ കരിക്കൽ ആ സാഖ്യപിഞ്ചെട മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തായും കീത്തിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. ഗീതഗാവിനം പത്മാംസം ത്തിൽ, പത്മാംപതാം ഗീതത്തിൽ സൗമ്യമാദത്തിലെ സൂരഗരഹിവണ്ണനം ഒരു ശിരസി മണ്ണനം.

ദേഹി പദവല്ലവരുദ്ധാരം

എന്ന ഭാഗം ശ്രീവാൻതനന്നു എഴുതിച്ചേത്തതാണതോ. അത്മംഗിയും ശബ്ദംഗിയും ഇരുതേതാളിം കത്തിണ്ണാൻപിച്ചേരുന്നു കൂളിക്കാവുങ്ങൾ, കാളിഭാസകുതിക്കല്ലാഴിക്കെ, മററില്ലെന്നതനെ പറയാം. രാധാകൂൺക്കാനുടെ പ്രണയത്തെ അന്യാരമാക്കി ഭാരതീയങ്ങം ആംഗലേയങ്ങളായി അനേകം കവികൾ ക്രയിക്കം കാവുങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നുവും അനുശൃംഖലിയിടെ അനന്തരാപരയാളിക്കുണ്ടായിരുന്നുവും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഭാരതീയകവികളുടെ കുതികളിൽ ‘ഗീതാവലി’യും ‘ശ്രീകൂണക്കണ്ണാമുത’വും ആംഗലേയകവികളുടേതിൽ ആർ.സി. ടെവിലിയൻറു ‘വിദ്രമദ്രമം’ എന്ന നാടകവും അതുതമകലാസൂഷ്ടികളായി പ്രശ്നാഭിക്ഷനു. ഇയദേവഗാനങ്ങളിൽ കണക്കില്ലോ ഹരിനാമമാക്കിട്ടില്ലോതവരായി ഉത്തരം

ഭാരതീയരിൽ ആരെകിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്ന സംശയമാണ്. കടിലിലും കൊട്ടാരത്തിലും കനാപോലെ കളിയാടി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിശ്രമോഹിനിയാണ് ജയദേവഭാരതി.

കേരളത്തിൽ ഒരു കാലത്തും അഞ്ചുവർഷിക്കു വലിയ പ്രചാരം സിലബിച്ചിങ്ങൻ. ശ്രീതഗോവിന്ദത്തെ അനന്തരിച്ചു രാമപാണിവാസൻ ‘ശ്രീതരാമം’ എന്ന ഒരു കാവ്യം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിൽ സർവ്വാദരണീയമായികൊണ്ടാടപ്പെട്ടിരുന്ന ‘കൃഷ്ണാട്ടം’ കേരളീയക്ക് ശ്രീതഗോവിന്ദതോടും കൂടാം പ്രതിപത്തിക്കു ഉത്തമദൗഖ്യാന്തരമാണ്. ഇന്നും വിജ്ഞക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ജയദേവഗാനങ്ങൾ പാണിചാഡന്തോടൊപ്പം—പാടിപ്പോരുന്നുണ്ട്. കുമകളിലും ഒരു പ്രധാന ചടങ്ങായ ‘മഞ്ഞതര’ജീവയോഗിക്കുന്നതു ശ്രീതഗോവിന്ദത്തിലെ

മഞ്ഞതരക്കണ്ണതലകേളിസദനേ,
ഇഹ വിലസ രതിരണ്ടുഹസിതവദനേ;
പ്രവിശ രാധേ, മാധവസമീവം!

എന്ന തുടന്ന് ഇരുവത്തിയൊന്നാമത്തെ സരൂപമയുരമായ ശാന്തല്ലജമാണ്. അഭ്യന്തര കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ‘എപ്പുർ’ എന്ന സ്ഥലത്തും എതാരം സഹജയനാർ കുറുചേരുന്ന ഒരു സംഘം ത്രാവീകരിക്കുന്നും അതിനേൻ്റെ ആഭിരുപ്പത്തിൽ അഞ്ചുവർഷിക്കു വീണ്ടും കേരളത്തിൽ പ്രചാരമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ സജുമാക്കുന്നും ചെങ്കിട്ടുള്ളതായി പറുങ്ങളിൽ തൊൻ വായിച്ചുതായി കാക്കുന്നു! അവകുടൈ സമ്പ്രദായത്തിനു തിരുവിതാംകൂർഗവമ്പ്പുറ പല ആനക്കുല്ലങ്ങളിലെ ചെങ്കുവക്കുന്നതും അവകുടൈ ശ്രീതഗോവിന്ദക്കുമാ പ്രസംഗം ഗവഞ്ചിന്നുക്കേരുങ്ങളിലെ ഉസ്സവവരിപാടികളിൽ ഒരു പ്രധാനചടങ്ങായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായും പറയുന്നുണ്ട്. ഫ്രാസാഹനാഹമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു സാമ്പത്തികമായ പ്രചാരം സിലബിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാരെ തൊൻ ഷ്ടേഴ്യപുര്ണം അലിനറ്റി കുന്നംതോടൊപ്പ്, ഇന്ന നില്ലേശം നബിച്ചിരിക്കുന്ന ‘കുള്ളി നാട്’ത്തെ പുനരൈദ്ധരിക്കേണ്ട കത്തവും അവരേയും മറ്റു കലാപ്രണയിക്കേണ്ട അനുസ്ഥിതിക്കുടി ചെയ്യുകൊള്ളണം!

ആദ്ദീ സ്കൂൾന്റെയും, എഡ്വിന്റൺ അന്റേനാർമ്മാഡിന്റെയും ശ്രീതഗോവിന്ദപരിഭ്രാംകമാർ നാലഞ്ചു കൊല്ലുണ്ടാക്കു മുൻപു തൊൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ വായിക്കുയുണ്ടായി. ഇതുകാല മായിട്ടും ഈ വിശിഷ്ടകാവൃത്തിനു മലയാളത്തിൽ ഒരു പരിഭ്രാംകമാക്കാതിരുന്നതിൽ എനിക്കും അത്തുടർന്നും തോന്നുന്നു. ‘അധ്യാപകി’ എത്തെങ്കിലും ത്രാവത്തിൽ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകിപ്പിക്കിയാണ് അതും ഒരു കൈകൊട്ടിക്കുള്ളിപ്പാട്ടായി കൊണ്ടും. ഇടപുള്ളി രാജവംശത്തിലെ തമ്പരാട്ടിമാക്കം തീരവാതിരകളിക്കുവയ്ക്കുന്നായി അനുഭവത്തെ വലിയ രാജാവിന്റെ നില്കും അനുസരിച്ചു്, കൊട്ടാരത്തിലെ അഭ്യാസക്കാം ഇടപുള്ളി സ്വന്തമായ പൊന്നാടിപ്പുള്ളുകളും നുഡികളും ചുച്ചിട്ടുള്ളതാണു് പ്രസ്തുത കുതി. അതിന്റെ ഒരു പത്രി കിട്ടുവാനായി വലയിട്ടുള്ളും തൊൻ തിരയുകയുണ്ടായി എങ്കിലും ഒരു വിശ്വാസിയാണ് എനിക്കു നിരാശപ്പെടുന്നതായിരുന്നതു നേരം വന്നാണ്. പണ്ഡിതാംഗസഹനായ ശ്രീ. കെ. വി. എം. ശ്രീതഗോവിന്ദത്തിനും ഒരു പ്രാബല്യാനം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹത്തോട് നേരിട്ട് ചോദിച്ചിട്ടും എനിക്കെതിന്റെ ഒരു പ്രതി ലഭിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. കിട്ടിയിരുന്നവെങ്കിൽ എന്നിന്റെ ഇം പരിഭ്രാംക കൂട്ടുടി നിറംപിടിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു. തൊൻ വിവർത്തനത്തിനായി അവലും ബിച്ചിട്ടുള്ള എക്കറമും ‘ത്രാവത്താം പാരശ്വവത്രംജനാ’ വായ രാജശ്രീ. കെ. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായർ തജ്ജമചെസ്റ്റി കൂടുള്ള ‘ലക്ഷ്മീധരപ്രാബല്യാനം’മാണു്. സാരജതനായ ആ മഹാന്മാർക്കരങ്ങാം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്നാ

എനിക്കിഞ്ഞുള്ളൂ. എതായാലും ഈ വിവർത്തനസംബന്ധം തിരിച്ച് എനിക്കേക്കാവലംബമായി വർത്തിച്ചു അസ്ത്ര പൂഖ്യാനന്തരിക്കുന്ന പ്രണോതാവിനോടും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ കൈതിപ്പുവും താൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

അശ്വവദി കൈകൈടിക്കാളിപ്പാടായി എഴുതിയ ശ്രീ. ന സ്വാരേ അധികനാൽ ചെല്ലുന്നതിനു മുൻപും ഇടപ്പെട്ടിരിയിലെ വിജ്ഞക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചും ഒരു സപ്പം കടിച്ചു എന്നാം അങ്ങനെയാണുദ്ദേശം മുതിയടങ്കത്തെന്നാം പറയപ്പെട്ടുന്നു. താൻ ഈ കൃതി പരിഭ്രാംപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നും എന്നു നാട്ടുകാരായ ചില സൗഹ്രഥ്യക്കാർമ്മം ഇതു പറഞ്ഞും എന്ന ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ മനഃപൂണ്ഡരം അതുകൂടിനുണ്ടാക്കിച്ചേരിച്ചു വലിയ മതിപ്പോന്നമില്ലാത്ത താൻ അവക ഭീഷണിക്കുള്ള പരിഹാസപുവും അവഗണിച്ചും എന്നു ഉള്ളൂമം തുടങ്കുതന്നു ചെയ്തു. അങ്ങനെ പ്രതിഭിനം കാരോ സർജ്ജംവീതം പരിഭ്രാംപ്പെടുത്തി പഞ്ചാംഗ ദിവസം കൊണ്ട് താൻ ഈ ‘ദേവഗീത’ പുത്തിയാക്കി. എന്നു സംരംഭം വിജയകരമായി എന്നനിക്കാലിമാനമില്ല. എനിക്കു സാധിക്കുന്നതു താൻ ചെയ്തവനുമാത്രം. സംസ്കാരവണ്ണി തന്മാർ അതരെയെക്കില്ലും താൻ ഈ കാണിക്കുയോ അവരുടെ അഭിപ്രായമറിത്തു തെററുകൾ തിരുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പൂഖ്യാക്കരണത്തെ സംഖ്യാസിച്ചിട്ടേതാളും അറിത്തും അറിയാതെയും എനിക്കു പല വിഴകളും പററിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മുലഗ്രഹത്തിലെ അഞ്ചു ദ്രോക്കങ്ങൾമാത്രം മലയാളത്തിൽ ഈരണ്ടു ദ്രോക്കങ്ങളാക്കി വിവർത്തനംചെയ്തവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിഭ്രാംഗിൽ പല സ്വാത്രന്ത്രപ്രങ്ങളും എനിക്കു കൈചെക്കേണ്ടതായി വന്നുള്ളിട്ടി. എതായാലും

Fish ! that didst outswim the flood ;
 Tortoise ! whereon earth hath stood ;
 Boar ! who with thy tusk held'st high ;
 The world, that mortals might not die ;

Lion ! who hast giant's torn ;
Dwarf ! who laugh'dst a king to scorn ;
Sole subduer of the Dreaded !
Slayer of the many-headed !
Mighty ploughman ! Teacher tender !
Of thine own the sure Defender !
Under all thy ten disguises
Endless praise to thee arises.

പ്രിംസ്,

When thou thy Giant Foe didst seize and rend,
Fierce, fearful, long, and sharp were fang and nail ;
Thou who the Lion and the Man didst blend,
Lord of the Universe, hail, Narsingh, hail !

പ്രിംസ് ഉള്ള വിവർത്തനങ്ങൾക്കാണ് ഗുണ്ണിപ്പിച്ചേണ്ട കേരളീയർ,

വേദാഖ്യാരകനായ്, ത്രിലോകവഹനാ—
യുദ്ധിത്രേചക്രനായ്
ഹാ, ദൈത്യാനതകനായ്, ബലിപ്രണതനാ—
യക്ഷഗ്രീഡപ്രഷിഡായ്,
വൈദാഹിജ്ഞിശത ചേത്ത രാവണനിടി—
തതിയായ്, മലാശസ്ത്രനാ—
യാദാഞ്ചാകരമായ്, വലപ്രമമനാ—
വിജോജ്ഞാ, നമിക്ഷനാ താൻ!

പ്രിംസ്,

അതു ഹിരണ്യകശിപുതൻ ലുന—
ദേഹമാം മത്തളംഗകം
തദ്ദിനില്ലോ നവങ്ങൾ മേളിക്കു—
മങ്ങതൻ ധാനിവക്കജം,
അപ്രതിമമത്രല്ലസിക്കനി—
തത്രതോറാഗ്രമായങ്ങനെ!

മന

ജയ, യുതനരഹരിത്ര, മറേ!
ജയ, കേശവ, ജഗദീശ, മറേ!

എനം ഉള്ള പരിഭ്രാഷ്ടരാക്ക്, അവയിലെവന്താക്കെപ്പിഴയു
ണ്ടായാലും, മാപ്പുകൊടുക്കാതിരിക്കാണില്ലെന്നാണിക്കാം.

ഈ കൃതിയുടെ 94-ാം വശത്തും 77-ാമത്തെ ദ്രോക്ക
ത്തിലെ അന്ത്യപാദത്തിൽ ‘ആരാലണ്ടതു’ എന്ന ചേര്ത്തി
ടുള്ളതും ‘ആരാലണ്ടതു’ എന്ന തിരുത്തിവായിക്കേണമെന്ന
പേരിലാണ്.

ജയദേവമഹാകവിയുടെ കമന്നീയമായ കവാലിപ്പത്തെ
ഇങ്ങനെ വികൃതപ്പെട്ടതുവാൻ മുതിൻ്റെ സാമസ്തതിനെ
വീണ്ടും വീണ്ടും മാപ്പുചോടിച്ചുകൊണ്ടോ ഞാൻ എൻ്റെ
‘ദേവഗീത’യെ സഹിച്ചയന്നാക്കുന്ന മുൻവിൽ സാദരം സമ
പ്രിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“അജിതാനിലയം”
കാനാട്ടകര, തൃശ്ശൂർ.
18 - 3 - 1121.

ചന്ദ്രനൃസ കൃഷ്ണപിള്ള.

ഇയ്യേവഗീത പരിഭ്രാന്ത ചെയ്യവാൻ
ഡൈറ്റണ്ടനിക്ക്, സമഭിജനനാല്പു തൊൻ
പയവായ് ക്ഷമിച്ച മര മാസ്പു നല്കുന്നു
നയശീലരെന്നു നവസാഹസ്രാവം.

ഇന്ത്യാശി, }
18_6_1120. }

— ചന്ദ്രനൃഥ.

കനാം സർജ്ജം

സാമോദ്ദാമോദരം.

ഒക്കാട്ടിടത്തുന്നതാണ് ശഗനം,
രാധേ, തമാലാള്ളമി—
കാട്ടാട്ടുകിങ്ങളുന്നതാണ്, നിശയാ—
യോത്താലിവൻ ഭീക്ഷയും;
വീടെത്തിച്ചിട്ടകാക്കയാലിവനെ നീ
താ, നെന്ന നേരാക്കതിയാൽ
കൂടിച്ചേൻ ശമിച്ച മാധ്യവനമ—
നാംപ്രീതരായ് രാധയും!—

2

യമുനയുടെ തടത്തിൽ മാർഗ്ഗമല്ലേ
സുമിത്രസുരമുനിക്കിഞ്ഞക്ക്രമപ്പെതാറും
അമലരവർ യമേഴ്ചമാസപദിച്ചുാ—
രലർശരകേളിക്കുന്നപ്രധം ജയിപ്പു!

3

വാൺിവാദവിത്തുചിത്രവിലസൽ
ചേതോനികേതൻ, നിജ—
പ്രാണാധിഷ്ഠരി പത്മതൻ നിരഘമാം
നൃത്തത്തിനാതേതജ്ഞകൾ
വേംംപോൽ ജയദേവനാം കവിയിതാ
വണ്ണിപ്പിതാത്താദരം
ചേണ്ണഞ്ചും വസുദേവന്നന്നരതി—
കുർഡിവിലാസോത്സവം.

4

ചിത്തം ശ്രീവിശ്വാസമസ്തരണയിലന്നു—
ജീയ്യിലാക, കൃതപ്പാ—
മെത്തും ശ്രൂംഗാരസാദ്ധ്യാജ്ഞപ്രകാളകളിലാ—
സീഷ്ടമെന്നാലതാട്ടേ;
എത്തിക്കേടാസപദിക്ഷി സരളവദസമാ—
പാങ്കുതോസ്ത്രക്രമാഭി—
സ്ത്രീശസ്ത്രീതാഭമാമി മധുമയജയദേ—
വോക്തി, ദൈന ലോകമേ നീ!

ശ്രൂംബന്ധവരന്നാശമാവതിയരൻ,
സംസ്കാരപ്രാഥനാണകിലും
ശ്രൂതതിക്കര ഭിന്നപ്രാഥിനികകാട—
തനീചന, ഹാ, ചാരണൻ
സ്വല്പിപ്പു കവിവച്ചനാം ശ്രൂതിയരൻ
ഗ്രാവഡംചാച്ചാംരോ—
ടിഖവ്വാതിവഹിപ്പുതിപ്പുനവമ—
ശ്രൂംഗാരകാവ്വാപ്പിയിൽ!

കവികലറ്റവരൻ ഡോയി—
ജീവികലമല്ല യശസ്സ ലവലേശം
സുവിശദശശ്രൂംബലിത്ത്
നവസരഗ്രഹിയിവോൻ ജയദിവൻ!

ജ്ഞാനമാർഗ്ഗമായ മുക്തിയിക്കലേ—
ജ്ഞാനയിക്കമാ വേദങ്ങൾ,
ഉർക്കടപ്പളിയാജ്ഞിയിക്കൽനി—
നാഭരിച്ച വഹിപ്പു നീ!

ജയ, യുതമകരണരീര, മരേ!
ജയ, കോശവ, ജഗണ്ണിശ, മരേ!

2

നിത്രുദ്രിഥാരണത്തിനാൽ, തത്ഫ-
സ്വാത്ത ചുറും, ശരിഷ്ഠമായ്,
വിസുതമാം നിന്റപ്പുംവേദിയിൽ
വത്തിപ്പു വിശ്രമണ്ണയലം!
ജയ, യുതകമംകരുവ, മരേ!
ജയ, കോശവ, ജഗണ്ണിശ, മരേ!

3

ഉർമ്മായ നിന്റപംഖ്യയിൽചേരുന്ന
പററി, വിട്ടിഡാത്തങ്ങൾ,
ഉള്ളസിപ്പിതിക്കേണ്ണണ്ണി, ചന്ദ്രനി-
ലുള്ളാരാപ്പുകരുവേബാൽ!
ജയ, യുതസുകരുവ, മരേ!
ജയ, കോശവ, ജഗണ്ണിശ, മരേ!

4

ആ ഹിരണ്യകൾിപ്പതൻ ലുന-
ദേഹമാം മത്തഞ്ചുകം,
തങ്ങിനില്ലോ നബങ്ങൾം മേളിക്കു-
മങ്ങതൻ പാണിപക്കജം,
അപൂര്വിമമതള്ളസിക്കണി-
തത്ത്വത്താഗ്രമായന്നപ്പയം!
ജയ, യുതനരഹരിരുവ, മരേ!
ജയ, കോശവ, ജഗണ്ണിശ, മരേ!

5:

പ്രോക്ഷവിസുധകാരികർക്കാഴ-
ലേക്കമത്തുവിനുമ!

നൃ

ദേവഗീത

തപത്തുരണനവോദകം പാപ-
മുക്തിം, ഗ്രാഹിഭായകം.

പാതമേക്കന്ന, മാ, ബലിക്കന്നു
പാദവിക്ഷേപശക്തിയാൽ!

ജയ, യുതവച്ചവട്ടത്രുപ, മരേ,
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, മരേ!

6

ക്ഷോണിയെ സ്വന്നം ക്ഷത്രിയകള-
ഗണാനിതമയഗംഗയിൽ,
മുക്കിട്ടന്ന നീ ഭഞ്ജിതപാപം
നിഷ്ഠുമിതഭോതവം!

ജയ, ജയ, ഭൂക്ലതിലക, മരേ!
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, മരേ!

7

ആശകർക്കാധിനായകക്ക് ഇളി-
ലാശ ചെത്തു ചെത്തനപ്പോ,
മിനിച്ചം ദശറീവകോടിര-
ധന്മാം ബലി, യദ്രസം,
ചിത്തരലുമായ് ക്ഷവണം ചെയ്യു
വത്തു ദിക്കിലും, മാ, ഭൂണം!
ജയ, രഘുവര, ജയ, രാമ, മരേ!
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, മരേ!

8

ശൈത്രമുവച്ചപ്പെട്ടിൽ, മല-
പാതഭിതിയാലാദരാൽ,
തപത്തപദാന്തം തെടിയെത്തിയോ-
രപ്പിത്രയമുനവോൽ,

എ

അംഖുദാം പരിലസിപ്പു നി-
നാംഖരം, ഹാ, മനോധരം!
ജയ, ഫലധര, സ്വലരാമ, ഹരേ!
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, ഹരേ!

9

തൃശ്ശൂർത്തിയായെത്തിയ ഭവാൻ
യാഗക്കമ്പിയികളിൽ,
ഹാ, ഫസിപ്പു നിഷിദ്ധമായുള്ള
ഗോഹനനക്രീയാടികൾ!
ജയ, കരണാമയ, ബുദ്ധി, ഹരേ!
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, ഹരേ!

10

സേപ്പള്ളിയാ, പാപവക്കിലരായ
ദ്രൈപ്പിരക്കാനാട്ടങ്ങവാൻ,
യുമകേരുവപ്പോൽ കരാളിമാം
ഭീമവാസി. ധരിപ്പു നീ!
ജയ, യുതകള്ളിശ്വരി, ഹരേ!
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, ഹരേ!

11

അത്മാരമായുത്സവദമാ-
യറുമാറു. ശ്രദ്ധമായ്,
കമാഡിമായ്, ജയദേവ-
നിമ്മിതമാമിന്ദ്രിതകം,
കൈവത്സലനാം ഭവാൻ, കനി-
ത്തൃദസം ശ്രവിക്കേണമേ!
ജയ, യുതദാഹലിയത്രുപ, ഹരേ!
ജയ, കേശവ, ജഗതീശ, ഹരേ!

◎

വേദാലിംഗരക്കായ്, ത്രിലോകവഹനാ—
യുദ്ധിത്രേചക്രകായ്,
ഹാ, ദൈത്യതുറതക്കായ്, ബലിപ്രണതനാ—
യ സ്ത്രിയുദ്ധേപഷിയായ്,
വൈദോഹിയ്യും ചേത്ത രാവണനിടി—
തനീയായ്, മലാശ്രൂനാ—
യ ഉദായ്യാകരമായ് വലപ്രമമനാം
വിശ്വേഷാ, നമിക്ഷനാ താൻ!

ഗിതം രണ്ട്

ഗ്രീതകമലാക്കച്ചാജ്ജപലമണ്ണല,
യുതമക്കരുമനോധരക്കണ്ണല,
കലിതകല്ലുകമാലിക്കോരസമല,
ജയ, ഘരേ, ജയ, ദേവ, സൗന്ദര്യമല!

3

ജയ, ദിനമണിമണ്ണലമണ്ണന,
ജയ, നീയുതഭവഭയവണ്ണന!
മുനിമാർ മാനസമധംസ, ജനാദ്രംന,
ജയ, ഘരേ, ജയ, മേ, മധുസൂഖന!

3

ഗരുഡപ്പിതകാളിയഭജന,
ഗരഡവാഹന, ലോകാനാരഭജന,
അട്ടകലാബ്ലൂഡിവാകര, ഫോഫന,
ജയ, ഘരേ, ജയ, ദേവാരിനാശന!

4

മധു_മര_നരകാഡിവിഖ്യംസന,
മധുരഭംന, മംഗളകാരണ,
സുരസമുഹപ്രസാദവരായണ,
ജയ, ഘരേ, ജയ, ദേവ, നാരാധണ!

നൃ

5

അമലപത്മദളോജിപ്പലപലോചന,
അസഹനീയവേദയമോചന,
അവിലപ്പോകനിധാന, നിരജ്ജന,
ജയ, ഘറേ, ജയ, ദേവ, ജനാദ്രന്!

6

ജനകജാക്തതമംഗളത്രഷണ്,
ജയ, ജയ, ഘറേ, ഘേ, ജിതസ്ത്രഷണ്!
ജയ, സമരശമിതപ്പശാനന,
ജയ, ഘറേ, ദേവ, ഘേ, രഘുനന്ദന!

7

നവലളിതജലധരസൗന്ദര,
നളിനജാസ്യ വിശ്വചക്രകാര, വര,
ജയ, ജയ, ദേവ, സായുജ്യമന്തിര,
ജയ, ജയ, ഘറേ, ഘേ, യുതമന്ദര!

8

പരിലസിപ്പു ജയദേവനിമ്മിതം
പരമാനന്ദം ഗീതാരൂതമിദം
ജയ, ജയ, ഘറേ, ഘേരേ, ജനാദ്രന്,
ജയ, ജയ, ദേവ, ഘേ, മധുസൂഡന!

9

അഞ്ചേമാജിപ്പലരാഗദീപ്തി വെളിവായ്
കാണംവിധം പത്രതൻ
പാന്താക്ഷന്ന ചുങ്ഗയരണ്ണരം പകിരം
കാഴ്ചിരമാന്നന്തേനൻ,
ചെന്താർബാൺംരാത്തിരുലമതിങ്ങം
സേപ്പദ്ധൈരാത്ത സണ്ടിഗ്
ചിന്തിച്ചം മധുവേവരിതൻ മഹിതമാ
മാത്തട്ട നല്ലോ മുണ്ടം!

1

ഖുക്കാലം വന്ന കാലം പ്രണയവിവശയായ്

കൂൺനെന്തേടി, പിച്ചി—

ഖുക്കിപ്പാളാപ്പം മുഖത്പം കലതമവയവം

സർവ്വം താന്തമായി,

അരക്കാന്താരാന്തരത്തിൽ, തപരയോട് മദനാ—

വേശവേവവഹ്നുമിച്ചേ—

നംപംക്കാബിൽ ഭീഷ്മമാകം രതിയോട്ടഴറുമാ

രാധയോടോടി തോഴി.

ഗීതം മുന്ന്

അവിടെയക്കാണന്ന കാഴ്ചയെന്താ—

ണയി സവി, രാധേ, നീയോന്ന നോക്കു!

ലളിതലവംഗലതകളാടി—

കളിർമലയാനിലനൊന്തുക്കിടി;

പരിചിലിനിനിരക്കോകിലങ്ങൾ

വകരൻ ത്യംകാരപ്പത്വമങ്ങൾ,

സതതം മുഖലതരംഗകങ്ങൾ

വിതരുമിക്കജ്ഞക്കീരകങ്ങൾ,

വികസപ്പസന്തയോഗാഭവിതങ്ങൾ

വിരഹിജനാത്മവിഭ്രേകങ്ങൾ,

നിരയുന്നാർ യമനാതടത്തിൽ

നിത്യമഹ്നാമവനോദ്ധരത്തിൽ;

കനകാംഗികളുമായോന്തുക്കിടി—

കലിതകഞ്ഞുമലം റുതമാടി;

വിവിധസ്ഥാവജ്ഞാല്പാസഭാവൾ

വിഹരിച്ചിടന്ന, ഹാ, വാണ്ണദേവൻ!

അവിടെയകാണന്ന കാഴ്ചയെന്താ—
ണയി സവി, രാദ്യ, നീയന്തേ നോക്കു!—

മലരംപെന്തുന്ന സാധകങ്ങൾ
മനതാരിൽ കാമസ്മൈലിംഗകങ്ങൾ,
എരിയിക്കേ, പൂന്തുവയുജനങ്ങൾ
ചൊരിയുമാശാകലരോദനങ്ങൾ,
വഴിയേ, വാരിളംപുങ്കലകൾ,
വരിവണ്ണിൻ ചെണ്ണറ മാലികകൾ,
അകലുഷപീഠിയിൽ ചേന്ന, ചിന്നി-
ബുക്കുകലുപവമിണ്ണേ മിന്നി,
വിലസുന്നാരീ യമനാതടത്തിൽ
വിലുളിതല്ലാമവനോദരത്തിൽ,
കനകാംഗിമാരമായോത്തുള്ളി—
ക്കലിതകഞ്ഞുഹലം റൂത്തമാടി,
വിവിധസ്ഥാപജോല്ലാസഭാവൻ
വിഹരിച്ചിടന്ന, ഹാ, വാസുദേവൻ!

അവിടെയകാണന്ന കാഴ്ചയെന്താ—
ണയി സവി, രാദ്യ, നീയന്തേ നോക്കു!—

മുഗമദസംരഭന്തീയിണ്ണേ
പ്രഗതപ്രവാളങ്ങൾ തിന്തീവിണ്ണീ,
കരളം മിച്ചിയും കവൻ, ഭംഗി—
കലങ്ങം തമാലദ്രമങ്ങൾ തിന്തി;
വിരഹവിവശയവാന്തരംഗ—
വിഭലകാനംഗനവാഭയേന്തി,
. നിരന്തരയാൽ നില്ലും കിംഗ്രൂകങ്ങൾ
നിരയുമില്ലാമവനോദരത്തിൽ,

ദേവഗീത

കനകാംഗിമാരമായൊത്തുക്കി—
കലിതകണ്ണളം റത്തമാടി
വിവിധസ്ല്ലാപജോസ്ല്ലാസഭാവൻ
വിഹരിച്ചിട്ടും, മാ, വാസുദേവൻ!

4

അവിടെയകാണുന്ന കാഴ്ചയെന്താ—
ണയി സവി, രാധേ, നീയങ്ങു നോക്കു!

മദനമഹേശകനക്കിഡണ്യം
മഹിതാഭ വാരിവിഞ്ഞനവള്ളം,
വിലസുരഭിലക്കഡ്മഷ്ടങ്ങൾ
വികസിച്ചനില്ലുന്ന കേസരങ്ങൾ;
സൃഷ്ടെന്നം തുണിരമെന്നപോലെ
കരിവരിവണ്ടുകൾ ചേന്ന്, ചാലേ,
അന്നപമസൽസുമസംവയങ്ങൾ
അണിയിട്ടുനില്ലുന്ന പാടലങ്ങൾ;
വിലസുന്നാർ യമുനാതടത്തിൽ
വിലുളിത്രുമവനോദരത്തിൽ,
കനകാംഗിമാരമായൊത്തുക്കി—
കലിതകണ്ണളം റത്തമാടി,
വിവിധസ്ല്ലാപജോസ്ല്ലാസഭാവൻ
വിഹരിച്ചിട്ടും, മാ, വാസുദേവൻ!

5

അവിടെയകാണുന്ന കാഴ്ചയെന്താ—
ണയി സവി, രാധേ, നീയങ്ങു നോക്കു!

സൃഷ്ടരണ്ണരിതലജ്ജരാക്കം
തങ്ങനർത്തൻ വിശ്വാവലോകനത്തിൽ,
വരിധാസ്ത്രാവിരി തുകിത്തുകി—
പുരിലസിച്ചീട്ടം കൗമാഴികൾ;

മു

വിരഹിജനങ്ങളെ കുത്തവാനായ്
വിരചിച്ച കന്തമുഖങ്ങൾ പോലെ,—
തുടരെയെല്ലാടവും താണു വോദ്ദൈ—
യിടതിങ്ങി നില്ലുന്ന കേതകങ്ങൾ,
നിരയുന്നനാൽ യമുനാതടത്തിൽ
നിരവമന്മാമവനോദരത്തിൽ;
കനകാംഗികളുമായോത്തുക്കി—
കലിതകഴുഹലം റൂത്തമാടി,
വിവിധസ്ഥാപങ്ങാല്ലാസഭാവൻ
വിഹരിച്ചിടന്ന, ഹാ, വാസുദേവൻ!

6

അവിടയ്ക്കാണുന്ന കാഴ്ചയെന്താ—
ണയി സവി, രാധേ, നീയങ്ങു നോക്കു!—

കളിർവ്വിച്ചിപ്പുമനംവാന്നാഴകി
കുറുമൊഴിമുല്ലുകൾ പുക്കൾവാകി,
യമികർംതൻ മാനസത്തിന്നവോകും
മേമേകിടംവിധം കാന്തികോലും,
യുവജനാഭീഷ്ടസാമല്ലുമേകം
സവിലാസമാമീ വനോദരത്തിൽ;
കനകാംഗിമാരുമായോത്തുക്കി—
കലിതകഴുഹലം റൂത്തമാടി,
വിവിധസ്ഥാപങ്ങാല്ലാസഭാവൻ
വിഹരിച്ചിടന്ന, ഹാ, വാസുദേവൻ!

7

അവിടയ്ക്കാണുന്ന കാഴ്ചയെന്താ—
ണയി സവി, രാധേ, നീയങ്ങു നോക്കു!—

പരിലസത്തപ്പിച്ചകവല്ലരിതൻ
പരിരംഭണം മെയ്തിലേല്ലായാലെ,

ത്ര

ദൈവശീത

പുളിക്കംവോടിച്ചവോൽ മോഹനമായ്
പുതുതായി മൊട്ടിക്ക ചുതജാലം,
അഴകിൽ നിരന്ന, പരിസരത്തി_
ലെഖകം യമുനതൻ സംഗമത്തിൽ,
ജലശീകരവരിപുതമായി
വിലസുമീ ലുനാവനാന്തരത്തിൽ;
കനകാംഗിമാനമായേയാത്തുക്കുടി_
കല്പിതകാളിയലം ഗ്രന്ഥമാടി,
വിവിധസ്ല്ലാപജോസ്ല്ലാസഭാവൻ
വിഹരിച്ചിടന്ന, ഹാ, വാസുദേവൻ!

8

മധുസുഖനസ്തിസാരമായി
മധുമാസവർഷ്ണനാസാന്നമായി,
ജനിതമദനവികാരമായി
ജയദേവൻ തുക്കമീ ദിവ്യശീതം,
നതിചെയ്യുതാരെ, യാ വാസുദേവൻ
കത്തുകാൽ കനകാംഗിമാനമായി,
വിവിധസ്ല്ലാപലുസക്തനായി
വിഹരിപ്പു ലുനാവനാന്തരത്തിൽ!

10

കണ്ണാലും വിടങ്ങ മല്ലികക്കർംതൻ
ചഞ്ചൽപ്പരാഗങ്ങളെ_
ക്ഷാണ്ണാരമ്പുസ്തന്യചുണ്ണമാനവോൽ_
കാടാകൈയച്ചിച്ചിതാ,
തണ്ണാർസായകജീവവായു വെളിയിൽ_
തത്ത്വംവിയം കേതക_
ചൃണ്ണിന്ന സഞ്ചാരവേദ്യവായ പവനൻ
ബോധിപ്പു മനം!

മറ

11

പുന്നേന്തനിൽ കൊതിപുണ്ടും മരളിം

വണ്ണിംഡയാൽത്തഥാട്ടല്-

ഞേതന്തിതെത്താന്തിന മാന്തളിർക്കലകളിൽ-

ത്തരതും പിക്കേരുണിക്കാൻ,

ചിന്തും കാകളി കണ്ണശല്ലുമരളിം

പാനമരജം, പാട്ടവെ-

ടുന്തിത്തള്ളി ദിനംകഴിപ്പു ദയിതാ-

സകല്ലസന്ധ്യാപ്പിയിൽ!

12

ആലിംഗനത്തിനാഴും കളവാണിമാർത്തൻ

ലീലാവിലാസങ്കി കണ്ണ മനം മയ്യൈ,

ചെലാന്ന കുരൈ വിലസുന മരാരിതൻ നേർ-

കാലക്കൂമാക്കി, യവർ രാധയൈഞ്ചാതി പീണ്ടും.

ഗീതം നാല്പും

ശ്രൂംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളാവാംഗി, ബാലേ,

അരങ്ങോട്ടു നോക്കേകാനെൻ രാധികേ, നീ!—

ചന്നചച്ചിതമാം നീലകളേഖരത്തിൽ

സുന്ദരമാകം മഞ്ഞപ്പുട്ടു ചാത്തി;

മാറിൽക്കളിരിളുകുംഞാതിരി മനോഹര—

മാരിവില്ലോളിമലപർമാല മിന്നി;

കേളിയിലിളുക്കന്നാരാ മനിക്കണ്ണലങ്ങൾ

ചെലിൽപ്പുങ്കവിംശത്തട്ടിലാഡ ചിന്നി;

ആരതാഗ്രീവിലാസ, മാരമുമന്ദമാസ—

ധാരയിൽ, പ്രതിനട്ടങ്ങായി മാറി;

ഗോവികാരുതനായി കുഞ്ചാനിരതനായി—

ദ്രോവാലഖാലന്താ ലാലസിപ്പു!

മനു

രഭവഗീത

2

ശ്രൂംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളിംബാംഗി, ബാലേ,
അരങ്ങോട്ടു നോക്കേകാനെൻ രാധികേ, നീ!—

കാനോക്കം കാച്ചേപിംതൻ ഭാരതതാർത്തളുന്നതാ
കാദിബാണാത്തയാമൊരുജ്ജപലാംഗി,
കണ്ണനെ പ്രേമഘുസ്തം പുല്ലിത്തൻ ഗാനമന—
വൺപ്പിപ്പിദിഃപഞ്ചിതവഞ്ചമത്തിൽ!
ഗോപികാവുതനായിട്ടീദിഃഗലിലകളിൽ
ഗോപാലബാലന്താ ലാലസിപ്പു!

3

ശ്രൂംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളിംബാംഗി, ബാലേ,
അരങ്ങോട്ടു നോക്കേകാനെൻ രാധികേ, നീ!—

അന്ധസൂന്ദരിനഗനഗനഗവിലോചന..
വിന്റുംവിലാസത്തിൻ്റു വിന്മേതത്തിൽ,
അന്തു മേലാക്കുഷ്ടയായംഗജശരമേറേര—
റക്ഷികളിടച്ചിങ്ങാത്തരാഗം,
വേണുഗോപാലമുഖഭ്യാനനിർവ്വതിയിക്കൽ
പ്രാണനലിഞ്ഞലിഞ്ഞ പരിലസിപ്പു!
ഗോപികാവുതനായിട്ടീദിഃഗോത്സവങ്ങളിൽ
ഗോപാലബാലന്താ ലാലസിപ്പു!

4

ശ്രൂംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളിംബാംഗി, ബാലേ,
അരങ്ങോട്ടു നോക്കേകാനെൻ രാധികേ, നീ!—

സത്പ്രധനിതഃബിനിയാമന്ധുഗോപനാരി
സസ്ത്രഹം രഹസ്യമൊന്നുരിക്കാൻ,
അന്തികേ ചെന്ന നേരം തങ്കവിർത്തന്തങ്ങളിൽ
ചിന്തിയ പുളക്കങ്ങൾ കാണ്റകയാലേ,

മർ

‘എന്നിലുണ്ടരാഗം ധന്മാനു’നോത്തവയിൽ
ചിന്നിടന്നാവധി! ചുംബന്നങ്ങൾ!—
ഗൊവികാവരിതനായീദ്വാകേളികളിൽ
ഗൊപാലഭാലനതാ ലാലസിപ്പ്!

5

ശ്രൂംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളാവാംഗി, ബാലേ,
അരങ്ങോട്ടു നോക്കേകാനെന്ന് രാധികേ, നീ!—
കാമജകേളികളിൽ, കോമളകളകളിൽ
കാമമുഖ്യേന്നാരന്നുകോമളാംഗി,
യാമുനേ തുലേ, വനേ, മോഹനേ, വഞ്ചുളാംജി—
കാമദനിലയനേ പ്രോക്കേനായ്,
കാതിടംമാതിരിയിലംഗജാത്തയായ്, നിജ—
പീതാംബരാഞ്ചുലം, മാ, പരിഗ്രഹിപ്പ്!
ഗൊവികാവരിതനായീദ്വാക്കീഡകളിൽ
ഗൊപാലഭാലനതാ ലാലസിപ്പ്!

6

ശ്രൂംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളാവാംഗി, ബാലേ,
അരങ്ങോട്ടു നോക്കേകാനെന്ന് രാധികേ, നീ!—
അക്കിതോന്മാദമന്മുഖതന്നുകരാങ്കര—
കക്കണ്ണിജ്ജിത്തങ്ങൾ സംകുമിക്കേ,
കോടക്കാർവ്വന്നുന്ന് തുകമോടക്കഴിവിളിയും
പേടമാനുകള്ളിക്കപ്പെടുന്ന നന്തനവും,
ക്ഷുമിണക്കി, യിലത്താളമടിച്ചടിച്ച—
ങ്ങളുതരാസരസമുത്തേവിക്കേ,
മേളക്കാഴ്ചപ്പിനേക്കകാരണക്കാരിയാമ—
നാളീകലോചനയെ സ്ത്രിപ്പ് തുണ്ണും!—
ഗൊവികാവുതനായീദ്വാകലീലകളിൽ
ഗൊപാലഭാലനതാ ലാലസിപ്പ്!

മ്ര

ശ്രംഗാരലീലാലോലേ, മംഗളാധാരംഗി, ബാലേ,
അരങ്ങോട്ടു നോക്കുകൊന്നൻ രാധികേ, നീ!—

ഉണ്ണയിൽത്തഴക്കനിതേകയെക്കാണ്ടത്വണ്ണ്
നമ്മവയ്ക്കുന്നിതന്റുംഗാവികയെ.
ഗാധാന്നരക്തയാക്കം മഹറായ മോഹിനിയെ.
ഗുഡമായ് രമിപ്പിപ്പിത്തുഡമോദം.
മനസ്തിതമധുരമംഗളകടാക്ഷത്താൽ
സുന്ദരിംഡയാദവാളിസ്ഥാപിപ്പു!
നന്നായനന്നയത്താൽ വാമയാമവരയെ
നന്ദിപ്പിച്ചിണക്കവാനന്നഗമിപ്പു!—
ഗോവികാവരിതനായീദശകേളികളിൽ
ഗോവാലഭാലന്താ ലാലസിപ്പു!

പാവിതം, ജയദേവനിന്തിത്തമിദം ശീതം,
ഭാവുകലുദം, ഭാവസകലിതം;
കേശവകേളിരഹസ്യാമലം, ഹഷ്ഠലോലം
പേശലം, യഞ്ച്ചിഡിക്കേകരുലം;
അച്ഛനമാവതാർത്തൻ തൃപ്തേവടിത്തളിരി—
ലച്ചുത, നഞ്ചിഗവാൻ, വിശ്രന്നാമൻ,
സുന്ദരഗോവകന്റുവുന്നസമാവുതനായ്
പുന്നാവനാന്തരത്തിലുപ്പസിപ്പു!

ആനന്ദം ക്ഷതലോകത്തിന പരിചിലണ—
ചുത്തവലശ്രാമളംഗീ—
യുനം വിട്ടോലുമംഗോത്സളിതസുഷമയാ—
ഘൃതസവം കാമനേകി,

തേന്തുംവാണിമാരാം പ്രജരമണിക്കലം *

ചുററില്ലോ ചേന്ന ചുള്ളി-

സ്സാനന്നം കുന്നിയചെങ്ങു മരി, മധുവിതി, ലു-
നൃത്തശ്രൂംഗാരമായി!

14

മാലേയാമലമാരതൻ പരിസര-

സേമാഗ്രോഹഗാക്രാന്തനായ്

പ്രാലേയപ്പുവനേഷ്ടയാ ഹിമനഗം

ലക്ഷീകരിച്ചുണ്ടെന,

ചേലോട്ടന്തു ഗമിപ്പു, കോകിലക്കലം

ചാഞ്ചലസാലാങ്ങര-

ശ്രീലോദ്രേകസമീക്ഷജോന്മഭരം

ഹോഷിപ്പു സ്ഥിരവം.

15

ഉസിക്കത്രാസലീലാരസഭരിതകളാ-

മുഖപ്രഭാവാംഗിമാർത-

നാതസംഗേ നീതയാമപ്രണയവിവശയാം

രാധയാലാത്തമോദം,

ഉത്സയശ്രീയൈഴുന്നോരുസിജപ്രിരം-

ഭാരാപ്പുപ്പം, ‘സുധാദം’

തപസ്തുനസ്സിശ്വമാസ്യം’, നതിയിദമതള-

പ്പുട്ട ശാരേ, നമസ്സേ!!.....

* വ്യാകരണം പിംച്ചിട്ടിംഗ്കിൽ ‘പ്രഭുപരമണിമാർ’ എന്നാകാം.

രണ്ടാം സർജ്ജം

അരക്കേശവക്രാവം

16

ഗ്രാവനാരികളിലൊന്നോൽ പ്രണയമംബു—
ജീക്ഷണറ കാണ്റകയാൽ
കോപമാന്തരയാന്ക, നകലെ വന്ന
രാഗവതി രാധിക
ക്കീഖ്യാദംഗശതയുംതാകലിതകഞ്ജ—
മൊന്തിൽ, വിരഹവുമാ—
വേപമോടാളിവിൽ വാൺ തോഴിഞ്ചാട്ട ദീന—
ദീനമിദമോതിനാൽ.

ഗ്രീതം അഭു'

ഗ്രാക്കളിൽ ക്കീരസമുദി, തന്ത്രനിശ്ചാസ—
മേഡ്യ, മേനേൽ സചയം സജ്ജാതമാകവാൻ,
ചെന്തളിർച്ചുണ്ടിൽത്തുള്ളും സുധാധാര
സന്തതം ചേന്ന മധുരമായങ്ങനെ,
നിഡ്യേഷിലോകാന്ത്രികഗീതികർ
നിസ്ത്രിപ്പിക്കണ്ണാരോടക്കണ്ണലുമായ്;
ചാഞ്ചൽഗഞ്ചലഗ്രീഡോട്ടാ, മാ റുത്ത—
സഞ്ചാരമൊപ്പിച്ചിളകം ശിരസ്സാട്ടം,
നീലോലുലോജിപച്ചറുമഗണ്യങ്ങളി—
ലാലോലകണ്യലോത്തിനാതേജസ്സാട്ടം,
രാസവിധിതവിലാസത്താട്ടം, പരി—
ഹാസമോടെന്നുനേക്കിൽത്തിന്ത ഹാസത്താട്ടം,
അരങ്ങലുസിക്കമകാർവണ്ണനൈക്കു—
മിന്തിരണ്ണാതേത്താത്തു വീപ്പിട്ടിടനാ താൻ!

ചൗപ

2

ചന്ദ്രകരണജീതമായുംവിഞ്ഞികാ-
സുന്ദരമണ്ണലാലംകൃതക്കേശനായ്,
ഇന്ത്യചാവാക്കിതസ്സിർജ്ജാംബുദ്ധോപമ-
നന്നനീയാകയ്ക്കോജജപ്പലവേഷനായ്,
രാസവിഹിതവിലാസത്താട്ടം, പരി-
ഹാസമോട്ടൻനേക്കംതിൽത്ത് ഹാസത്താട്ടം,
അന്ത്യല്ലസിക്ഷമകാർവ്വന്ന്‌നെ, ക്ഷേഖ-
മിങ്ങിങ്ങനോതേതാത്ത് വീഡ്പിട്ടിട്ടനു തൊൻ!

3

ഗോവനിതംബിനിമാർത്തൻ മദ്ദരേ-
വേവിതാർദ്രാസ്യവികസപരാഭ്യൂദയളിൽ,
ഉമ്മവെള്ളാൻ കൊതിച്ചു മുടിബാസ്യക-
രല്ലാധരത്തിൽ തുള്ളുന്ന സ്ഥിതവുമായ്,
രാസവിഹിതവിലാസത്താട്ടം, പരി-
ഹാസമോട്ടൻനേക്കംതിൽത്ത് ഹാസത്താട്ടം,
അന്ത്യല്ലസിക്ഷമകാർവ്വന്ന്‌നെ, ക്ഷേഖ-
മിങ്ങിങ്ങനോതേതാത്ത് വീഡ്പിട്ടിട്ടനു തൊൻ!

4

കോറിത്തരിപ്പിലാ രോമങ്ങൾ ഇംബിച്ച
കോമളിാജാനകരവല്ലവ്യാദിളാൽ, [“]
ആയിരമംഗനാവല്ലികളേസപയ-
മാലിംഗനാള്ളാഡിതാംഗികളാക്കിയും,
കാലിലും കൈയിലും മാറിലുമൊന്നോതൽ
ചെലവി മിന്നം വിശിഷ്ടരത്താഭ്യാൽ,
ബന്ധുരാകാരൻ, നിജാന്തികമഹ്മൂദ്-
മന്യകാരാവലിക്കല്ലൂപ്പമാക്കിയും;

എൻ

ദേവഗീത

രാസവിഹിതവിലാസത്താടം, പരി-
ഹാസമോടെന്നുനേക്കണ്ടിത്തിന്ത് ഹാസത്താടം
അരങ്ങുപ്പസിക്കമകാർവ്വൻ, ക്ഷവി-
മിദിയനോതേന്താത്ത് വീപ്പിട്ടിട്ടുനു തൊൻ!

5

സഞ്ചരിച്ചീടം വലായകഗ്രേണിയാൽ
ചഞ്ചലത്തായ്തേനാനമച്ചുറുമണ്ണുലും,
നിന്ദിതമാംവിധി, സുന്ദരചന്ദന-
വിന്ദുവാലക്കിതമാം ലലാടത്താടം,
ക്കന്നതിർക്കാക്കക്കളുതു മദ്ധിക്കിലും
കന്നിക്കിളികാത്ത ഓരുക്കവാടത്താടം,
അരങ്ങുപ്പസിക്കമകാർവ്വൻ, ക്ഷവി-
മിദിയനോതേന്താത്ത് വീപ്പിട്ടിട്ടുനു തൊൻ.

6

ഉന്നിദ്രശ്യാഭം വിശിഷ്ടരതാഡ്യുമായ്
മിന്നം മകരമനോധരക്കണ്ണുലും,
മനേതരമായി മണ്ണുനും ചെയ്യുന്നാ-
രിന്ദിവരോജ്ജപലഗണ്ണയുമത്താടം;
പാരമ്പാരനായ്; പ്രേമപ്രസന്നനായ്,
ചാക്കവീതാഖരാലംകൃതഗാത്രനായ്,
മാമുനിമിവുങ്ങം മുന്നാരകാഡ്യുങ്ങം
മാനവഗ്രേജ്ജ്, റസരപ്രവരങ്ങം,
കന്നിച്ചു നന്നിച്ചു വന്നിച്ചു, ഹാ, തന്നാ-
ടൊന്നിച്ചുഴുന്നാരാബ്ദു ക്രതസംഘതത്താടം;
രാസവിഹിതവിലാസത്താടം, പരി-
ഹാസമോടെന്നുനേക്കണ്ടിത്തിന്ത് ഹാസത്താടം,
അരങ്ങുപ്പസിക്കമകാർവ്വൻ, ക്ഷവി-
മിദിയനോതേന്താത്ത് വീപ്പിട്ടിട്ടുനു തൊൻ!

20

പുവിട്ടനില്ലോ കമംബവുക്കുത്തിനേരം
പുരിതസൗരദശ്രാമികളുായയിൽ,
സുസ്ഥിതനായി, കലികളും ശഭ്യ -
മന്മുഖിക്കന്ന തേജസ്പത്രവിയായ്;
കാമജ്ഞാദേപഗതരംഗതരളിത -
കോമളാലോലദ്വാനുലകേളിയാൽ,
അക്കഷ്മകമാം വച്ചപ്പിനാലെന്നായും
രാഗാദ്രമാമിസ്തതികളിലെക്കില്ലോ,
ഉള്ളനക്കാതുകം സ്വീലമിപ്പോഴി -
മല്ലമൊന്നാരമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനായ്;
രാസവിഹിതവിലാസത്താടം, പരി -
ഹാസമോട്ടേനേക്കുതിത്ത ഹാസത്താടം,
അങ്ങല്ലസിക്കമകാർവ്വല്ലനെ, ക്രഷ്ണ -
മിദ്ദിങ്ങനോന്താത്തു വിപ്പിട്ടിട്ടുന്ന ഞാൻ.

ശ്രീജയദേവകവിയാൽ ണനിതമാ -
യാ ഇഗനാമസ്പത്രവചിത്രാശ്രമായ്,
അക്കാരണാത്താൽ തദീയവാദാബ്ദിനേ -
ഒറംകാവിലോക്കാൻ തികച്ചുന്നതുപമായ്,
വണ്ണനാപുണ്ണമായുള്ളാരിശ്ശീതകം,
പുണ്ണവാനാക്കേന്നമേക്കെട്ട് മംഗളം!
എഴത്തു ദേവനേര തൃപ്പാദപുജയി -
ശ്ശീത, മാ ദേവനെ, കാർമകിൽവണ്ണനെ,
ദ്രാവരാഗിണി രാധതന്ന നാമനെ
ഒക്കിപ്പുവും സൃംഖിച്ചജലിചെയ്യു ഞാൻ!

എന്നെത്തുടാതെയരൂപാംഗനകളുംഹാതമി—
ചുച്ചുതൻ കുഡിയാട—
സൗന്ദര്യം തങ്ങളെണ്ണലം മര സവി, മനസാ
കീത്തനം ചെയ്യാം ഞാൻ
എന്നാത്മാവരുമൊന്നിൽമേമിയലുകിലും
സംകുമിപ്പീല, തോഷാ—
ലൊന്നായ് ഓഷംത്രജിച്ചാണയിലുഴുകയാ—
സൗന്തിരിച്ചെഴു മാ, ഞാൻ?

നീതം അനും

അല്ലിലൊരാളുമറിഞ്ഞിടാതീ മലർ—
വല്ലിക്കടിലിലൊരുദിയെത്തി,
ആസന്നസദ്വിക്രീഡിയാത്മകാവേശ—
ഭാസമാനോത്തരുല്ലുമാസനായി,
പാരമ്പര്യാരനായ്, ശ്രൂംഗാരസകളു—
സാരവികാരസമേതനായി,
കാമരംകാമനായുല്ലസിച്ചീടു—
ക്കാർമ്മകിൽവണ്ണന,ക്കേശവന;
നിജങ്ങനക്കണ്ണകപ്രാണ്യായ്, സംശ്രൂ—
നിശ്ചതനീലവിലോചനയായ്,
ഭാവതരളിയായ്, കാമമരുന്മാ—
ഭാവിതയാമേന്നാടൊത്തിന്നകി,
ഉന്നതകൗതുകമുംചേരുതമാരോന്ന
നന്നായ് രമിപ്പിക്കു മത്സവി, നീ!

2

കാരോ പദത്തിലും കോരിത്തരിച്ചുവോ—
മോരോരോ ചാട്ടവാക്കോതിയോതി,

രൂ

അന്തുവാക്കുലനായ്, പ്രോമാദ്ദുമെൻമന-
മല്ലാല്ലമായിക്കവ, സന്നാട്ടവിൽ,
ഞാനെന്നെന്നാത്തനെ മരക്കമാ, വെന്നെന്നെയാ-
രാനാദരുച്ചുജ്ജ്യീനയാക്കി,
അത്തവും, ലറുമേൽ തന്ത്രത്തി, ലെൻമടി-
ക്കണ്ണത്തിച്ചുംഗ്രൂക്കം സ്പൂഷമാക്കി,
കാമനം കാമനായുല്ലസിച്ചീട്ടിടമ-
കാർമ്മകിൽവണ്ണനെ, ക്ഷേഖവനെ;
അന്ത്രസമാഗമലജ്ജിതയായ്, പ്രണ-
യോദ്ധാത്തസ്ഥിതാദ്ദുഭാഷിണിയായ്,
ഭാവതരളിയായ്, കാമമനോരമ-
ഭാവിതയാമനോടൊത്തിണക്കി,
ഉന്നതക്കുത്തുക്കുമ്പംചേരുങ്ങമാരോന്ന
നന്നായ് രമിപ്പിക്കു മത്സ്യി, നീ!

3

അന്തുഗോവാംഗനാചിന്തയേലാതെന്നി-
ലന്തുനമാകമാസക്തിയേന്തി,
തന്നയരങ്ങൾ ഞാൻ ഘുള്ളി കക്കൻകൊ-
ണ്ണേന്നരസ്സിൽച്ചിരം ചേന്ന വരൻ,
കാമനം കാമനായുല്ലസിച്ചീട്ടിടമ-
കാർമ്മകിൽവണ്ണനെ, ക്ഷേഖവനെ;
ഉല്ലാസലോലയാ, യുല്ലസത്തുല്ലവ-
തല്ലജതല്ലക്കായിതയായ്,
അലിംഗനോദ്ധാത്തപ്പുളകാക്കിതാംഗിയാ-
യാചുംബനോത്സവപ്രീണിതയായ്,
ഭാവതരളിയായ്, കാമമനോരമ-
ഭാവിതയാമനോടൊത്തിണക്കി;
ഉന്നതക്കുത്തുക്കുമ്പംചേരുങ്ങമാരോന്ന
നന്നായ് രമിപ്പിക്കു മത്സ്യി, നീ!

29

കോമഴിഗ്രീലകപോലതലങ്ങളിൽ
കോപംമയിർക്കുന്നുകൾ ചിന്നി മിന്നി,
ഉത്തമചിത്തജകല്ലിതപ്പുത്താ-
ബുദ്ധിപ്പണാവാദ് ചിത്തനായി,
കാമനം കാമനായുല്പസിച്ചീടു-
കാർമ്മകിൽവണ്ണനെ, ക്ഷേഖവനെ;
അത്രസ്വരൂപാന്തരം സ്വന്തിയാൽത്തല്ലാനു
മീലിതമായ മിച്ചികളുമായ്,
അത്രബ്യൂമാനമക്രീഡാദിതസേപ്പ-
പുരിതന്നിഡിശാരീരിണിയായ്,
ഭാവതരളിയായ്, കാമമനോരമ-
ഭാവിതയാമനോനോടൊത്തിന്നക്കി;
ഉന്നതക്രാന്തുകരുംചേരുങ്ങമാറോനു
നന്നായ് രമിപ്പിക്കു മത്സവി, നീ!

ചിന്തനാതീതസരസിജിസായക-
തങ്ങവിചാരവിചക്ഷണനായ്,
ചാമീകരാഭമെൻ പീനസ്തനങ്ങളിൽ
ചാരനവക്ഷതമാല ചാത്തി,
കാമനം കാമനായുല്പസിച്ചീടു-
കാർമ്മകിൽവണ്ണനെ, ക്ഷേഖവനെ;
മുഖ്യകപോതവരട്ടതക്കുജിത-
മൊത്ത സീൽക്കാരങ്ങളുാത്തിന്നങ്ങി,
പുഷ്ടാംബുദ്ധോജിപലവിറ്റുമവേണിയിൽ
പുഷ്ടങ്ങളുംനിങ്ങതിനും തങ്ങി,
ഭാവതരളിയായ്, കാമമനോരമ-
ഭാവിതയാമനോനോടൊത്തിന്നക്കി;

ഉന്നതകളുകൂടിപ്പാദ്യമാരാന
നന്നായ് രമിപ്പിഷ്ട മത്സവി, നീ!

6

മെച്ചനക്രීഡിവിധികളാനെക്കിലും
ശ്രൂമില്ലുമേള്ളാതെ, പുത്തിയാക്കി,
എൻമുടിക്കെട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുമുഖ-
ത്തുണ്ണായോടുള്ളിഞ്ഞുമുഖേകി,
കാമനം കാമനായുല്ലസിച്ചീടു-
ക്കാർമ്മകിൽവർന്നനെ, ക്കേശവനെ;
മജ്ജു മണിമയമജ്ജീരസജ്ജാത -
ശിജ്ജിതരജ്ജിതവാദയായി,
മെല്ലുക്കുല്ലുങ്ങിക്കിലുങ്ങിയുല്ലത്തു നന്നാ,-
അല്ലുസത്തുപ്പാന്നരഞ്ഞതാളുമായി,
ഭാവതരളിയായ്, കാമമനോരമ-
ഭാവിതയാമനോടൊത്തിനെക്കി;
ഉന്നതകളുകൂടിപ്പാദ്യമാരാന
നന്നായ് രമിപ്പിഷ്ട മത്സവി, നീ!

7

.പ്രേമാനന്ദജിതാതേമാത്സവമാക്കു-
ക്കാമലീലാഭ്രാഹംത്രിയിക്കര,
സോകരക്ഷാളിതമോഹനലോചന -
സുകസ്തരമുദ്ധൂഞ്ഞളുമായ്,
കാമനം കാമനായുല്ലസിച്ചീടു-
ക്കാർമ്മകിൽവർന്നനെ, ക്കേശവനെ;
സംഭ്രാഗസജ്ജാതസന്നോഷസില്പിയിൽ
സംഭരിതാലസ്പ്രലാലസയായ്,
ക്കീണനത്താലത്രമേൽ നിസ്സഹമായ്, വാടി
വിനോദലലവല്ലവല്ലിയോട,

രം

:4:

ദേവഗീത

ഭാവതരള്യായ് കാമമരുനാരമ—
ഭാവിതയാമനോടൊത്തിനൈക്കി;
ഉന്നതകളുകൾപ്പാച്ചേരുമാരോന്ന
നൃനായ് രഹിപ്പിക്കു മർസവി, നീ!

8

ഹാ, ജഗന്നായകക്രൂഡോസ്വാർദ്ഗമി—
അനീജയദേവഭണിതഗീതം,
ഉൽക്കല്ലായുമ്പാച്ചേൻ വാഴമാ രാധാ—
ലുക്കത, മിതേക്കട്ട നിത്യസൗഖ്യം!
ആരുക്കട തുക്കാർക്കലജ്ജലിചെയ്യുന്നാ—
നീ രഹുഗീത, മക്കശാധന,
കാമനം കാമനീ, കാരഞ്ഞപ്പള്ളനീ—
കാർമ്മകിൽവള്ളനീ, ക്ഷേത്രതാഴുന്നേൻ!

18

എന്നക്കാണർകെ വന്നത്തിൽ, വേണു തനിയേ
തന്റെക്കയിൽനിന്നുന്നവീ—
ബോന്നായ്ചുല്ലി ചുളിച്ച വല്ലവികളാ—
നേക്കറുനോക്കീടവേ;
സ്ഥിന്നങ്ങിലക്ക്യോലനായ്, സൂര്യമയ—
സേച്ചരാമതാർദ്ഗാസ്യനായ്
നിനോരവുജക്ക്രൂകാവരിതനെ—
ദംഖിപ്പു, മഷ്മിപ്പു താൻ!

19

നോക്കിക്കാണാൻ തൈയന്തുംവടിവവിടവിട—
പ്രിഞ്ചിളമൊട്ട വോട്ടി—
പ്രക്ഷിം കക്കേളി, വോള്ളിക്കിലരിയപ്പ—
കാവിലോലും സമീരൻ,

രണ്ണ

വായ്യം ത്യാരപുരസ്പരമാടിളക്കിടം
ഭംഗികാരാശിപ്പല്ലി-
പുക്കം തേമാ, വിത്തല്ലാമയി സവി, മര ഓ-
അതാരിലത്രാധി ചേപ്പ്!

20

സാള്ക്കാന്തിരായി വാർച്ചടിയഴി-
ഞതാക്കണ്ണവിത്തുക്കാളായ്
രാകോശാല്പനവക്ഷിതാവുതലസ-
ദ്ദിക്ഷിശ്വേവക്ഷിജരായ്,
ഒരുക്കാറുള്ളപ്പുവ്വുകം മുജലതാ-
രുലാവലോകം തെളി-
ഞേതകം ഗോവികളായ് രമിച്ച ഗേവാ-
നേക്കെട്ട് നിത്രം ശ്രം!

മുന്നാം സദ്ധം

മുഖപ്രഭാസനം

21

കംസാരിയാഗിസ്സംസാര-
 വാസനാബലുനാം മരി,
 സംത്രജിച്ച രാധികയെ-
 ചിന്തി, ചുറ്റുവയ്ക്കേണ.

22

അനംഗപീഡാക്ലനാനശായിതൻ
 വനത്തില്ലെന്നെത്തു തിരഞ്ഞെടു രാധയെ
 ഇനാത്മജാക്കുലനിക്കിഞ്ഞെമാനിൽ വ-
 ന്നാഞ്ഞെടു, കാണാഞ്ഞത്താലുാൻ മാധ്യവൻ.

ഗീതം എഴു

മുഖഗാവവിലാസിനിമാർ തൻ
 മദ്ദുത്തിലെന്നക്കാണ്ക്കയാൽ,
 ഒഴുയാ, യവരാധിയാമെന്ന
 പിട്ടകനാവോയും രാധിക.
 മാ, തുട്ടത്തീല പോയിടാങ്ങുന്ന
 ഭീതച്ചിത്തനായും നിന്ന തോൻ.
 താനനാടുതയായതിലഭി_
 മാന ജുംഭിതകോവയായും,
 മന, വേർപെട്ട പോയിതോമലാ_
 കൈന്തിനിച്ചുള്ളതിനാ തോൻ?

രഹ

2

കഷ്ട, മദ്യാ, ചിരവിരഹത്താൽ
കരുതകയാണാ മാനസം.
എത്ര ചെങ്കുമോ ദീനയാമവ-
ചെള്ള വാക്കുകളോതുമോ?
എത്ര കാഞ്ഞം ധനജനസുപ-
മനിരാദികൾക്കൊണ്ട് മേ?
താനനാട്ടയായതിലഭി-
മാനജ്ഞംഭിതകോവയായ്,
ഹന്ത വേർപെട്ട പ്രോഡിതോമലാ-
ഉന്നിനിച്ചെഴുതിനാ തൊൻ?

3

ചഞ്ചലനീലഭൂംഗരജിത-
മഞ്ഞലിായണാഭോധാവമം,
കോവവക്രിത്തുലതാക്കിത-
കോമളാസ്യമതോപ്പ് തൊൻ.
താനനാട്ടയായതിലഭി-
മാനജ്ഞംഭിതകോവയായ്,
ഹന്ത, വേർപെട്ട പ്രോഡിതോമലാ-
ഉന്നിനിയിനാ ചെങ്കു തൊൻ?

4

അന്തരംഗസ്ഥയാമവശ്വ തൊൻ
സന്തതം രമിപ്പിക്കൈവ,
എന്തിനായ്ത്തിരക്കുന്ന പിന്ന തൊൻ
ഹന്ത, യീ വനവിമിയിൽ?
ചിന്തയിൽ മനം നൊന്തുനൊങ്ങവ-
മെന്തിനായ് വിലവിപ്പു തൊൻ?

രം

രഭവഗീത

താനന്നാട്ടയായതിലാം_
മാനജ്ഞംഭിതകോപയായ്,
ഹന്ത, വേർപ്പെട്ടോയിതോമലാ_
ക്കൂതിനിനിയിനം ചെയ്യു ഞാൻ?

5

അറന്തിക്കത്തിൽനിന്നെന്ന വിദ്വ-
മെന്തിനോമനേ, പ്രോയി നീ?
വിനമാണു വെറുമസൂര്യയാൽ
സന്നതാംഗി, നിന്മാനസം.
ആക്കയാൽ നിനക്കാക്കില്ലെന്നി_
ങ്ങുകവാനിനം സാന്തപനം.
താനന്നാട്ടയായതിലാം_
മാനജ്ഞംഭിതകോപയായ്,
ഹന്ത, വേർപ്പെട്ടോയിതോമലാ_
ക്കൂതിനിച്ചുള്ളിനം ഞാൻ?

6

നിന്നെയോമനേ, കാണും, ഹന്ത ഞാൻ
മുന്നി, ലിന്തിതാ നീൽപ്പു നീ.
ഉണ്മയിൽപ്പിന്നെയെറ്റുകൊണ്ടെന്ന_
തൃഞ്ഞെവയ്ക്കില്ലെന്ന നീ?
കാതരാക്കി, ഹാ; തെല്ലുമിന്നതിന്
കാരണമറിവില ഞാൻ.
താനന്നാട്ടയായതിലാം_
മാനജ്ഞംഭിത കോപയായോ,
ഹന്ത, വേർപ്പെട്ടോയിതെന്നോരു_
ലെന്തിനിച്ചുള്ളിട്ടേണ്ടു ഞാൻ?

ന്തര

മോഹിനി, മാപ്പലിന്തു നല്ലകെൻ
സാധസത്തിനെന്നിക്കു നീ.
ഖല്ലവരാധിക്രമം മേലി—
ലില്ല ചെയ്യുകയില്ല ഞാൻ.
മനമാക്കലനാണു ഞാൻ, തന്ത്ര
കണ്ണാൻ, തവ ദശ്രാം!
താനനാട്ടതയായതിലാണി—
മാനജ്ഞം ഭാരതകോപയായ്,
ഹന്ത, വേർപെട്ട പോയിതെന്നാമ—
ലെന്തിനിച്ചുള്ളതിനു ഞാൻ?

അതു ക്ഷേത്രനായ് ‘തിന്നുവിലപ’മാ—
മല്ലിയിങ്കത്തിനാത്മായ്,
സോമക്ലൂകനായ്, ഇയ്യേവ—
നാമനാക്കം കവിയിതാ,
യാതൊരു പദപക്ഷജതിലി—
ജീതിയജ്ജലിചെയ്യിതോ,
അപ്പവിത്രഹരിപദങ്ഗുഗ—
മെപ്പോഴുമേക്കം മംഗളം!

തണ്ടാർസാധക, മർഗ്ഗുളത്തിൽ ഗരുഡ—
ശ്രീയല്ല, നീലോല്ലല—
ചെമ്പാഡാ, സാഖ്യം ഭജഗ്രേഗന, ലുംകുജ—
തണ്ടാഡാണരസ്സിങ്കത്തു മേ.
കണ്ടിട്ടന്നതു സൗമ്യസ്ത്വലിൽ മേ,
മാലേയമാ, സാന്തിനായ—
ക്ഷാവണഡൻകേങ്കു വരുന്ന നീ, വിരഹി ഞാ—
നന്ത്യാൻ ഹരഭാഗതിയായു?

24

ലോകം ലീലയിൽ വെന്ന മനമ, കുല-
 ചൈന്റേക്ക് നിന്തവില്ലെന്ന്, നീ
 തുകായ്ക്കരുശത്തേപം, മുള്ളിതരയെ-
 നർദ്ദിപ്പിതിൽ പൗരണ്ണം?
 മാ, കാശം, മരിണ്ണാക്കിതന്ന് കടമിഴി-
 ക്കോണ്ണങ്ങൾ സ്ഥരന്മാക്കാ-
 ണാകേ ത്രിഭിതമെൻപ്പും, മതിനി-
 ല്ലാഡപാസമിന്നല്ലവും!

25

മാ, മന്ത്രവുമുഖിവില്ലിൽ മിചിയ-
 ണേകട്ട്, ചെയ്യുട്ടി-
 ശ്രാമാത്മതപരമുള്ളനാരങ്ങടിലമാം
 വാർക്കുന്തൽ മാരോദ്ധരം.
 വാമേ, മോഹമണ്ണച്ചിട്ടുവറ നിന്ത-
 രാഗാദ്വിംബാധരം
 ഭീമാഗ്രവുമുചക്കിലോ മനസി നിന്ത-
 സദ്ധ്വാനവക്ഷിംഘരം?

26

എത്രാമൽക്കരപരമസംഗമസുവം,
 ചബൈത്തകടാക്കേഷിംബാത്സവം,
 പുതാസ്യാംബുജസൗരം, സുധിതമാ-
 മാവക്രസംഭാഷണം
 ചേതസ്സാൽ നക്കരനിതേതയരമാ-
 യും സത്രജ്ഞിം സപയം
 ജാതം കല്പനയിക്കലൊക്കെയുമാ, താർ-
 ക്കൈന്നോ വിയോഗാത്പം?...

നൃ

27

ചേന്തവിട്ടന പുരികക്കാടിവില്ലു, മുത്ത
ബാന്നെങ്ങളായെഴുമപാംഗതരംഗജാലം;
തൊന്നായ കണ്ണ്, മിവയോത്തു ലസില്ലു, പുഞ്ച-
ബാന്നെൻറ ദിഗ്‌വിജയജംഗമദേവതേ, നീ!

28

താളിതേതാടോത്തു വീലിൽക്കിയുടിയിളകി,-
സ്സാറുമാം വേണശാനം
മേളിക്കേത്തത്തല്ലുരിത്തിൽ എഴയമലിയുമാ-
രുശമാർ കണ്ടിടാതെ,
കാളം രാധാക്രോഡാജിലിളകിയറ-
സ്ത്രീതമായാവതിക്കം
ലീലാഗോപാലനേരുംഞ്ചുലമനവരതം
നിങ്ങളൈക്കാത്തിട്ടേ!

നാലാം സ്ത്രീം

സ്ത്രീശമയുമ്പുദനം

29

വാരാളിം യമുനാതീരേ
വരവാനീരക്കണ്ണുകേ,
വാടി വാഴിം തൃപ്പിനോട്
വദിച്ചു രാധികാസവി:—

ഗ്രീതം ഏട്ട്

മാധ്യമ, മാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനാ—
ലാധിപ്പിണാവിലയായി,
അരങ്ങവള്ളംഗജസായകഭീതവോ—
ലങ്ങയെല്ലാനിച്ചിരിപ്പു.
ചന്ദനച്ചാറവർ നിന്തിച്ചയിരയാൽ
ചന്ദ്രിക നോക്കിത്തവിപ്പു.
കാളിസപ്പാദ്വിശ്വമാലേയമാങ്കനൾ
കാക്കാളിമെന്നതാനോപ്പു.

2

തന്നലർമ്മെയ്യിലിടവിടാതേള്ളുമാ
മനമാസ്ത്രാഞ്ചിത്തനിനാം,
ഉദ്ഗസമങ്ങയെപ്പാലനംചെച്ചുവാ—
നല്ലുമിക്കന്നതുവോലേ,
അപ്പിതശീകരപ്പരശീശിരമാ—
മജ്ജുപ്പിളാവലിയാലേ,

നൂർ

വിസ്രിഷ്ടകണ്ണുകമാക്കുകയാണുവർ[ം]
വിസ്തേരനുമലം ചാലേ!^{തു}
മാധവ, ഹാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനാ_
ലാധിപുണ്ഡാവിലയായി,
അംഗവള്ളംഗജസായകഭീതവോ_
ലങ്ങയെല്ലുാനിച്ചിരിപ്പു.

3

വിനേമശില്പവിലാസോജ്ജപലസുമ_-
വിദ്വമതല്പമമാക്കി,
ഹാ, ചിരം താവകാദ്ദേശപ്രമോദാത്മ_-
മാചരിക്കം രുതംവോലെ,
തയുലതിലിനാ പണ്വഗരണര_-
ശയ്യാശയനം വഹിപ്പു.
മാധവ, ഹാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനാ_
ലാധിപുണ്ഡാവിലയായി,
അംഗവള്ളംഗജസായകഭീതവോ_
ലങ്ങയെല്ലുാനിച്ചിരിപ്പു!

4

ഒലാരനാം രാഹ്നവിന്റ ദംശനമെല്ലിക്ക_-
മോരോ വടക്കൈളിൽനിന്നാം,
വീതവിരാമം സുധാകണ്ണമിററിറ്റു
വീഴം വിഡുവിനെപ്പോലെ,
ആരമ്പിക്കുന്നമാണനുപ്പണ്ണമാ_-
മാരോമലിന്റ വദനാബ്ദം!
മാധവ, ഹാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനാ_
ലാധിപുണ്ഡാവിലയായി,
അംഗവള്ളംഗജസായകഭീതവോ_
ലങ്ങയെല്ലുാനിച്ചിരിപ്പു!

നൃത്തം

മനമമനമനായീടുമങ്ങതൻ
 മംഗളമണ്ണു ഉത്തരം,
 ഹാ, രഹസ്യികയും, മുഗമദച്ചാരണ-
 ത്വാരച്ചിച്ചിടിനശ്ശേഷം,
 ചേലിൽ മകരമത്സ്യത്തിനെക്കീഴിലാ-
 യാലേവനം ചെങ്ങുചുവിൽ,
 സാദരമപ്പിള്ള വാണിജിൽ സന്ധിതം
 സായകമാ, നവചൃതം;
 എന്നിട്ടും, കൈ തുള്ളി നിന്നവർ താവക-
 മുന്നിൽ പ്രഥമിള്ള പാവം!
 മാധവ, ഹാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനാ-
 ലാധിപ്പണാവിലയായി,
 അങ്ങവള്ളുംഗജസായകഭീതവോ-
 ലങ്ങയെ ഒപ്പാനിച്ചിരിപ്പു!

“ഒണ്ണനമസ്തി, മാധവ, തപത്വം-
 ചുണ്ണരികത്തിൽ ഞാൻ ചെങ്കു.
 ഇങ്ങനീലങ്ങും, ചരാള്ളവനാങ്ങേവ-
 മങ്ഗിരിക്കന്നതുറുലം,
 എൻതന്ന മുറും ദഹിപ്പിള്ള പീഡിഷം
 ചിന്തമച്ചുറ്റാണിയെല്ലാം.”

കായകയാണവർ സാതവമങ്ങേയാ-
 ദോരോ നിമേശവുമേവം.

മാധവ, ഹാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനം-
 ലാധിപ്പണാവിലയായി,
 അങ്ങവള്ളുംഗജസായകഭീതവോ-
 ലങ്ങയെ ഒപ്പാനിച്ചിരിപ്പു!

സ്വാനലയത്താൽ, ദിരാവനാമങ്ങയെ
മാനസദശിതൻ മുന്നിൽ,
കല്പിച്ച കേഴുനും, വൊട്ടിച്ചിരിക്കുനു
കാശ്ചം, തവിക്കുനു ധാരം.
രോദനം ചെയ്യുനും, വൈദ്യുതനും
വേദം തൃജിക്കുനും, ധാവം!
മാധവ, മാ, തവ വിപ്രയോഗത്തിനാ—
ലാധിപ്പണാവിലയായി,
അംഗങ്ങളംഗജസായകാലിത്തേവാ—
ലങ്ങയെ സ്വാനിച്ചിരിപ്പു.

മാധവദർഘാമാശിച്ച കേഴുനു—
രാധതൻ, ധന്മാരും തോഴി,
കാതിയദേവം ജ്ഞയദേവനാം കവി
ഗീതമാക്കിട്ടമീ വാക്കും—
ആടിനടിക്കാനമുണ്ടിതിൽ വൈശിഷ്ട്യം
വാടിപ്പിക്കാനം ധാരം.
എതെതു ദേവൻറ തുച്ഛചടികളിൽ
ഗീതമിതജ്ജലി ചെയ്യു,
രാധയാ മാധവസ്വാനനിമന്നയാ—
യാധിയുംചേന്നാവസിപ്പു!

ആവാസം വിവിനം, സവീകലമഹോ,
ജാലം, സനിശ്ചപാസമും—
തതാവും താവമവർംക്കു ദാവദഹന—
ജപാലാകലാപോവാചം.

ദേവഗീത

പാവം മർസവി പോമാൻ വടിവിലാ—
ണാധന്ത, കന്ത്പ്രഭനോ
ഭാവിച്ചുന്നകതുല്യ, മാന്ത്രികയാം
ശാന്തിലവികൃഥിതം!

ഗീതം ഒൻപത്

ഹാ, കേശവ, നിന്റവിഘ്യാഗം—രാധ—
യേംകന്ന ശോകജോദ്ദേശം.
മാലോറമുള്ളിൽ ജപലിച്ച—കഷ്ടം
ലോലാംഗി തീരെച്ചടച്ച്.
മാരണിമഞ്ഞുള്ളഹാരം—പോല്ലും
മാനിനിഞ്ഞിന്നഗ്രഭാരം.

2

നല്ല പനിനീരിൽ മുക്കി—ത്തുമെയ്—
വല്ലിയിക്കൽ, സ്ത്രിശമാക്കി,
ചുള്ളന്ന മാലേയവക്കം—വിഷാ—
വേശമെന്നൊർപ്പു സശക്കം.
ഹാ, കേശവ, നിന്റവിഘ്യാഗം—രാധ—
യേംകന്ന ശോകജോദ്ദേശം.

3

കഷ്ടം, മസഹ്യമായ് വാരം—മനാം
ചുട്ടുഴിം നിശ്ചാസപ്പുരം,
ഉച്ചപരിപ്പു മനസ്സാലേ—തനപി—
യുറകാമാനിയെപ്പോലേ.
ഹാ, കേശവ, നിന്റവിഘ്യാഗം—രാധ—
യേംകന്ന ശോകജോദ്ദേശം.

നല്ല

4

ജാതജിലകണ്ണജാലം—സപയം
വീതനാളം ദക്ഷമലം,
കേഷവണംചെയ്യു സതതം—ചുറ്റും
വേവവിക്കോൺസമേതം.
ഹാ, കേശവ, നിന്റവിയേംഗം—രാധ—
ദേഹക്കനം ശോകജാഞ്ചപഗം.

5

തതപവിവേകപ്രഭാവം—എത്തി—
ലസ്തമിക്കായ്ക്കിലും, വാവം,
ചിന്തിപ്പു പല്ലവതല്ലം—കനൽ
ചിത്രമുറാനലകല്ലം.
ഹാ, കേശവ, നിന്റവിയേംഗം—രാധ—
ദേഹക്കനം ശോകജാവേഗം.

6

അമ്പിളിത്തല്ലിനെ ചുബല—മിനം—
മന്ത്രിമസന്ധ്യായൈപ്പോലെ,
ഹസ്തവിന്റുസ്തമലോലം—സാദഃപി
വിത്രുജിപ്പിലക്കവോലം.
ഹാ, കേശവ, നിന്റവിയേംഗം—രാധ—
ദേഹക്കനം ശോകജാഞ്ചപഗം.

7

തഞ്ചവിരഹത്തിനാലേ—കിഴും
മിത്രു സമീവിമൃപ്പോലെ,
ഉത്തേജിതോള്ളടക്കാമം—അവ—
ഒച്ചരിപ്പു മരിനാമം.

നെന്ത്

ദേവഗිത

ഹා, කෙෂව, നിന്റവിയോഗം—രാധ—
ജ്യേഷ്ഠൻ ശോകജാവേഗം.

8

ദേവശവാദോവനീതം—ജയ—
ദേവഭനിതമി ഗീതം;
ശോകരഹം, പരിപുതം—നിങ്ങൾ—
ക്ഷേകട്ട് നിത്രുമാമോദം!
യാതൊരു ദേവശവാദം—പുള്ളി—
പുതമാക്കണിതില്ലീതം,
അരക്ഷേവവന്തൻ വിയോഗം—രാധ—
ജ്യേഷ്ഠ ശോകജോദ്ദേഗം!

31

തപദഗംസംഗാമതമൊന്നിനാലു
സൂരാത്തയാം രാധയെ വീണെടുക്കാൻ,
അമർത്തുവെവല്ലാറുത, നോക്കിട്ടണി—
പ്ലവഗ്രവജ്ഞാധികരുക്കിവാം നീ.

32

സീതക്കാരം, രോമധനം, നിലവിളി, വിരാധാ—
ലസ്യ, മെനേതാ കുറച്ചു—
നോക്കം ഭാവം, പ്രയാനം, നയനമുകളിനം,
മോഹ, മുത്തുന, ഫേവം,
വാജ്ജും ചെപ്പാവികാരോലംബന്നതയോടതനം—
ആന്തി കേരളീകരിച്ചി—
നാക്കം ക്ഷേമ്യം ജനിക്കം വടിവിലവർ വിയോ—
ഗതിലജ്ജും, ദഹിപ്പു!
ര'0

33

സപ്രഭേദ്യപ്രതിമ, വൈദുസൗഷ്യത്താൽ
നിർബ്ബഹം വധുവിനാ ജീവനം ലഭിയ്ക്കും
ഗർഭാലിന്നതിനാ ഭോഗാവേക്ഷിച്ചുജാൽ
ഭർഘാരം—വരമിനിയെങ്കു താൻ കമിപ്പു് ?

34

സുനാസ്മൃതിരുലം മലയജരസമോ,
ചന്ദ്രനോ, സർസ്സരസ്സോ,
താനിശ്ചാരം തേടിനേണ്ടു മനസിയെരാതുസമാ—
ശ്രാസസിഖിയ്ക്കിവണ്ണം,
താനേ ചിന്തിച്ഛാട്ടക്കം തരളിപ്പുംയയാ—
യോമലാർഥം താന്തയായി—
ബ്രാഹ്മിപ്പു, ഹാ, രഹസ്യിൽ ശിശിരശിരഭാം
താവകം മുത്തിമാറ്റും!

35

ശിവശിവ, മിചിചിക്കുമല്ലുനേരം
തവ വിരഹാത്തി സഹിച്ചിടാതിക്കേനാർഥം,
അവർം വിരഹിണി പുണ്ണിതാഗ്രഹുത—
ചുവിയിതിലെങ്ങനെ ജീവനോടിരിക്കും ?

36

പാലിക്കാൻ ശ്രോക്കലത്തെ, പ്ലൈമഴ വോഴിക്കേ,
പ്രീതിയോടു, നന്തശ്രീ
കോലും ശ്രോവദ്ധനത്തെപ്പിഴുതു, കടപിടി—
• ചേരു കൈ ലാലസിച്ചുാ,
ചേലിൽ ശ്രോവീസഹസ്രാധാരവിനിഹിതസി—
നൃര, മന്തസമാപ്പം
മേലേലുംവോലുലാവും ഹരികര, മതു, റി—
ഞ്ചംകു നൽകുട്ട മോദം !

രഹ

: 3 :

അരംബം സ്റ്റോ

സാക്കാം കുമ്പുണ്ടായാൽ കാക്കിം

37

ഇവനിവിടയിങ്ങനിടനു, വീ ചെ-
ന്നവളെ നയത്തിൽ മദ്ധക്കിയാൽ മയക്കി,
ഇവിടെ പടിവോടാനയിക്കേക്കനാ-
യവിധ ലഭിച്ചുവർ രാധയോട് ചൊല്ലി:—

നീതം പഞ്ച്

രാധികേ, സവി, നിന്തവിരഹത്തിനാ-
ലാധിച്ചുവേച്ചുന്നുള്ളുനു മാധവൻ.
മനമമദ്ദൃഷ്ടി ചേന്നഞ്ഞെന
മനമാലേയമായതനു വീശവെ;
ഹാ, വിയുക്തർത്തനാളി വോള്ളിക്കവാൻ
പു വിരിത്തു ചിരിച്ചുള്ളസിക്കവെ;
രാധികേ, സവി, നിന്തവിയോഗത്തിനാ-
ലാധി ചേന്ന തള്ളുനു മാധവൻ!

2

ചന്ദ്രഗൗക്കുള്ളുനു വേളയിൽ
വെള്ള വെള്ള മരിക്കുന്ന സുന്ദരൻ.
കാമഖ്യാനിഃം മെയ്യിൽത്തറയ്ക്കുവേ
കാതരമായ്ക്കരയുനു കോമളൻ.
എന്നതനൊയ്യോരോ വികുതിക-
ക്കും മോക്കാതെചെയ്യിത്തുനാദവാൻ.
രാധികേ, സവി, നിന്തവിയോഗത്തിനാ-
ലാധിച്ചുവേച്ചുന്നുള്ളുനു മാധവൻ!

രൂ

3

ഭൂഗർബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന വേളയി—
ലംഗജോവമൻ പോത്തുനു കാരുകൾ.
അപ്പിലപ്പിൽ വിരഹവിക്ഷുസ്ഥമാ—
മല്ലിലലത്തല്ലുനു തന്നുനം.
രാധികേ, സവി, നിന്റവിയോഗത്തിനാ—
ലാധിയുംചേരുന്നംചലുനു മാധവൻ!

4

കോട്ടമറ്റ വസതി വിട്ടക്കൊട്ടം—
കാട്ടിലത്തിന്തുചുറുനു കേശവൻ.
കേണ കേണ നിന്റവേങ്ക, മണിൽ സപയം
വീണാങ്ങം, വിളിപ്പു വിശ്രാംഭരൻ.
രാധികേ, സവി, നിന്റവിയോഗത്തിനാ—
ലാധിയുംചേരുന്നംചലുനു മാധവൻ!

5

ശ്രീജയദേവകീത്തനാല്പീതനായ്
ഹേ, ഇഗന്നാമ, ത്യാവതേ, വിഡോ,
തനാ, താവക്കംഖാം, ഹാ, ഭവാ—
നാഞ്ഞായിന്നാനനാഗ്രഹിക്കേണമേ! ।
എത്ത ദേവൻറ തുച്ഛവടിയിലി—
ജീതമാം ചുണ്ണമച്ചിച്ചിച്ചിടുനു ഞാൻ,
ആധിയുംചേരുന്നംചലുനു ജീവനാം
രാധാപ്പിരിഞ്ഞാ മധുസൂഭനൻ!

38

നീയോത്തദ്ദേശനാരിക്കൽ പരമരതിരസം

മാധവൻ നേടി, യദ്ദോ

ശ്രീധാര്മം കഞ്ജകത്തിൽ, ക്ഷസുമശരവിഹാ—
രാജ്ഞതീത്മാന്തരത്തിൽ,

ര'ന്ന

ക്രിപ്പിത

നീയോത്തം പ്രേമസാന്നോക്കതികളുണ്ടാവരുതും
ഹാ, ജവിച്ചും, തവിച്ചും,
മായാറുവൻ ഭജിപ്പും, തവ കുച്ചപരിം-
ഭാമുത്തതിനു, നിനെ!

ഗീതം പതിനൊന്ന്

ഗോപികമാരുടെ തട്ടുല തഴക്കം
പാണിതലോല്ലുസിതൻ
ഗോപാലൻ വനമാലാകലിത-
നദാരനതിപ്രിയദൻ;
മദനക്കത്തുഹലമരള്ളും സുലഭിത-
യമുനാനീരത്തിൽ
മദഭേദിതാംഗികളിലിസരണത്തി-
നാനയും രംഗത്തിൽ,
മലങ്ങാനിലനലയിളകിയോലിഡ്യും
ഹരിതവനാനത്തിൽ
മലങ്കരം ചിതറിപ്പുരിമളമിളക്കം
വിജനനിക്കഞ്ഞത്തിൽ,
മദനമനോഹരവിഗ്രഹനായി
സൃഷ്ടിവശൻ, കണ്ണൻ,
മരവീചന്ന തവ ഷൃംഖലയശൻ,
മരതകമൺവബ്ല്ലൻ!
ഗതിജിതമദഗജമന്തമരാളു-
വിലാസരിതംബിനി, നീ
ഗമനവിള്ളബന്ധമങ്ങനിനി;
മര സവി, പോവുക, പോവുക, നീ!
രജ

2

നാമസമേതം, ഘുരിതമോദം,
സ്ത്രീചിത്സക്കേതം,
നാളീകാക്ഷിൻ പ്രാഞ്ചിപ്പു മരളിയിൽ
നിങ്ങവമസംഗീതം.
തവ തനലത്തെയർത്തശ്ശകം തന്നാലി—
ലശകിലുലാവീടം
തരളിതമലംയജ്ജരേണവുമയി, നിജ—
ബഹുമതി നേടീടം.
മലരണിലതികകൾ വിലസിന ശിശിരിത—
യമുനാതീരത്തിൽ
മലയാനിലംനലയിള്ളകിയൈാലിക്കം
മരിതവനാന്തത്തിൽ;
ഗോവിക്കമാങ്കെട തടമല തശ്ശകം
പാണിതല്ലാല്ലസിതൻ,
ഗോവാലൻ, വനമാലാകലിത,—
നഭാര,നതിപ്രിയദൻ,
മദനമന്നാഹരവിഗ്രഹായ്; തവ
ഹൃദയേശൻ, കണ്ണൻ,
മരവീടനു മനസിജവിവശൻ,
മരതകമണിവഞ്ചൻ!

3

പാവകളിളകിപ്പുരിചിവനാട്ടതിങം
ചിറകടി ക്കേർക്കുന്നേപ്പാർ
പരിസരവരിയുതവനങ്മെവലയിൽ
പച്ചിലയിളക്കുന്നും,
നവസ്മതല്ലും നീ വരവംഞ്ഞ—
നോഞ്ഞ വിരിച്ചീടം,
ജ' ട' ട'

ഒമ്പൻ

നായനം ചക്രിതം റീം വരുമാവഴി
നീളേയയച്ചീടും.
മലരണിലതികകർ വിലസിന ശിശിരിത-
യമുനാതീരത്തിൽ
മലയാനിലനലയിള്ളകിയൈഡിക്കും
ഹരിതവനാന്തത്തിൽ;
ഗോപികമാരുടെ തടമല തഴക്കും
പാണിതലോട്ടുസിതൻ,
ഗോപാലൻ, വനമാലാകലിത,-
നാഭാര,നതിപ്രിയദൻ,
മദനമനോഹരവിറ്റുഹനായ്, തവ
ഛുദയേശൻ, കണ്ണൻ,
മരവീടുന്നു മനസിജവിവശൻ,
മരതകമണിവണ്ണൻ!

4

ഉപസദകേളികളിൽ പരിലോല-
മധീര,മഹോ, മുഖരം,
രിച്ചവിനസമമയി വെടിയുക മര സവി,
മണിമയമഞ്ജീരം!
തിമിരാവരണാകലിതനികഞ്ജം
പുക്ക നീ ചാലേ
തിരുമാട നീലനിശ്ചോളമണിത്തു
തിരിക്കുക നീ ബാലേ!
മലരണിലതികകർ വിലസിന ശിശിരിത
യമുനാതീരത്തിൽ
മലയാനിലനലയിള്ളകിയൈഡിക്കും
ഹരിതവനാന്തത്തിൽ;

രന്ന

ശ്രാവികമാങ്ങെട തടമുല തഴക്കം
 വാണിതലോഡ്യൂസിതൻ,
 ശ്രാവാലൻ, വനമാലാകലിത,-
 നഭാരൻ, നിൻ ദയിതൻ,
 മദനമനോഹരവിഗ്രഹനായി-
 സ്ത്രീ ഭചരിതൻ, കണ്ണൻ,
 മദവീചന്നു മനസിജവിവശൻ,
 മഴക്കിലൊളിവണ്ണൻ!

5

തരളിവലാകാവിലസിതമേചക_-
 മേഖത്തിൻ മേലേ
 തരമാട മിന്നിയിണ്ണൈച്ചേൻ
 തടിൽക്കാടിയൈപ്പോലെ,
 ഉപയിതഹാരമനോഹരമാകം
 മുരരിപ്പുതൻ മാറിൽ
 ഉപരിനിവേഗിതസൂരതവിലാസിനി
 വിലസും നീ ഭചലിൽ!
 മലരണിലതികകരം വിലസിന ശിശിരിത_-
 യമനാതീരത്തിൽ
 മഹയാനിലനലയിളകിയൈഡാലിക്കം
 ഹരിതവന്നാന്തത്തിൽ;
 ശ്രാവികമാങ്ങെട തടമുല തഴക്കം
 വാണിതലോഡ്യൂസിതൻ
 ശ്രാവാലൻ, വനമാലാകലിത,-
 നഭാരൻ, നിൻ ദയിതൻ,
 മദനമനോഹരവിഗ്രഹനായി-
 സ്ത്രീ ഭചരിതൻ, കണ്ണൻ,
 മദവീചന്നു മനസിജവിവശൻ
 മഴക്കിലൊളിവണ്ണൻ!

ര' ര

തളിക്കടയാടയഴിവെന്തുകിഴിവെന്തോ—
 പ്രേശലമാം രണ്ടാം
 തരസാ എത്തമായു് നഞ്ചൊഞ്ചപ്പലങ്ങളി
 ചിന്നിടമാം ജീവനാം,
 വക്കജനയനേ, ചേക്കു നീയാ—
 ക്ലിസലയശയനത്തിൽ
 തക്കത്തിൻ നീഡിക്കംബോൾ മുടാ—
 മകളട്ടേ എത്തതിൽ!
 മർലരണിലതികകൾ വിലസിന ശിശിരിത—
 യമുനാതീരത്തിൽ
 മലയാനിലനല്ലയിള്ളകിഞ്ഞാല്ലിക്കം
 മരിതവനാനതത്തിൽ;
 ഗോവികമാരുടെ തട്ടുല തഴുകം
 പാണിതലോല്ലസിത്രൻ
 ഗോവാലൻ, ഘനമാലാകലിത,—
 നൃഥാദ, നതിപ്പിയദൻ,
 മദനമനോഹരവിഗ്രഹനായു്, തവ
 എഴുങ്ങേൻ, കണ്ണൻ,
 മരവീച്ചാറു മനസിജവിവശൻ
 മരതകമണിവണ്ണൻ!

മരിയലിമാനി, കരക്കുടക്കരു നീ,
 കാലമിതോ രജനി
 പിരിയും യാമിനിയുട, നയി മമ സബി,
 പോവുക, പോവുക, നീ!
 വിയുരത കള്ളു, വിയുമബി, ചെ ചു
 ഞാനകളുംപോൾ നീ
 രം

മധുരിയുകാമം ഷ്ടരിതമാക്കുക
മധുമയലാശിണി, നീ!
മലരണിലതികകൾ വിലസിന ശിഖിരിത-
യമാതാതീരത്തിൽ,
മലയാനിലനലയിള്ളകിയൊലിക്കും
ഹരിതവനാന്തത്തിൽ;
ഗോപികമാങ്ങെട തടമുല തഴുക്കും
പാണിതലോല്ലുസിതൻ
ഗോപാലൻ, വനമാലാകലിത,-
നദാരനതിപ്രിയദൻ,
മദനമനോഹരവിഗ്രഹനായ് തവ
ഷ്ടദ്ദേശൻ കണ്ണൻ
മരവിച്ചന്തു മനസിജവിവശൻ
മരതകമണിവണ്ണൻ!

8

ഉവി ജയദേവൻ, ഹരിപദസേവൻ,
പൊഴിയുവൊരീ ഗീതം
ഭവദയരഹിതം, ഭാവുകഭരിതം,
ക്ഷതിരസാകലിതം,
സുകൂർജനാവനലോലൻ, ഗോകുല-
പാലൻ, മരമമനൻ,
സുവമൊട്ട കേട്ട സുമംഗളുമേകുക
മദനമഹാമദനൻ.
വരിക, ഭജിക്കു, ഹരിപദകമലം,
കൂളയുക കല്യാശഭരം,
വരളുണവസതികളേ, വഴി തേട്ടക
വരമഗതിക്ക ചിരം.

ഋന്ത

:7:

അതുകെട പദ്ധതലസരസിജയുഗമതി—
ലപ്പിതമിള്ളിതം
നാരാധണനാ നരകവിനാശന—
നേക്കട്ടേ മോദം!
മലരണിലതികകരം വിലസിന ശിശിരിത—
യമുനാ തീരത്തിൽ
മലയാനിലനലയിള്ളകിയൈാലിക്കം
ഹരിതവനാശത്തിൽ;
ഗോപികമാരകെട തടമുല തഴ്ക്കം
പാണിതലോല്ലസിതൻ,
ഗോപാലൻ, വനമാലാകലിത—
നഭാര, നതിപ്രിയൻ,
മദനമനോഹരവിഗ്രഹനായി—
ശ്രീ ചേരിതൻ, കണ്ണൻ,
മരവീച്ചനു മനസിജവിവശൻ,
മരതകമണിവണ്ണൻ!

39

മാരോദപ്രഗമിയന്നിട്ടും നെട്ടതായ്
വീക്കം, സമുദ്രക്കണ്ണങ്ങോ—
ടാരോവിച്ചിട്ടമക്കി നിന്റസരണിയിൽ,
പുക്കം ലതാമറിരം;
കാരോ വിച്ഛവലന്മാന്തക്കരുകം
പുമെത്ത തീക്കം, ഭേഡി—
ചോരോന്നിങ്ങനെ പേര്ത്തു പേര്ത്തു തുടങ്ങം
മുഖ്യാനന്നേ, നിന്റപ്രിയൻ!

40

40

സുരൻ വോയസ്മിച്ചു സുഭതി, സപഞ്ചി നിന്ത-
ബാഹ്യദോഷത്താടൊപ്പം,
പാരാക്കെള്ളരിങ്കും ധന്തവരരതിമോ-
ഹത്താടൊത്താഗമിച്ചു.

അന്നും വൈക്കമും, കോക്കാവലിയുടെ നെടുതാം
കുന്ദനംവോലെയായി-
തത്തീരുന്ന ക്രിഡ, മെന്നാത്മന, സവി, യാണിസാ-
രാഹ്മമിസ്സുന്നൂത്തം!

41

മരറണ്ടിനോ ഗമിക്കേ, ഭ്രമവമവിധിയാൽ-
ശ്രൂട്ടിത്തമസ്സിൽ..-
തെത്തരേറ്റക്കാത്താളുംചൊപ്പിച്ചുവികെ, യിങ്ങവരും
തമ്മിൽ മെയ്യേച്ചന്ത്ര ചുള്ളി;
പററിച്ചേൻ്നമവെച്ചും, നവരജ്ജയന്നര-
ജ്ഞിച്ചു, മഹാകാമം
മുറിക്കേക്കുമെങ്കിൽ മരക്കന്നവരുടെ രതിസാ-
കല്പുമെന്തെന്തു മുഖ്യേ?

42

പേടിപ്പാടിലരണ്ട് കണ്ണകർം, വഴി-
ചൂം മുന്നിങ്കുറിൽ സപയം
തേടിതേടി, യിങ്ങനിങ്ങനു തങ്കു-
ലംതോറുമുംപിണ്ണയായ്,
ചോടോരോനു പത്രക്കേ വെച്ചുങ്ങവിയം
സങ്കേതസംപ്രാണ്യായ്-
ശ്രൂട്ടം നിന്ത്, മരനാക്കലാംഗരച്ചിക-
ണ്ണുംപ്രീതനാക്കം പ്രിയൻ!

ഒന്ന്

ഹാ, രാധാമുഖപ്പെട്ടിരുന്നു
കൊത്തുപാടും കൊല്ലും -
ബാംഗ്രൂത്തമാജിപ്പലരത്നമായ്,
ഭവനഭാ -
രാന്ത്രിക്കാഡാരമായ്;
അതുമുഖാംഗികൾ ശോഖികാംഗനകൾ -
നാന്നാസങ്കേതമായ്,
കൂർന്ന കംസൻ കാലനായ ശവാൻ
കാത്തിടണം നിങ്ങളു!

ആരം സ്റ്റോ

സൗത്തക്ക്ലോവൈക്ക്ലോ

44

അനന്തരം, കാൽച്ചുവടാന വെള്ളോ-
നശക്തയായി, പ്രണയാത്തയായി,
അമന്ത്രിച്ചം രാധികയേക്കരിച്ച്-
ദേശാന്തര ശോഖിനബനാടോതി തോഴി.

ഗീതം പറ്റുണ്ട്

വല്ലാതെ വാടിത്തള്ളൻ, നാമ,
വല്ലിക്കടിലിലിരിപ്പ രാധ!
കാണകയാണ നിന്റ കാന്തികോലു- .
മാനന, മെങ്ങവർ നോക്കിയാലും.
അന്തുശോഖാംഗനമാതമായി
അന്തുനസ്ല്ലാവലോലനായി,
രഹ്യാധരാമുതമാസപദിക്ഷം.
നിന്റമുഖമിന്നവർ കാണ്റമിതെന്നും!

2

നിന്നഭിസാരത്തിനായി വേഗം
സന്നാശയാ, യവളാത്തരാഗം;]
മുറുമിരുട്ടിനാൽ, സംഭരിതതാൽ
തെററിപ്പോയെന്നാലവർക്കു മാറ്റും.
ഞാനവള്ളുസ്പയം നേർവചിയി—
ലാനയിച്ചുകൂലും ക്ഷീണിതയായ്,
ദേഹം തള്ളൻ തള്ളൻ പാവം
മോഹിച്ച താഴ്ത്തു വീണപോയി.

ഒന്ന്

രേവഗිത

വലුਆത വാടിത്തളിൻ, നാമ,
വലුിക്കടിലിലിരിപ്പ രാധ!

3

തുവെള്ളത്താമരത്തണ്ടകളാൽ
തുമതാവും തളിർച്ചെണ്ടകളാൽ,
നിന്മിച്ച നാനാവിഭ്രഷണങ്ങൾ
നിന്മലമാം കളിർമെയ്യിൽച്ചുാത്തി,
സന്തതം താവക്കുറിയകൾതന്ന്
ചിന്തയിൽ ജീവിപ്പ സുന്ദരാംഗി.
വലුਆത വാടിത്തളിൻ, നാമ,
വലුിക്കടിലിലിരിപ്പ രാധ!

4

തനാംഗ്രൂകവിഭ്രഷാദികളേ—
പ്ലിന്നെയും വിന്നെയും നോക്കി നോക്കി;
'ഞാനമോ, മാധ്യവൻതനേ?'—യേവം
ധ്യാനത്തിൽപ്പിന്നെയും മഹായാദി,
വലුਆത വാടിത്തളിൻ, നാമ,
വലුിക്കടിലിലിരിപ്പ രാധ!

5

'വേഗത്തിലിൽബിസാരണാത്മ—
മാഗമിക്കാത്തതെന്നതാത്മനാമൻ?'—
വിന്നെയായേവമനനിരേഷ—
മെനോട്ട് ചോദിച്ചുകൊണ്ട്, കിഷ്ടം,
വലුਆത വാടിത്തളിൻ, 'നാമ,
വലුിക്കടിലിലിരിപ്പ രാധ!
രഥ'

6

നീരംഗ്രീയാന്നന്നല്ലമായി
നീളെ നിറങ്ങിയളാഗമിക്കേ;
'എൻപ്രിയഹനത്തി'—യെന്നാർഥമത്താൽ
ചുംബിപ്പു, വൈസ്യലോടാദ്ദേശിപ്പു.
വല്ലാതെ വാടിത്തള്ളൻ, നാമ,
വല്ലിക്കടിലിലിരിപ്പു രാധ!

7

കാമുകൻ, മാ, ഭോന്ന് വന്നാണ്യാൻ
കാലവിളംബന്നു സംഭവിക്കേ,
വാവിട്ടു കേഴുന്ന ലജ്ജ വിട്ടു
വാസകസജ്ജിക ദീനയായി.
വല്ലാതെ വാടിത്തള്ളൻ, നാമ,
വല്ലിക്കടിലിലിരിപ്പു രാധ!

8

മാ, ഇഗനാമപ്രസാദപ്പുതം
ശ്രീജയദേവരചിതഗീതം,
ഭക്തരസികക്കിത്തനമെന്നും
മുക്തിപ്രദമായ വീച്ചിടാവു!
എതു ദേവന്നു തുച്ഛവടിയിൽ
ഗീതമിതഞ്ജലിചെയ്തിരോ ഞാൻ,
അതു മാധ്യവന്നു ചിന്തി—
ചൂംയാവിശ്ശേഷന്തയായി,
വല്ലാതെ വാടിത്തള്ളൻ, കാല്ലും,
വല്ലിക്കടിലിലിരിപ്പു രാധ!

(14)

45

മാരാഗിജപാല കെട്ടാറിയ കിത്യ, വേൽ-
ബ്രാഹ്മണസംലഗ്നയായി-
സ്ഥാരസ്യം ചെന്നിയണ്ണും രസജലധികിലാ-
നാസമാമഗ്നയായി,
കാരോനാദേപഗ്രാമംചേരുന്നങ്ങളി, വിചുലരോ-
മാഞ്ചസീല്ലുാരഘമ്മം.
ചുരി, ചുന്തജ്ജഡ്യതപത്താട്, തവ നിന്നവിൽ-
തന്നെന്നയേണാക്കി വാഴു!

46

ചേലിൽച്ചുാത്തുനാ പേര്ണ്ണം വരതന ലളിതാം-
ഗദ്ധളിൽ കമുട്ടുഷാ-
ജാലം, പത്രം ചെലിക്കണവൊഴുതു തവ പദ-
ന്റുംമെന്നായ് ഭേദിപ്പ്.
ലീലാതല്ലും രചിപ്പ്, മദ്പരവശയായ്-
ബ്രാഹ്മരംചേരുന്നിരിപ്പ്
ലോലാക്കില്ലെന്തിനീക്കാനങ്ങളു നിശയിത-
ങ്ങന്തിക്കത്തില്ലെയക്കിൽ!

47

“പേരാത്തച്ചുാടിതു കുഞ്ഞുലോഗിപ്പേനം,
വേണ്ടിന്തിരിപ്പേ, സദതാ
നേരേ മർസവ, പാനമ, നന്ദനിലയം
കാണ്ടു സദാനന്ദം!”
ഹാ, രാധ്യാക്കതിയി, തെത്തി നന്ദസവിഡേ
പാനമൾ കമിക്കേ, സപയം
സാരം മുഹിതമാക്കമച്ചുത്തഞ്ഞാ-
ശംസോക്കതി വെൽവു ചിരം!

ഓന്ന്

എഴാം സദ്ധം

നാഗരികനാരാധാരം

48

കുലടകളിടെ മാർഗ്ഗം രോധനംചെയ്തു പാപ-
പ്പോലിമ തടവിടംവോൽ സ്വീശമാം പക്കമേന്തി,
വിലസി ലളിതയായോരെന്നിതൻ ചടന്നഞ്ഞീ-
തിലകങ്ങൾഡിനാണ്ടിപ്പോങ്ങിയേനാക്കന്നപ്പോൾ.

49

വുന്നാവനം ചന്ദ്രികയിൽ കൂളിക്കൊ
നന്നാത്മജാഭാവമസഹ്യമാകെ,
മനേതരസ്ത്രാന്തി മനസ്സിലേന്തി
കുന്തിച്ഛിതാ രാധിക ദീനദീനം:—

റീതം പതിക്കുന്നു

സദയമിന്നനിജ്ഞാങ്ങണ്ണനാരാഞ്ഞം
സവികളിലാലും, വബ്ബിതയായി ഞാൻ!
സമയമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞു, പരഞ്ഞതവോൽ
സരസിജാക്കനിങ്ങത്തിയില്ലിനിയും.
അമലഗ്രൂപമാമീ മര യാവന—
മഹാ നിജ്ഞലം, നിജ്ഞലം കേവലം.

2

എത്ര ദേവന്നേതടിയി രാത്രിയി—
ലേതുമോക്കാതിരങ്ങിത്തിരിച്ചു ഞാൻ,
ആ മര പ്രിയൻ ഭേദില്ല നിദ്രയൻ
കാമബ്യാണശതങ്ങളാലെൻമനം.

രി

: 8:

ദേവഗිത

സദയമിന്നനിക്കാരംബനഭാരാശ്രയം
സവികളാലമോ, വഞ്ചിതയായി താൻ!

3

മരണമാണനിക്ഷത്തമ, മെന്തിനി
വിരഹവഹിതൻ ജപാലോഹ്ന്റ്റരങ്ങളിൽ,
വിതമകേതനയായിനിതുവിധം
വിഗതചേതനം വീണാ ദഹിഷ്ടു താൻ?
സദയമിന്നനിജ്ഞാരംബനഭാരാശ്രയം
സവികളാലമോ, വഞ്ചിതയായി താൻ!

4

മാധവവിരഹാനലജ്ജപാലകർം
മാനസത്തിൽ വഹിച്ചു താൻ നില്ലുവെ,
ക്രഷ്ണങ്ങളാണോക്കി, ലീ മനി-
ക്രഷ്ണങ്ങളവിലവുമിന്ന മേ!
സദയമിന്നനിജ്ഞാരംബനഭാരാശ്രയം
സവികളാലമോ, വഞ്ചിതയായി താൻ!

5

വിധൂരതയെനിക്കേക്കനിതിന്തിതാ
മധുരദംഗിനിയീ മധ്യാമിനി.
സുമശ്രോവമനൊത്തു രമിക്കവാൻ
സുകൃതിനികർക്കു മാത്രമേ പറിച്ചു.
സദയമിന്നനിക്കാരംബനഭാരാശ്രയം
സവികളാലമോ, വഞ്ചിതയായി താൻ!

6

മാരനെന്നേക്കിടവിടാതെയ്യുമീ
മാരകോറശരാളിതൻ പീഡയാൽ,
ഓ.പു

ഘു തൊഴുംമെന്നിയാക്കമെൻമാനസം
ദേഹം ചെള്ളിത്തി മലർമാലയും!
സദയമിന്നനിക്കാരുണ്ടാരാശ്രൂയം
സവികളാലമോ, വഞ്ചിതയായി ഞാൻ!

7

അവഗണിച്ചും, ലീഡാറുവണ്ടതികർ-
ക്കടിയിൽ, ഞാനേവമാവസിച്ചീടിലും,
മനസിയെന്ന സൃഷ്ടിപ്പുത്രംകൂടിയി-
ലുന്നവമാംഗനിന്നാ മധുസുഭന്ന്.
സദയമിന്നനിക്കാരുണ്ടാരാശ്രൂയം
സവികളാലമോ, വഞ്ചിതയായി ഞാൻ!

8

കോമളുകലാലോലയായുജ്ജളാർ
ഗ്രീമയജ്യദേവജാരതി,
ചേണിയലും രസിക ചിത്തങ്ങളിൽ
വാണിട്ടും മോഹിനിയെന്നവോൽ!
എത്ര ദേവൻ്റെ രൂപ്പാദിപ്പജ്യാ-
ജ്ഞിത, മാ മധുസുഭന്ന്, മാധവൻ,
വന്നിടായ്യും ലാലാലംബവീനയായ്
കണ്ണനീർ പെയ്യു വാഴനാ രാധിക.

50

അന്തമേംബമൊടന്നുഗോവികളുമായ്
കുഡിപ്പിതോ, സദ്ഗം.
ചിന്തം റൂത്തകലാദിയിൽ സവികളാ-
ലാബവല്ലനായ്ത്തീന്തിതോ?

ഒൻ

അന്തംവിട്ട് വന്നതില്ലിലുഴറി—
ചന്നോ, മനസ്സാന്തിയ—
തുന്തം ചേന്ന് തള്ളന്ന് വാൺിടക്കയോ?—
കാണ്ണിലധോ കാന്തനെ!

51

അന്നോരംതന്നുകനിയലാതേകയായ്ക്ക് ചാരെ വീണ്ടും
വന്നത്തീട്ടം സവിയെ ഒജയാൽ സ്ക്രബ്ബുയായുറുന്നോക്കി,
അന്തുപൂഞ്ഞിയൊത്തമിത്രസമോട്ടുതന്ന് കൃഡയാട—
നെന്നായ്ക്കി, ചുതു മിഴിയിലാപ്പുട്ടവേശലോമലോതി:—

ഗീതം പതിനാല്

മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ—
രധികളുണ്ടാശ്രയാമത്തുതാംഗി!
സൃഷ്ടസമരോച്ചിതചിത്തരമു—
വിരചിതവേഷമിയന്നിന്നൈ,
വിലുളിതവേണ്ണിയിലങ്ങമിന്നും
വിഗളിതരമുചുപ്പുങ്ങൾ തന്നൈ,
മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ—
രധികളുണ്ടാശ്രയാമത്തുതാംഗി!

2

ഹരികരാദ്ദേശതരംഗമാലാ—
ഭോതവികാരവിലാസിനിയായ്ക്ക്,
തടമല തുളിത്തുളിപ്പി, മേലേ
തരളിതഹാരാവലികളുമായ്ക്ക്,
മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ—
രധികളുണ്ടാശ്രയാമത്തുതാംഗി!

നൃം

3

അളക്കുന്നുനൈതിന്റെ ചിന്മാർ
ലളിതാനന്ദന തെളിഞ്ഞ മിന്മാർ,
മധുസൂഖനന്തരൻ മധുരമാക്ക –
മധരാമതം, ഹാ, റക്കൻ വെച്ചി,
മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ –
രധികളുണ്ടാവ്യുധാമത്തുംഗി!

4

ഇളക്കം മണിമയക്കണ്ണയല്ലെ –
കൂളിക്കോലങ്ങളിൽ വീണിവീണി,
മുവരിതസദ്ധരണാകലിത –
ജാലനഗമനവിലോലധായി,
മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ –
രധികളുണ്ടാവ്യുധാമത്തുംഗി!

5

ഒയിതവിലോകിതലജ്ജിതയായ്
ഒസമുന്നിലിതസുസ്ഥിതയായ്,
സുലളിതക്കുജിതമേളിതയായ്
സുവദരതിരസലോലുപയായ്,
മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ –
രധികളുണ്ടാവ്യുധാമത്തുംഗി!

6

വിചുലപുളക്കവിലാസിനിയായ്
വികസിതവേചവിവശിതയായ്,
ശ്രസിതനിമീലിതോൽ ഏല്ലുനായോ –
സസമാസുന്തരജ്ജുഡിനയായി,
മധുരിപ്പവൊത്തു രമിക്കയാണോ –
രധികളുണ്ടാവ്യുധാമത്തുംഗി!

നൃത്തം

ഗ്രമജലബിന്ദുക്കൾ ചേന്നിന്നെങ്കി—
ക്കമനീയമാം മെഴ്ജിൽ കാന്തി തിങ്ങി,
രതിരണ്യീരപരാക്രമത്താൽ
പതിതന്നരസ്സിൽ പതിച്ചോള്ളാത്തി,
മധുരിപ്പവൊള്ളു രമിക്കയാണോ—
രധികളുണ്ടാശ്രാമത്തുതാംഗി!

നിയതമിള്ളീതം ഹരിഹരിതം
ജയദേവവർണ്ണിതം രാശപ്പതം,
പരിശമിപ്പിച്ചിട്ടെടുന്നമെന്നം
പരിധിയറാളം കലികലുഷം.
പരിചിലിള്ളീതമപ്പിപ്പതാർത്തൻ
പദതാരിൽ തോന്ത്രവാലുവാക്കം,
മധുരിപ്പവൊള്ളു രമിക്കയാണോ—
രധികളുണ്ടാശ്രാമത്തുതാംഗി!

മല്ലാരിതൻ വിരഹവാണ്യമുഖംഞ്ഞുജഗ്രീ
തൈല്ലേള്ളുമീ വിധു ഹനിപ്പു മദീയതാപം
ഉല്ലോലമാനമമാത്തിയണ്ണപ്പു പക്ഷേ
മല്ലിശരന്നു സചിവത്പരമുള്ളരുലം!

ഗිതം പതിനഞ്ച്

വിജയിയാം മുരമമനൻ കുന്നിധിപ്പു
വിജനയാമുനപ്പുളിനത്തിൽ!
സമാഖ്യാനംഗതരളിതായര—

രമණීයාංගනාවපගත්තිත්,
විකසිතොජුප්‍රලටියුඩ්බිංඡත්තිකාර
විලසුමඟ්‍යනහරිඳාවෝත්,
පුදුකං මෙහිසේ, කුහුරිරක්‍රුතිකා-
තිලකං තාත්ත්වු ඉකිත්ව්‍යාන්!
විජයියාං දුරමඹන් ක්‍රීයිපුදු
විජනයාත්‍යන්ත්‍රිත්තිත්!

2

നවජලයරගිකරතුමාය්
යුවජනමගෙනාහරමායි,
මඩනසාරංගවගමාය් මිශ්‍රමා
ඉඩලගිඳ්‍රෙක්ඩ්‍රියිත්ති,
කුහුරිමිඳාත්පුළිඳාරෙහුළියිඩ්‍රුක්‍රාන
කරවකොජුප්‍රලක්සුමෘපර්,
අඛණියාංසියායිංච්‍රාක්‍රාමා-
උඩායිඩ්‍රීඩ්‍රා මැඩ්‍රාව්‍යාන්!
විජයියාං දුරමඹන් ක්‍රීයිපුදු
විජනයාත්‍යන්ත්‍රිත්තිත්!

3

සුඡනමාය් ඉගමඩියි තිඹී
නවවප්පාශිකාල තැඩි, ,
ලහුතසීඩ්‍රියිත්ත විලසිඩ්‍රානාරා-
කුහුරික්‍රායුග්‍රාගත්තිත්,
සුදුමඩානිසරවිමලතාරක-
ප්‍රාලං කෙශවගඩායිපුදු!
විජයියාං දුරමඹන් ක්‍රීයිපුදු
විජනයාත්‍යන්ත්‍රිත්තිත්!

നුග

കരതലപത്മദളവിലസിത്-
കമലകോമളവലയംവോർ,
ഹിമശിശിരമായ് പരിലസിക്കര-
ക്കമനീയളജ്യുഗളിൽ,
മധുകരോള്ളരം വിതരണംചെയ്യ
മരതകമണിവളകളാൽ!
വിജയിയാം മുരമമനൻ കുന്നിയിപ്പ്
വിജനയാമനപൂളിനത്തിൽ!

മദനമോഹനകനകവീംമായ്
മൃദുലസംരമേഖണമായ്,
അതിവിപ്പുലമാമവലനമാകം
രതിനികേതനജ്ഞവനത്തിൽ,
മണിമയസരശനാതോരണ-
മണിയിച്ചീടന മധുവെവരി!
വിജയിയാം മുരമമനൻ കുന്നിയിപ്പ്
വിജനയാമനപൂളിനത്തിൽ!

മലർമാതിൻ മഞ്ഞനിലയമായ്, നവ-
മണിഗണാച്ചനാമഹിതമായ്,
പരിലസിച്ചീടം വരമസുന്ദ-
ചരണവല്ലവയുഗളിൽ,
ഉരസി ചേത്തവെച്ചുമലയാവക-
രണാള്ളാദനം വിരചിപ്പ്.
വിജയിയാം മുരമമനൻ കുന്നിയിപ്പ്
വിജനയാമനപൂളിനത്തിൽ.

7

വലഹലയരസമജ്ഞനവ,മൊ-
രലസാവാംഗിതൻ സവിധത്തിൽ,
നിജസപ്ത്യിൽ പ്രണയപുഷ്കം
ഭജനലോലയായമരങ്ങോപം,
അവശച്ചിത്തയായിതുവരേണ്ണമീ-
യലരണിവല്ലിക്കടിലിത്തിൽ,
പറയു തോഴി, നീ പറയുകെ,ന്തിനായ്
പഴതേ കാത്തയേണ്ടാ മരവി ഞാൻ?
വിജയിയാം മുരമമനൻ കുന്നിധിപ്പ്
വിജനയാമുനപുളിനത്തിൽ!

8

രസഭരിതമായ്, ഹരിപദവത്തു-
പ്രസഭേചത്ത്വമിളിതമായ്,
വിലസുമീ ശ്രീതം വിഗതക്ഷണിതം
വിരചിച്ചീട്ടന് കവിരാജൻ
കലിയുഗകൃതമുരിതമേള്ളാതെ
കഴിയാരാകാവു ജുഹുദേവൻ.
മഹിയിലിനാർത്തൻ ചരണപുജയി
മഹിതഗ്രീത,മാ ജഗദ്ധാരിൻ
വിജയിയാം മുരമമനൻ—കുന്നിധിപ്പ്
വിജനയാമുനപുളിനത്തിൽ!

53

നീയെന്തിനായി ദ്രുതി, മത്സവി, ഘുമാ-
ഭഃവിപ്പ്, വന്നിലയ—
മായാഗ്രാവകന്നക്കി,ലന്തുകള്ളമാ-
തേതവം രമിച്ചീടക്കിൽ?

(ഡ്രാം)

:9:

നീജയന്തിനാ പിഴച്ചു?—തൽഹസന—
താപേലറമാക്കുശ്ശമായ്
പ്രേയാനോടു രമിക്കവാനാഴരിടു—
സന്നന്നപ്പിരിഞ്ഞതന്മനം!

നീതം പതിനാറു

വനമാലി, വനമാലി—വന—
മാലിയുമായ് സുന്ദരാ—
വന്ത്രവിൽ മേളിപ്പുവ—
ഓതൊങ്ങത്തി;
കൂളിർത്തെനാലിലിളിളക്കെന്നാങ
കവലയമെന്നവോ—
ലൊളിച്ചിനം മിഴിക്കളുാ—
തതശക്കിൽ മുങ്ഗി,
വിലസിടം സുമശര—
സദ്ഗണമൊന്നിച്ചു
വിഹരിക്കം മോഹിനി—
ഓതൊങ്ങത്തി;
അനവമണിഗിരിത—
കിസലയശ്ശെനത്താ—
ലന്തവിപ്പീലവർ
താപലേശം!

2

വനമാലി, വനമാലി—വന—
മാപ്പിയുമായ് സുന്ദരാ—
വന്ത്രവിൽ മേളിപ്പുവ—
ഓതൊങ്ങത്തി;
സൃം

വികസിതസരസിജം -

ലളിതാനന്ദനാനിച്ചു
വിഹരിക്കം സുന്ദരി -
യേതാങ്ക്രമി;
അസമശ്രദ്ധരനികര -
വിഭരിതഹ്രദയയാ -
യന്ത്വിപ്പിലവർ
താപലേശം!

3

വനമാലി, വനമാലി—വന -
മാലിയുമായ്, മുന്നാ -
വന്ത്രവിൽ മേളിപ്പ് -
തേതാങ്ക്രമി.
അമൃതമയമധുരമുഖം -
വചനനോടൊന്നിച്ചു -
നമിത്രസം ക്രീഡിപ്പ് -
തേതാങ്ക്രമി;
എരിവോരിക്കോപ്പവതി -
പ്ലവളംബവക്കിലും
സുരഭിലമലയജം -
രചന്മുലം!

4

വനമാലി, വനമാലി—വന -
മാലിയുമായ് മുന്നാ -
വന്ത്രവിൽ, മേളിപ്പ് വ -
ക്രൈതാങ്ക്രമി,
സ്ഥലജലജ്ജചിരകര -
ചരണനോടൊന്നിച്ചു

ന്നെ

ഭവഗിത

നലമാടലം കീഡിപ്പ്-
തേതാക്കത്തി;
തരയിൽ കിടന്നവള്ളങ്ങൾ-
നീലണ്ണവോല്പം
തരളമികരകിരണം
തനവിലേം്പോ!

5

വനമാലി, വനമാലി—വന-
മാലിയുമായ്, മുന്നാ-
വന്ത്രവിൽ മേളിപ്പ്-
തേതാക്കത്തി;
സജലജ്ജലധനികര-
അചിരാംഗനാനിച്ച
സരസം രമിപ്പവ-
ഞ്ഞതാക്കത്തി;
വിദലിതമായ്ത്തീയനാ-
തില്ലവർക്കാല്ലവും
വിരഹരജകാരണം
മുഖച്ചിത്തം.

6

വനമാലി, വനമാലി—വന-
മാലിയുമായ്, മുന്നാ-
വന്ത്രവിൽ മേളിപ്പവ-
ഞ്ഞതാക്കത്തി;
കനകമയകമനീയ-
വസന്നനോടൊനിച്ച
കലിത്രസം കീഡിപ്പ്-
തേതാക്കത്തി;
നാഡ്

പരിത്വുനിശ്ചാസ-
മിയലുനീലവഴും
പരിജ്ഞനവരിമാസ-
പരവശയായ!

7

വനമാലി, വനമാലി—വന-
മാലിയുമായ, പുന്ന-
വന്മുഹിൽ മേളിപ്പ്-
തേതായത്തി;
അവിലധരണിജന-
വരതയണനൊന്നിച്ച-
ങ്ങകിലലം കീഡിപ്പ്-
തേതായത്തി;
കയണാകരപരിലാളിത-
യാമവർണ്ണക്കല്ലിലാ
കരളിലൊരിക്കലും
കമാലേശം!

8

ജലജാക്ഷികർത്തൻ ചിത്ത-
ക്രതുക്രപുകീത്തിനം
ജയദേവഭാത്തമീ
മധുരഗിതം,²
അവണംചെള്ളിച്ചോൻ-
തൻ പ്രദയങ്ങളിൽ
സവിലാസം വാണാവു
വാസുദേവൻ.
സരസമിതിനായട
ചരണകമലങ്ങളിൽ
നുന്ന

പരിചിൽ ഞാനപ്പിള്ളു
കേതിള്ളുവും;
ഭവനതലനാമനാ
ഗോപാലനാനിള്ളു
സവിഹാരം കീഡിപ്പു-
തേതായത്തി;
വനമാലി, വനമാലി—വന-
മാലിയുമായ്, മുന്നാ—
വന്മുവിൽ മേളിപ്പുവ-
ജേതായത്തി;
അസമശരശരനികര-
വിഭലിത്രൂദയയാ—
യന്ത്രവിപ്പീലവർ
വിരഹതാവം!

54

കാമോദീപക, ചന്ദനാനില, ഭവാ-
നനിൽ പ്രസാദിക്കണേ,
വാമതപം ഹജി ദക്ഷിണാത്മ, ഭവാൻ
കുരെ ത്രജിക്കേണമേ!
പ്രേമതേതാടൊങ്ങ നോക്ക മാധ്യവമുവം
കാണ്ഠമാൻ കൊതിക്കുന്ന തൊൻ
മാ, മതപ്രാണനെട്ടത്തിടായ്ക്കതിനുമു-
പയ്യോ, ജഗത്പ്രാണ, നീ!

55

ആർത്തൻ വേർപ്പാടിലാളീപരിചരണമഹോ,
ഭസ്സുമും, ശീതവാതം
ചേതസ്സിന്നഗിത്രലും, വരണ്ണിശിരകരൻ
കാളികാകോളിക്കല്ലുൻ;

10

ം

എത്തു കാരണമില്ലാത്മകമവനിലെൻ
ഹത്തു താരേ ചരിപ്പ്
ചേതോഴർപ്പത്തി നോക്കു, സവി, തയനിക്കുന്നതൻ
വാടകാമം സപത്രും!

56

മലയാനില, മടിയെന്തലമഴക്കിടകയി, മേ
മലർസായക, മരണം മമ തരസാ തരികിനി നീ
നിലയം പ്രതി കുറകും പ്രതിഗമനത്തിനാ നാഡി മേ
നിലയനേരുമഴലുറവളിയട്ടിവരു മുതിയിൽ!

57

യമസോദരി, കഷ്ടം, നിന്റ് -
ക്ഷിമയാലെന്തേയ ഹലം?
മമ മേന്തി, യതിന്റ് ഭാദ -
ശമനാത്മം നന്ദി നീ!

58

നീലപ്പട്ട ശിരസ്സിലും, ലളിതമാം
പീതാംബരം മാറിലും,
ചേലിൽച്ചേരുന്ന ലസിപ്പുതാത്മസവിമാർ
നോക്കി സ്ഥിതംതുകവെ;
കാലത്തൻപൊട്ട രാധയെ ഗ്രുവവഴി -
ഞതീടുന്നകൾക്കോണിനാൽ -
തതാലോലിച്ചുകലെച്ചീരിച്ചു വിലസും
നാഡാത്മജൻ കാക്കണം!

എട്ടാം സദ്ദ്

സാക്കാംക്ഷിപ്പണ്യർക്കാക്ഷിം

59

പുവന്വരായും ശരമേററതിപ്പിനയായി
രാവുന്തിനീക്കിയൈഅമട്ടു കഴി, ചുഷസ്സിൽ,
അവിഭവിച്ചു നയമോട്ടു നമിച്ചു റില്ലേം
ജീവേശനോടിപ്പെൻസുയയൈഡോതി രാധ:—

ഗീതം പതിനേഴു

രാവിലശേഷമുറഞ്ഞാശത്തകാരണം
ഭാവമാന്ത്രംതാലടഞ്ഞും, കലങ്ങിയും,
കാമോസവാസക്തി തിങ്ങിത്തുള്ളപിയും
കാണണ്ണാരിത്തവ ലോലനേത്രപ്രയം,
പ്രക്ഷതാരാഗമനോണം ലസിപ്പിതാ—
രക്തമായ്—കൊള്ളാമരിത്തു താൻ സ്വർവ്വം!
പോവുക മാധ്യവ, പോവുക കേശവ,
പോത, മെനോടിനിച്ചുബ്ലോം കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുത്രതോമലാർ
താമസിയ്ക്കു, ശിഖങ്ങുതന്നു ചെല്ലു വോൻ!

2

അരഞ്ഞനലേപവനരജ്ജിതചഞ്ചല—
മഞ്ഞിലോചനചുംബനംകാരണം,
താവിയ നീലിമ മായാതെ മിന്നമി—
തതാവക്കശാനോജജപലാധരപ്ലുവം,
നുനം, ധരേ, കൃഷ്ണ, സുന്ദരമാം തവ
മേനിയ്ക്കുന്നരുവമായിരിച്ചു തുലോം!

ഒ.2

പോവുക മായവ, പോവുക കേശവ,
പോങ്ങ, മെന്നോടിനിച്ചുബ്ലോം കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുതേതോമലാർ
താമസിയ്യേ, സംഭ്രംതനെ ചെല്ലു ഭവാൻ!

3

മാരാഹവത്തിൽ വരനവാഗ്രഞ്ജിം -
ലാരകതമായ് മെയ്യിലേരോരീ രേവകൾ;
ചാങ്ങമരതകരതാഹലകത്തി -
ലാരചിക്കപ്പെട്ട മേമലിച്ചികളിൽ,
എൻനേക്കയച്ച റതിജയലവന -
മെന്നപോലിത്തിതാ കാണിതെന്നമുന്നിൽ ഞാൻ!
പോവുക മായവ, പോവുക കേശവ,
പോങ്ങ, മെന്നോടിനിച്ചുബ്ലോം കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുതേതോമലാർ
താമസിയ്യേ, സംഭ്രംതനെ ചെല്ലു ഭവാൻ!

4

പാടലപാദാഖ്യലാക്ഷാരസത്തിന്നർ
പാടകൾ മാറിത്തെത്തളിന്തിയന്നങ്ങനെ,
അറന്തസ്ഥമാക്കം മദനദ്രമത്തിന്നർ
ചെന്തളിർച്ചാത്തപോൽ കാണ്ടരു വെളിക്കു താൻ!
പോവുക മായവ, പോവുക കേശവ,
പോങ്ങ, മെന്നോടിനിച്ചുബ്ലോം കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുതേതോമലാർ
താമസിയ്യേ, സംഭ്രംതനെ ചെല്ലു ഭവാൻ!

5

നൊന്തിട്ടന്നല്ലോ തവാധരത്തിക്കലീ
ദിനക്ഷത്താഡൈക്കാണബന്ധാളുന്നമനം!

നൈ

:10:

ഇന്നോവരേങ്ങുമലേരുമായ് വത്തിച്ചി-
തെനോട്ടുടിയിപ്പുവത്ക്കൈഉബരം.
.അമ്മടിലല്ലിപ്പോ, ശാഖാനാചൊല്ലുന്ന-
തെമട്ടി, ലങ്ങുാ, ഹതഭാഗ്രതനു ഞാൻ!
വോവുക മാധ്യവ, വോവുക കേശവ,
വോരു, മെനോടിനിച്ചാല്ലേണ കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുതേതോമലാർ
താമസിഞ്ഞു, സംഘൃതനു ചെല്ലു ഭവാൻ!

6

ചിറ്റപ, മേ, കുഞ്ഞി, മെങ്കിനെപ്പാൽത്തവ-
ചിത്തവും ഗ്രാമമായ്ത്തീന്തിരിക്കം ഭഡം.
മല്ലിഗരാത്തയാം വല്ലഭയെപ്പാലു-
മല്ലക്കിലെമട്ട വഞ്ചിപ്പു ഹാ, ഭവാൻ?
വോവുക മാധ്യവ, വോവുക കേശവ,
വോരു, മെനോടിനിച്ചാല്ലേണ കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുതേതോമലാർ
താമസിഞ്ഞു, സംഘൃതനു ചെല്ലു ഭവാൻ!

7

കില്ലില്ലുനി, ജ്ഞം മോ, മല്ലാക്കിമാർക്കൈ-
കൊല്ലുവാനാണി വന്നതിൽ ചരിപ്പു നീ.
അല്ലമൊനോത്താലതിക്കലശ്ശേഷമി-
ന്നത്തെമില്ല, വയ്ക്കിട്ടു!
ഇം ലോകമൊട്ടക്കു പുതനോദിതമ -
ബ്രാഹ്മരിതം പ്രകീർത്തിപ്പുതില്ലയോ!
വോവുക മാധ്യവ, വോവുക കേശവ,
വോരു, മെനോടിനിച്ചാല്ലേണ കൈതവം!
താവകതാവം ഹരിപ്പുതേതോമലാർ
താമസിഞ്ഞു, സംഘൃതനു ചെല്ലു ഭവാൻ!

രീ'

8

ഹാ, രതിവഞ്ചിതവണ്ണിതതന്പിതൻ
ദാങ്ങരോദനധാരാഭരിതമായ്,
ഗ്രീജയദേവഭണിതമായ്, ദിജ്ഞാവ-
തേജാമയമായ് സുധാമധുരാശ്രമായ്,
ദിവ്യമാധുരാരിഘ്നിതം ശ്രവിക്ഷവിൻ,
ബൃന്ധംചേരും, വദിപ്പിൻ വിശ്വയരേ!
എതു ദേവൻറ ഗ്രന്ഥാഭ്യാപ്തജയി-
ന്നിതി, മാ നനാതമജൻ, മധുസുഭനൻ,
വിഭപ്രജനന്ത്രേഖ, റിംഗംകി സാംഭാഗ്ര-
വിസ്തുത്തിയേക്കട്ട, വിശ്രാധിനായകൻ!

60

അന്ത്രസ്തീവാദലാക്ഷാദണ്ഡച്ചി വൈളിവാം
ചിത്തരാഗത്തിനൊപ്പം
മിനം വക്ഷസ്തുതേവം മര മിചിയിണാതൻ
മുനിലാലക്ഷ്മാകേ,
എന്നാതമപ്രേമംഗസ്തുതിയില്ലയങ്ങമി-
ക്ഷീജ്യുലജ്ജാഭരത്താ-
ലിന്നേം, നിൻവിയോഗവുമയിലധികമി-
ദുർനം ദിന്നുഹം മേ!

61

വിശ്വാത്രംദേവഷിപ്പിനം ലയമൊട്ട തലയാ-
ട്രീടവേ, കല്പച്ചിം
ചിനി, സപ്രംാരനാരീകലമലസതയ-
റാഗമിച്ചാസപാശിക്കേ;
വിശ്വാക്കംദൈത്രുചീഡാതവമകതളരിൽ-
പുണ്ണമായ്ക്കൈട്ടിട്ടുണ്ണം-
വണ്ണം കംസാരിതുകം മധുരമുരളിക്കാ-
ഗ്രീതി ഭാഗ്രം തരട്ടേ!

62

കന്യതാം സദ്ധം

അമരഗോവിന്ദം

62

മല്ലീശരോന്മിതയായ്, രതിഭണ്ഡനത്താ-
ഖല്ലാസമറു കലഹാന്തരിതാദ്യായി,
കല്യാണക്കുള്ളിചരിതങ്ങൾ നിനച്ചു വാഴം
മല്ലാക്കിയോട് സവിയോതി രഹസ്യിലേവം:—

ഗീതം പതിനെട്ട്

മഞ്ഞം വാസന്തികാഭയിൽ മുദ്ദൈ
മനമായതൻ വീഞ്ഞമീ രാവിൽ,
അച്ചുതനൊന്തു മേളിപ്പുതേക്കാ-
ജിജ്ഞശത്തിലെള്ളുണ്ടായ ഭാഗ്യം!
മാധവൻ, മലർമക്കതൻ കാന്തൻ,
മാനിനീ, തവാതമാപ്പിതസപാന്തൻ,
അന്തിക്കത്തിലണ്ണഞ്ചിട്ടംനേരം
ഹന്തയെന്തിനീ നീരസഭാരം?

2

നല്ലാരിപന്തന്നിള്ളിരി—
നൗകമോമർസ്സുനകലംങ്ങൾ,
സുന്ദരങ്ങൾ, സരസങ്ങൾ, നീഡി—
നൗതിനങ്ങോ, വിഹലീകരിപ്പ്?
മാധവൻ, മലർമക്കതൻ കാന്തൻ,
മാനിനീ, തവാതമാപ്പിതസപാന്തൻ,
അന്തിക്കത്തിലണ്ണഞ്ചിട്ടംനേരം
രണ്ടാ, ഒരുന്തിന്തിപ്പിനീരസഭാരം?

രാന്ത

3

അര്ത്തനോജ്ജ പലവിഗ്രഹനാക -
മചൂതനെ തുജിച്ചിടായ്ക്കൊന്നായ്,
അറുമേൽക്കേണ ഞാനെന്നത്വട്ടം
അത്മനചൗള നിന്നോട്, കവിഷ്ഠം!
മാധവൻ, മലർമക്കതൻ കാന്തൻ
മാനിനീ, തവാത്മാപ്പിതസപാന്തൻ,
അന്തിക്കതിലണ്ണണ്ണതിട്ടംനേരം
ഹന്ത, യൈന്തിനീ നീരസഭാരം?

4

എന്തിനീ ഭഃവ, മെന്തിനീ ബാജ്ഞ -
മെന്തിനീദ്രാവിഹ്യപലഭാവം?
അക്കലാലോലഗോവികാസംഖ -
മൊക്കെ നിന്നെപ്പരിമസിക്കില്ലോ?
മാധവൻ, മലർമക്കതൻ കാന്തൻ,
മാനിനീ, തവാത്മാപ്പിതസപാന്തൻ,
അന്തിക്കതിലണ്ണണ്ണതിട്ടംനേരം
ഹന്ത, യൈന്തിനീ നീരസഭാരം?

5

ശിതളമായ്, പരിമുഖവാഹ -
ശേപതവതമദളാസ്സരംതന്നിൽ,
അഹ്മദകിൽവണ്ണനെ നോക്കി!
നിന്മിഴികൾ സഹലീകരിക്കി!
മാധവൻ, മലർമക്കതൻ കാന്തൻ
മാനിനീ, തവാത്മാപ്പിതസപാന്തൻ,
അന്തിക്കതിലണ്ണണ്ണതിട്ടംനേരം
ഹന്ത, യൈന്തിനീ നീരസഭാരം?

ഒരു

6

അന്തരംഗത്തിലുത്തകടങ്ങാകു—
മെന്തിനായും നീ ജനിപ്പിപ്പുതേവും?
കത്സിതോദിതമാണീ വിശ്യാഗം
മത്സവി, കേരംക്കൈക്കുമൊഴി വേഗം!
മാധ്യവൻ, മലർമക്കതൻ കാറ്റൻ,
മാനിനീ, തവാത്മാപ്പിതസ്പാന്തൻ,
അന്തിക്കത്തിലണ്ണത്തിട്ടംനേരം
ഹന്ത്, ദയന്തിനീ നീരസഭാരം?

7

വന്നിട്ടും മധുസൂഖനൻ വീണ്ടും
ചൊന്നിട്ടും മധുരാക്ഷതികരം വീണ്ടും.
എന്തിനു വിന്നെയീവിധം, കംജ്ഞം,
സന്തപ്പിപ്പിപ്പു നിന്തുള്ളച്ചിത്തം?
മാധ്യവൻ, മലർമക്കതൻ കാറ്റൻ
മാനിനീ, തവാത്മാപ്പിതസ്പാന്തൻ,
അന്തിക്കത്തിലണ്ണത്തിട്ടംനേരം
ഹന്ത്, ദയന്തിനീ നീരസഭാരം?

8

ശ്രീയുതം, ജയദേവഭാരിതം,
മാധ്യാഗ്രാവമഹിതചരിതം;
ഹാ, ലളിതമിതേകാവു മോദം
ശ്രീലച്ചവിത്തർ നിഞ്ഞമംക്ക സതതം!
എത്ര ദേവൻറു തൃപ്പടം, ഷുതം,
ജാതമോദം സൗതിപ്പതിള്ളീതം,
ഹന്ത്, യദ്രേവനന്തിട്ടംനേരം
എന്തി, നെന്തിനീ നീരസഭാരം?

രഘു

63

പ്രേയാനോട് ചൊടിച്ചു കാലിണ പിടി-

ചുട്ടും കല്ലുങ്ങീ, ലമ്മോ,
വീയിംഗ്രംകളയായി നിന്നു, നിതരാം
വെമുഖ്യവും കാട്ടി വീ;
മാ, യുക്തം തവ ചന്ദനം കട്ടവിഷം,
നീഹാരഘുരം കൊട്ടം
തീ, യോമക്കുറിശിരാംഗ്രൂ ചണ്ണതവനൻ
കീഡോസവം പീഡയും!

64

സാന്തോഷാദിപ്പുനാരകഗണമക്ട-

സേമഗ്രനീലോപാവലത്താ,-
ലാനമ്രാവീഡിരാകൈ, ക്ഷവലയകലികാ-
വീമി മേളിച്ചു മിന്നി,
തേനേരം വാന്നി നീരം പെരുകിയെഡാഴകിടം
ഗംഗപോലുല്ലസിക്കം
ശ്രീനാമൻതന്ന് പദാഞ്ചും, കലുഷമകലുവാൻ
സാദരം മുള്ളിച്ചനേൻ!

ഒൻ

പാത്താം സൃഷ്ടി

ചതുരചത്രഭം

65

മാലുർത്തിങ്ങി, ക്കോടിയ നെടവീപ്പാൽ
മുഖം വാടി, മനാ—
ക്കാലസ്യത്താൽ കടമിഴികളാ—
ലാളിതൻ നേരേ നോക്കി,
ചെലിൽ, ക്കോപപ്രൂരിമ ശമി, ചും—
യായുല്ലസിക്കം
നീലാപാംഗിക്കരിക്കി, ലലിവാ—
ന്നചുരുതൻ ചെന്നിതോതി:—

നീതം പാത്താൻപത്ര്

വല്ലതും കനിണ്ണല്ലും
ചൊല്ലുക നീയിന്നാനു
വല്ലഭേ, — ന്നിൻഡനത്തിൻ
ചില്ലോളിനിലാവിനാൽ;
ചെത്തല്ലും ലെന്നിക്കെതി—
ഒഹാരമായ്ക്ക് മുറിച്ചേരും
ഭിത്തിയാമാക്കുന്നി—
യല്ലമൊന്നുകലട്ടു!
നീൻമുഖവിധുബിംബം
കമ്മരാധരത്തിൽത്തണ്ണും
രഹ്യമാ, മാ മെമരേയ—
മദിരാപാനത്തിനായ്ക്ക്;

പും

മദ്പിലോചനങ്ങളാ -
 മദ്പിശചക്രാരങ്ങൾ -
 ക്ഷദ്രസമിടയാക്കാ -
 നന്ദമേര്യക്കാതിപ്പു താൻ!
 മത്തപ്പിയേ, ഗ്രാഹിലേ,
 മൃദുമാനസനാക്കം
 തപത്തപ്പിയനെന്നാടേവ -
 മതതേ വുമാ കോപം!
 മദനാനലൻ മമ
 മാനസം ഭദ്രിപ്പിപ്പു
 സദയം നൽകു തവാ -
 സ്വാംബുജമധുവാനം!

2

അത്യന്തം സുഖതി നീ
 കോവിപ്പിതെന്നി, ലതു
 സത്യമാണെങ്കി, ലെന്ന -
 ചീക്ഷിക്കു യദേച്ചും നീ!
 ചടലാവാംഗാഞ്ചുങ്ങൾ
 മേല്പുമേലെഴുഫിന്ന -
 നാടലും മനസ്സും നീ
 നിദ്രം ഭേദിച്ചുാളു!
 ബന്ധനംചെയ്യു ഭജ -
 പ്രസ്തതാർ, പന്തങ്ങളാർ
 സന്ധിബന്ധങ്ങൾ മമ
 വണ്ണനംചെയ്യു, നാമേ!
 ഏന്തല്ലാമെന്നാഛുജ്ഞാർ
 സന്ദേഹം ലഭിക്കും നീ -
 നാന്തരംഗത്തി, നവ
 സർവ്വമെന്നാഛുജ്ഞു!

പേരശ്ശിത്

മയ്യപ്പിയേ, ശ്രൂഡീലേ,
മുട്ടമാനസനാകം
തപ്പയ്യപ്പിയനേനാടേവ—
മരതേ പുമാ കോപം!
മദനാനലൻ മര
മാനസം ദഹിപ്പിപ്പു
സദയം നൽകു തവാ—
സ്വാംബൃജമധുവാനം!

3

നീ മര മനോഹര—
ക്രൂഷണം, മഞ്ജീവനം,
മാമകഭവോദ്യി—
രതം നീ, മര നാമേ!
മനിൽ നീയെനിങ്ങുന—
കൂലയായ് വത്തിക്കവാൻ
മനനമാത്മാത്മായ്
സതതം പ്രാത്മിക്കനം.
മയ്യപ്പിയേ, ശ്രൂഡീലേ,
മുട്ടമാനസനാകം
തപ്പയ്യപ്പിയനേനാടേവ—
മരതേ പുമാ കോപം!
മദനാനലൻ മര
മാനസം ദഹിപ്പിപ്പു
സദയം നൽകു തവാ—
സ്വാംബൃജമധുവാനം!

ചുട്ട

4

തന്ത്രി, നിന്റനേതും കരി-

ജ്ഞവള്ളിപ്പോലെയാ-

സൗന്ദര്യം രക്ഷതാല്ലെ-

ശോഭയിനാർഥക്കാളിളിനാ.

രജിപ്പിക്കവാനാണി-

ക്രമിക്കെനയെനാ, ലത-

ക്രജ്ജവാനാസ്ത്രങ്ങളാ-

ലാരക്തമാക്ഷി, കൊള്ളാം!

മത്തപ്രിയേ, ഗ്രൗണ്ടിലേ,

മൃദുമാനസനാക്കം

തപത്തപ്രിയനെന്നോടേവ-

മയതേ മുമാ കോവം!

മദനാനലൻ മമ

മാനസം ദഹിപ്പിപ്പു

സദയം നൽകു തവാ-

സ്വാംബുജമധുവാനം!

5

മഞ്ചു ഇമാം നിന്റക്കച്ച-

ക്കംഭത്തിന്റമേലേ, മണി-

മഞ്ചരി മിനിച്ചേന്നാ

മാറിടം ശോഭിക്കട്ടേ!

മനമനിപ്പേശം, ധാ,

ദോഷിച്ചാ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥി-

മണ്ണലം രണ്ടനയാ-

ലക്ഷിതമായീടട്ടേ!

മത്തപ്രിയേ, ഗ്രൗണ്ടിലേ,

മൃദുമാനസനാക്കം

പുന്ന

തപ്തിപ്രിയനെന്നോടേവ—
മരതേ മുമാ കോപം!
മദനാനലൻ മര
മാനസം ഭദ്രിപ്പിപ്പ്
സദയം നൽകു തവാ—
സ്വാംബുജമധുചാനം!

6

ഉജ്ജപ്പലസ്മലപത്മ—
കാവ്യിഞ്ജകമായി—
കൃത്യമേ മര മനോ—
രംഗരഞ്ജകമായി;
ഉല്ലന്നരതിരംഗ—
വരഭാഗഗ്രീയോധ്യം
തപ്പള്ളങ്ങളിൽചേലാ—
ന്നീയലക്ഷക്കുപ്പവം;
സരസം സദമോഹന—
മായ്, സ്വയമണിയിക്കാൻ
സദയമെന്നിക്കു നീ
സമ്മതം തന്ത്ര, ദേവി!
മർപ്പിയേ, ഗ്രൂഡേലേ,
മുടിമാനസനാക്കം
തപ്തിപ്രിയനെന്നോടേവ—
മരതേ മുമാ കോപം!
മദനാനലൻ മര
മാനസം ഭദ്രിപ്പിപ്പ്
സദയം നൽകു തവാ—
സ്വാംബുജമധുചാനം!

പുര'

കാമകാക്കോളം നശി—
 പ്രിച്ചിട്ടുഡാരമാം
 കാലടിത്തളിയകൾ
 മനമെൻ ശിരസ്സിക്കൽ;
 വിന്റുസിച്ചുലകൾ—
 ചീടക, മാരവുമാ—
 വഹിമേഞ്ഞെലിനേന്നി—
 ലെരിയുന്നാല്ലോ, നാമേ!
 ഉറമായ്പേര്ത്തം പേര്ത്ത—
 മുയൽ തജ്ജപാലക—
 കൃദിസം തവ പാദ—
 പല്ലവം കൈച്ചടത്തട്ടേ!
 മർപ്പിയേ, ഹ്രജീലേ,
 മുട്ടമാനസനാക്കം
 തപ്പല്പിയനെന്നാദേവ—
 മരതേ മുമാ കോപം!
 മദനാനലൻ മര
 മാനസം ദഹിപ്പിപ്പു
 സദയം നൽകു തവാ—
 സ്പാംബുജയുവാനം!

രാധയോ, ടതിപ്പിയ—
 കരമായ്, സരസമായ്,
 മാധവൻ മൊഴിഞ്ഞതാരാ—
 ചൂഞ്ഞവാം ചാട്ടക്കതികൾ;
 ജയിപ്പു, ധത്മാവതി—
 കാവതനായ് ലസിക്കുന്ന

ജയദേവനിൽനിന്ന്
 ശിതികാനും നോട്ടി!
 എത്ര പേരും തന്റെ ധാര-
 പത്മപൂജയിൽ-
 ശിത, യാ മരബൈരി
 രാധാകൃഷ്ണനാഃ—
 “മത്തപ്രിയേ, ശ്രൂഢശീലേ,
 മുടിമാനസനാകം
 തപത്തപ്രിയനേന്നാദേവ—
 മങ്ങതേ മുമാ കോപം!
 മദനാനലൻ മമ
 മാനസം ദഹിപ്പിപ്പു
 സദയം നൽകു തവാ—
 സ്വാംഖ്യജമധ്യവാനം!”

66

പീനഹ്രിജലംസ്തനാകലിത നീ—
 യെന്തുള്ളൂത്തിൽ, സദാ
 സാനന്ദം കടികൊപംകയാലതനവ—
 ല്ലാതന്നുരിനാരകേ,
 നേനം, വന്നാണവീ, ലതികലിടമി—
 ല്ലാക്ഷം, മുമാ ശക്കിയായ്—
 കൂനം വിട്ടുവാദമേകകയി, നിന്ന—
 വാർകൊക്ക ചുള്ളീടവാൻ!

67

കുളമൊഴി, മുമാ മഞ്ഞംരുലം
 തവിപ്പിത്ര മനനം
 മിളിതമധ്യരാലാവം താപം
 ഹരിക്കു മിചികളാൽ;
 പുന്ന്

കളക വിധുരീഡാവം, കോവാൽ
തൃജിക്കൈതെന്ന നീ
തെളിവൊടന്നരക്കതൻ തൊൻ മുഖ്യേ,
നമിച്ചു തവ പദം!

68

ദന്താഗ്രക്ഷതമേകി, ദോർബ്ലൂതകളാൽ—
ബുധി, ചുങ്ഗ, കോവരേ,
പന്താടേററിട്ടുന്ന പോർമുലകളാൽ
മർദ്ദിച്ചുകൊംക്കെന്ന നീ;
സന്താഷ്ടിച്ചിട്ടകേവ, മില്ലതിലെനി—
ജ്ഞാപ്രീതി;—ചണ്യാളിന—
ചുന്താരവന, ചെമ്പകാംഗി, യിരയായ്—
തനീരാതിരിക്കുന്ന തൊൻ!

69

ചേലഞ്ചും ചെമ്പരത്തിക്കണ്ണളിർമലരാളിയാ—
ഴന ചുണ്ടു, മുലങ്ങി
കോലും കണ്ണാ, മധുകളുവി കലിതരസം
കാന്തി ചിത്രം കവോലം;
ലോല്പതപം ചേരന്നാരോമര്ത്തിലസുമസമമാം
നാസ, നിന്നാസ്യദാസ്യ—
തനാലേവം വെൽവു, കുറോജ്ജപലസുദതിമനേ,
വിശ്രമപ്പുംപ്പുംവാനൻ!

70

മംഗലസവിലോചനം, വദനമിന്നുമത്രുന്നപിതം,
മനോരമഗതിക്രമം, വിജിതരംഭേദപ്രയം;
മനോരതികലാവതീ, ഭൂക്കടിച്ചിത്രലേവാ, ശ്രൂണേ,
മഹദ്വിജ്വയയംവനം ഭവതി പുണ്ണമു, പുത്രപീശതേ!

ചു

71

തവ കടച്ചല്ലോ, താരകേശാജ്ജപലാസ്യു,
തങ്ങളുടി വിമോഹം ചേത്തിടം കാളിസ്ത്രും;
തിരിതശരൂത്തിനാണ്യം, ചുണ്ടിലേവം
തടവുമരുതമൊന്നു മനിതിൽ ഭാഗ്രഭാഗ്രം!

72

അതു രാധാകൃഷ്ണപിന്തയാലുടൽ വിയ—
തേർത്തകക്ഷിനം കണ്ണട—
ചൂരാത്തെന്തല്ലിട മേവുമാറിയലുമ—
തുത്തുംഗകംഭത്താടേ,
നേരിട്ടിനൊരാ മഹാക്വലയാ—
പീഡ'ത്തെ, മദ്ദിച്ചു കൊ—
നോരകംസവലാന്തകൻ, ഹരി, സദാ
നിങ്ങൾക്കു നല്ലോ ശ്രദ്ധം!

പതിനൊന്നാം സ്ക്രീം

സാഹാരണഹാവിഡം

73

എണ്ണാക്കീമണിയെച്ചിരം മധുമയ-
പ്രേമാദ്രസാമോക്തിയാൽ
പ്രീണിപ്പിച്ചു, വിലാസി, കേളിശയനം
പ്രാവിക്കവേ കേശവൻ;
കാണാനേരെ തെങ്ങത്തുമാറിക്കും ചൊരി-
തെങ്കത്തീടവേ സസ്യ, തന്റെ
പ്രാണസപാമിനി രാധയോട് സവി ചൊ-
ന്നേവം കമിച്ചിടിനാർഥഃ—

നീരം ഇത്പരു

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതേ, മമ സവി, നീ രാധേ,
മധുമമനങ്ങനാടനഭജനമാചരിച്ചു, മുഖ്യേ!

ചക്രിതനായിച്ചുരെയെത്തി-
ച്ചാടവാക്കൈകൾ തുകി-
ചുരുങ്ങുഗം ശരണമന്നായ്
പ്രാണമനവുമേകി;
വഞ്ചുളലതാക്കണ്ണുകത്തിൽ
മണ്ണുകേളീതല്ലും
സഖയിച്ചു, നെഞ്ചിടിച്ചു
തബ്ദുഷാരാന്തല്ലും;
പുന്ന്

:12:

ഭദ്രഗീത

അറനാഗതനായ് തവ രമണൻ
കാത്തിരിപ്പു കാലേ
അറനാചിതമാണിനി വിളംബമി—
തറിയുക നീ, ബാലേ!

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതെ, മമ സവി, നീ, രായേ,
മധുമമനനോടനാജേനമാചരിപ്പി, മുഖ്യേ!

2

ഘനജഘനസ്തനകലശ—
ഭാരദ്വൈ, ബാലേ,
കനകകോമളമണിമയോജ്ജപ്ല—
നൃപുരണാലോ;
ലലിയലകളിളകി, ബന്ധുര—
മഹാരഗതിയാലേ
കലിതകഞ്ഞകം പ്രിയനികഞ്ഞകം
പുക്ക നീ ചാലേ!

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതെ, മമ സവി, നീ, രായേ,
മധുമമനനോടനാജേനമാചരിപ്പി, മുഖ്യേ!

3

ശ്രൂണ സവി നീ, കത്തുകദമായ്
മധുകരകലാവം
മനസി മോഹം തങ്ങിമാർക്കേകി—
പ്ലേജിട്ടമാലാവം!

കൃഷ്ണമസായക ചരണസേവക—
മുദിതകോകിലജാലം
കത്തുകദായകമധുരകാകളി
ചൊരിയുചൊരിക്കാലം;

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതെ, മമ സവി, നീ, രായേ,
മധുമമനനോടനാജേനമാചരിപ്പി, മുഖ്യേ!

നീ

4

അനിലച്ചഞ്ചലമുള്ളിലപല്ലുവ-
ലളിതപാണികളാലേ
അങ്ങളു, താമസമരത്തെന്നായ്സ്പദ-
മരളിട്ടന്തുപോലേ;
വനലതാവലി വെന്നി കാല്ലു
വടിവോടീരണമേകി
വനജലോചനേ, വരിക, നേരം
വളരെയെങ്കാ, വെകി!

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതേ, മമ സവി, നീ, രായേ,
മധുമമനങ്ങാടനഞ്ജനമാചരിക്കു, മുഖേ!

5

വിമലജലധാരയോലി
വിചലമണിമാരം
വിലസിട്ടമിക്കചകലം-
മിളകിടന്തു പാരം;
ഹരിമുളകരപരിരംഭാരത-
പുളകസ്തുചന ചാത്തി-
പ്രിലസിപ്പു കാമവിചീ-
വീമികളിൽത്തത്തി!
ശകനമിത്ര വിള്ളുനം വാര-
സൃഷ്ടചലനം, നുനം,
ശരി, യതിനോടരിക ചോദി-
ചുകതിനിയലിമാനം.

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതേ, മമ സവി, നീ, രായേ,
മധുമമനങ്ങാടനഞ്ജനമാചരിക്കു, മുഖേ!

നം

തവ സവികർ സകലതമി—

ക്കായ്യുമിനാറിത്തു

തവ തനവും രതിസമര—

സജ്ജമായ്ക്കഴിത്തു.

അതിരസിതരശനരവ—

ഡിണഡിമസമേതം

ചതി, ക്കവിതേ, ലഭ്യ, വേഗം

പുക്ക സങ്കേതം!

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതേ, മമ സവി, നീ, രാധേ,
മധുമമനനോടനബ്ജനമാചരിക്കു, മുദ്ദേശ!

7

സൃഷ്ടസമനവത്ചിരമാം

കരമൊരാളിതൻ തോളിൽ

പരിചിൽചൂത്തു, റിന്റക്കനകകക്കണാ—

സ്പനമിളക്കേ, ചെലിൽ;

ശമനംചെങ്ഗു റീ സസ്വവമൺഡൈ—

തവ സുവഗതിൾിലം

കമനി, റിന്റപ്രിയനറിവു നല്ലട്ട്

ശിമിലശിജിതജാലം!

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങതേ, മമ സവി, നീ, രാധേ,
മധുമമനനോടനബ്ജനമാചരിക്കു, മുദ്ദേശ!

8

മുഖ്യമോഹനമായി മിനിട്ടം

മുത്തു മാലക്കർമ്മവോല്യം

മഞ്ഞമായിത്തീന്തിന്തിമാ—

രഘു കാവതി കോല്യും;

ന്നറ...

വസുദേശാദ്വജപലന്ത്-
ഭാജനസഥാനം
സദസമന്ദ്രഷമായ്-
നിന്ദ്രജിക്കഹിന്ദാനം;
ഹച്ചിവദയഗനജിനാസേവന-
നിരതർത്തൻ ഗളംതനാിൽ
പരിലസിക്കാട്ടേ പരമനിർവ്വതി
പകന്ന നിത്രുദ്ധം മനിൽ!
ഗ്രീജയദേവൻ ജേപ്പ-
തേരു ദേവവാദം
ഹം, ജ്യ, മക്കാശവദാ-
ചക്രത്തേമാദം;

മധുരമൊഴി, മടിയങ്ങനേ, മതിമുഖി, റീ രാഡേ,
മധുമമാനോടനാഭജനമാചരിക്കു, മുഖേ!

74

കാണം വന്നാനന്ന, യോതും സൃഷ്ടകമയവർ,
പ്രത്യംഗമാട്ടുപ്പോകി-
പ്രീണിപ്പിക്കം, രമിക്കം, മാസിയിത്തവിയം
ചീന്തയാലാത്തനായി;
പ്രാണേശൻ നോക്കി നിന്നെപ്പൂഞ്ഞകിത്തരവായ്
വേവമാളിനാ, ഹഷ്ഠം
പുണ്ണനു മെയ് പിയത്താ സഹിരതിനിരവിക-
ജ്ഞത്തിൽ മുള്ളിച്ചിടനാ!

75

കണ്ണിനാജ്ഞനാരേവ, കാതിൽ നാവമാം
താവിശ്രൂകം, ശ്രാമമാ-
മദ്ദേശാജാളി, ശിരസ്സിലാ മുലകളിൽ-
ക്കൈത്തരികാക്കട്ടമം;
എന്ന-

ദേവഗീത

എന്നിമട്ടണിയിച്ചു, നീലവസന -
ശ്രീ ചേന്ന്, കണ്ണംനിര -
ഞങ്ങാനായ് സൈപരിണിമാക്ക്, മതസവി, തമ.
സ്ന്യോക്കനിതാലിംഗനം!

76

പോവുന്നോരിസാരലോലുപകളാം
കാഞ്ചീരഗംഗാംഗിമാർ
താവും കാഞ്ചനകാന്തികങ്ങളികളാം
ലാഖബദ്ധരോവാളിയായ്;
മേരും, തിയതമാലപത്രനിരവോ -
ലാനീലമാമിത്തമ -
സ്ന്യോവം തൽപ്പിയരാഗമേന്നിക്കണ -
സ്ഥാനം വഹിപ്പു, സവി!

77

ഹാരങ്ങൾം, കാഞ്ചി, മൺിത്തപുരക്കണ്ണങ്ങൾ -
ഉാരമുള്ളിപ്പുതച്ചി ചേത്ത ലതാഗ്രഹത്തിൽ,
അതുരാലണ്ണത്തു, മരിദംഗജാതലജ്ജാ -
ഭാരാവനമുഖി രാധയൈ, ദോതി തോഴി: -

ഗീതം ഇത്താതിരാന്ന്

രതിരസരഭസജ്ജഹസിതേ, രാധേ,
രമിക്കക ചെന്ന നീ മരിസവിദേ!
മലർവല്ലിക്കടിലിൽ നീ കടന്നുചെല്ലു
മദനോത്സവങ്ങളിൽപ്പുക്കൊള്ളു!
നംബ

3

കൂച്ചേമമയക്കംഭതരളിയാരേ!
കൂളിർന്നവാങ്ങാക്കപ്പളിശയനാസാരേ,
രമിക്കവാൻ രഹസ്യമായ് ഹരിസവിയേ,
രതിരസഭിതേ, നീ ചെല്ലു രായേ!

3

മനസിജവരശരരഭസഭാവേ!
മധുമത്തമധുകരകലിതരാവേ,
രമിക്കവാൻ രഹസ്യമായ് ഹരിസവിയേ,
മതിരസരസിക, നീ ചെല്ലു രായേ!

4

സുമസമസുലളിതമുള്ളലപ്പേഹ!
സുരഭിലസുമദളിച്ചിതഗ്രഹേ,
രമിക്കവാൻ രഹസ്യമായ് ഹരിസവിയേ,
രതിരസഭിതേ, നീ ചെല്ലു രായേ!

5

മദകരസഭഗാനാലോഹേ!
മലയനവാനിലശീതകാലേ,
രമിക്കവാൻ രഹസ്യമായ് ഹരിസവിയേ,
രതിരസരസികേ, നീ ചെല്ലു രായേ!

6

വിലസിതപീനസൗന്ധലനജ്ജലനേ!
വിതതലതാശതപത്രാലുങ്ഗ,
രമിക്കവാൻ രഹസ്യമായ് ഹരിസവിഃയേ,
രതിരസഭിതേ, നീ ചെല്ലു രായേ!

ഒക്ക

7

സിതരദപ്പിതരൈ ചിജിതശിവരേ!
ശതഗതപരലുതസ്പരമുവരേ,
രമിക്ഷവാൻ രഹസ്യമായോ ഹരിസവിയേ,
രതിരസരസിങ്കേ, നീ ചെല്ലു രാഡേ!

8

വിധിതപത്മാവതീസുവവിഭവൻ,
വിശ്വയനാം ജയദേവൻ, കവിതിലകൻ,
അടിയറവപ്പുടിദ്വില്ലുഗിതം,
അരയളക്ക, മുഹമ്മദ, മമ സുകുതം!
മഹിയിലവതീശവർത്തൻ ചരണപത്മം
മഹിതമില്ലീതത്തിൻ ശയനസത്മം,
രമിക്ഷവാനാ ദില്ലുഹരിസവിയേ,
രതിരസഭരിതേ, നീ ചെല്ലു രാഡേ!

78

നിന്നൊത്തണ്ണ വഹിച്ചു ഓത്തി, ലതിയായോ
ക്കീണിച്ചു, കുറപ്പുനാ—
പുനിദ്വുമയാന്മ നാന്നായരപ്പീ—
യുഷം കൊതിക്കണിവൻ;
ചെന്നാന്നല്ലുമിരിക്ഷകാ മടിയിൽ, നിൻ—
കുള്ളുരിലാക്കുച്ചുനായ്
നിന്നീട്ടനു നമിച്ചിതാ, സവി, നിന—
ക്കെന്തിനിനിനിസ്സുംതുമോ?

79

ഉടനാവഴ്തിമോദംഭാന്മ, ചഞ്ചേൽ—
കടമിഴിയാൽക്കടക്കുവള്ളുന്നെന്നതലോടി,
സൃഷ്ടതരമണിന്തുചുരാരവഗ്രീ
തടവി നടനു ലതാരുഹാത്തിലെത്തി.

നമ്മ

ഗിതം ഇക്കപത്തിരണ്ട്

രാധാനന്നുഭേദംനതരളു-
വികാരവിഭംഗിതനായ്
രാക്ഷേഷാദയദീപ്പതരംഗ-
ജലാശയകല്ലുകനായ്
സുചിരാത്മിതരതിരസത്രംഗി-
ലനായ്, സൃഷ്ടരവരവശനെ
സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മാദമൊട്ട
വിലസും കേശവനെ!

2

അമലതരോജ്ജപ്ലഹാരമുരു-
സ്സതിലെലാളിച്ചെത്തതിനാലേ
സമുദിതബുദ്ധേഖനിബിഡിത-
യമനാജലപുരംപോലെ;
സുചിരാത്മിതരതിരസത്രംഗി-
ലനാം സൃഷ്ടരവരവശനെ
സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മാദമൊട്ട
വിലസും കേശവനെ!

3

അതിമുഖഗഞ്ജക്കുലം ശ്രാമുള-
തനവിലണിഞ്ഞനിശാം
വിതയരാഗസ്ഥിരസമുജ്ജപല-
നീലാംബുജസ്ഥം;
സുചിരാത്മിതരതിരസത്രംഗി-
ലനാം സൃഷ്ടരവരവശനെ
സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മാദമൊട്ട
വിലസും കേശവനെ!

സ്ത്രീ

:13

തരളുംഗവുലചപനമനോഹര_
 മാകിന നിജവദനം
 തങ്ങീമണിതൻ ഹത്തിലപനങ്ങൾ_
 രതിചോദനനടനം;
 രജിസ്റ്റിച്ചക്കേജാദരളവി
 സംഭിവിതകാമം
 വഞ്ഞനമിച്ചനമിന്നും ശാരദ_
 ശാന്തതടാകസമം;
 സുചിരാത്മിതരതിരസത്തുളി_.
 ലനാം സൃഷ്ടാവരവശനെ
 സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മദ്ധമൊട്ട
 വിലസും കേശവർ!

വദനാംഖ്യജവരിസേവിതരവി_
 സമക്ഷാധലമണ്ണിതനെ
 മുട്ടമസിതോജ്ജപലിതാധരവല്ലുവ_
 കുതരതിചോദനനെ;
 സുചിരാത്മിതരതിരസത്തുളി_.
 ലനെ, സൃഷ്ടാവരവശനെ
 സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മദ്ധമൊട്ട
 വിലസും കേശവനെ!

ശിശിരകരാമലകരനികരാകല_
 ജലധരപടലസമം.
 ശിരസിജ്ഞാരം വിയുതവിമോഹന _
 വികസിതവിശദസുമം.

തിമിരോദരമതിൽവിന്നയങ്ങളൊങ്ക
വിധുബിംഖംപോലെ
തിരക്കാളി കിളിയം മലയജതിലകം
ചേന്തിയും നിജഹാലേ;
സുച്വിരാത്മിതരതിരസത്തുനി—
ലനാം സൃഷ്ടാവരവശനെ
സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മാദമൊട്ട
വിലസും കേശവനെ!

7

പുളക്കിതനായ്യ്, രതിലീലാകലകളി—
ലതിയീരത്തേൻ്തി—
ക്ഷേളിർമെയ്യ് മലരണ്ണിമണിത്രുഷ്ണം—
ഗണകിരണ്ണാൻ ചിന്തി;
സുച്വിരാത്മിതരതിരസത്തുനി—
ലനാം സൃഷ്ടാവരവശനെ
സുന്ദരി കണ്ണാളമിതോന്മാദമൊട്ട
വിലസും കേശവനെ!

8

ശ്രീജയദേവകവീശപരഭണിത—
ദപിളണികൃതത്രുഷ്ണൻ
രാജിക്ഷന്തു രാധാകാഞ്ചക—
നക്കിത്യവരിവേഷൻ.
ധ്യാനിച്ഛീടക ഘ്രത്തിൽ സുച്വിരം
ഹരിഭക്തന്മാരേ,
ഹാ, നിഞ്ഞർഥക ലഭിക്ഷം സുകൃതം
പ്രണമിക്കുക നേരേ!

ന്തർ

എതാങ്ങ ദേവപാച്ചനയിൽ മമ
ഡവി, യജ്ഞഗവാന്
ശാതോദരി കണ്ഠാളം മെഞ്ച
വിലസും കൈശവന്!

80

കാതോളം ഗമനം നടത്തിയതിനാൽ -
തതാന്തങ്ങളായ്ത്തീൻപോൽ
കാത്യം കലാന്തരക്കമുനിതൻ
കാന്താദ്രോഗ്രാഞ്ചിൽ,
ജാതാനന്മധാശ്രൂഖിന്തനിവഹം
പ്രാണശനനക്കാണ്കവേ
വിതാലസ്പ്രമിക്ഷമ ശ്രമജലം -
പോലുള്ളപ്പതിച്ച തദാ!

81

അല്ലോ ധൂഞ്ഞിരി മുണ്ടിൽ വന്നതു മറ -
ചീം നയത്തിൽത്തിരി -
ഞതപ്പോർംതനന മബം ചൊറിഞ്ഞ വെളിയിൽ -
പ്പോയീടിനാരാളീമാർ,
തല്ലാന്തത്തിലണ, ഞതനംഗരതിസാ -
ക്രതപ്രിയാസ്യേന്തു ക -
ണപ്പോളം ഗ്രാവയും ഗ്രാവരിതപോൽ -
ക്കൈവിട്ടിതേണാക്കിയെ!

82

വാരാളം ജയലക്ഷ്മിതൻ സ്വേച്ഛിതമാം
മന്ദാരപ്പുഞ്ഞമ്പംപോൽ -
ഹ്രാരത്തുള്ളികൾ തത്തി, യുഗ്രസമരോ -
പ്രാസം വെളിപ്പേട്ടപോൽ,

മും

രഭവഗീത

പാരം ക്ഷമമാന്ന്, മാ, ക്ഷവലയാ—
വീഡിത്തിനെക്കേവലം
നേരംവോക്കിന്, കൊന്നാരാ യരിളജ—
ദ്രവ്യം ജയിപ്പു ചിരം!

പഞ്ചം സദ്ധം

സാമോദ്ദാമോദ്ദരം

‘83

അളളിവുനമൊഴിഞ്ഞവാ, റലർഷർ -
വ്യാധുതയായ്, മന്തിര -
പ്രീഇക്കോമുള്ളയായ്, രതിപ്രിയമയ -
സേരാധരാദ്വാസ്യയായ്,
നീജേപ്പള്ളവച്ചുതല്ലമഴകിൽ -
പ്പേര്ത്തം സമീക്ഷിച്ചുഴം
നാളീകാക്ഷിയെ നോക്കിനോക്കിയലസം
മല്ലാരി ചൊല്ലിടിനാൻ.

ഗീതം ഇങ്ങപത്തിമുന്ന്

തളിർന്നിരകൾ ചിന്നിയ
കമനിയശയനീയ -
തലമതിൽ കാൽവെള്ളുക
കാമിനി, നീ!
തവവദവല്ലവവെവരി -
യായ് മിന്നമി -
താളിർമെത്തയിതിയലട്ടേ
താവണ്ണരം.
അരഞ്ഞിമിഷ, മന്ത്രതനാം
നാരാധണനെത്തെളി -
ഞതനാഭജിച്ചാലു, മെൻ
രാധികേ, നീ!

മുറ

വഴിയേരുന്നുമ്പോൾ, വന്ന—
 വള്ളേ! നിന്മ—
 കൗതുക തൊൻ കരകുലത്താൽ
 തടവാമപ്പോ,
 എന്നപ്പോലും ശമന—
ശ്രദ്ധാം എവുരം
 മിന്നമതി മെത്തതൻ
 മീതെ വെങ്ക്.
 അരനിമിഷ, മനഗതനാം
 നാരാധാരനെത്തളി—
 സ്തനഭജിച്ചാലു, മെൻ
 രാധികേ, നീ!

അയി, നിന്മകളും വദനേന്ത—
 വിൽനിനാം കീനിഞ്ഞിട—
 ടന്ത്രപവചനങ്ങ—
 ഉമ്മത്രപ്പോലെ.
 കളിയുവാൻ വിരഹംപോൽ
 ദൃംത്രം നിന്മക്കച—
 കലണ്ണം മുട്ടമീ—
 യംഗ്രൂകം തൊൻ.
 അരനിമിഷമനഗതനാം
 നാരാധാരനെത്തളി—
 സ്തനഭജിച്ചാലു, മെൻ
 രാധികേ, നീ!

അളിവറുമാമാദ്ദേഷ-
മാനന്തം തന്നവോൽ-
പുളിക്ക്കൈൽ പൊടിച്ചുാരി-
പ്ലാർമലകൾ;
മടിവിട്ടേൻമാരോട്
ചെങ്ങ് നീയോമനേ,
മദനാതപമേവം
പരിഹരിക്കി!

അരനിമിഷമന്നഗതനാം
നാരാധണനെത്തളി-
ഞ്ഞനാജിച്ചാലു, മെൻ
രാധികേ, നീ!

തവ ഗ്രുപം യുനിച്ച
വിരഹാനലസന്ദഖ്യ-
തനവാ, യവിലാസനായ്,
മൃതസമായ്;
അമരമിദ്വാസനെ, ഇജീവി-
പ്പിച്ചാലും, ക-
നാധരസുധാമധുരസം
ഭാമിനി, നീ!

അരനിമിഷമന്നഗതനാം
നാരാധണനെത്തളി-
ഞ്ഞനാജിച്ചാലു, മെൻ
രാധികേ, നീ!

മദ്ദരിതമധുമധുരമണിത-
 ക്രതമാപ്പിച്ച
 മതിമുഖി, നീ മണിമേവല
 മുവരമാക്കി!
 വികനാദപീഡിതമൻ
 ശുതിയാഴ്ചമവസാദ-
 മകളുവാനിടയാക്കിട-
 കാവിയം നീ.
 അരനിമിഷമന്നഗതനാം
 നാരായണന്നത്തെളി-
 ഞതനാജ്ഞിച്ചാലു, മൻ
 രാധികേ, നീ!

വിഹലമാം കോപത്താൽ
 വികലീകൃതനാമെന്ന
 വിരവിൽ നോക്കീട്ടവാൻ
 ലഘു നീങ്ങി,
 കലിത്രസം വിടരട്ട്
 തവ ലോചനമുക്കുന്നു
 കൂളിയുകയേ, രതികഉനം
 കൂളമാഴി, നീ!
 അരനിമിഷമന്നഗതനാം
 നാരായണന്നത്തെളി-
 ഞതനാജ്ഞിച്ചാലു, മൻ
 രാധികേ, നീ!

നിരപമമായനവദം
 മധുരിപുതനാമോദം
 നിഗമിതമായുള്ളാരീ
 നിരജഗിതം;
 ഇയദേവഭണിതമിദം
 രസികരിലനവരതം
 സ്വദൈഷ്ഠിവാക്ഷീട്ടേ
 റതിവിനോദം.
 എത്ത് മഹാദേവൻതന്ന
 മാനസോദ്ധാസമീ—
 ഗൃതത്തിൽത്തിങ്ങി—
 ത്രഞ്ചിപി നില്ലു.
 അരനിമിഷ, മനഗതനാം
 നാരായണനെത്തുളി—
 തനനഭജിച്ചീട്ടുക
 രാധികേ, നീ!

ഫ്രാദാഖ്യം പുണ്ണക്കന്നവേളയി, ലപ്പാം—
 ശ്വാലിലനം തീരുമാം
 കാമോദീപകവീക്ഷണത്തി, ലധരം
 പുംബിക്കൈ നമ്മാക്കതിയും;
 അതു മാരാധവേളയിൽ പ്രതിവദം
 പ്രത്യുഖമായ്—ഭാര്യക—
 ശ്രീമത്താമവർത്തനു നിസ്ത്രുലളിത—
 കുറിയജ്ഞ കൂട്ടി രസം!

85

കാമൽക്കായിണബന്ധനം, കച്ചയുഗം
സമദ്വാനം, വാണിജ-
സ്നോമം പാരണഭാരണം, രദനമ-
ത്താമ്രാധരത്തിൽ ക്ഷതം
വ്യാമദ്വം ജലനം, കച്ചറുഹണമാ
ഹസ്തം, സുധാദ്രാധരം
വ്യാമോഹം, പ്രിയനേകി;—കാമഗതി, മാ,
വാമം—സുവിച്ഛ മരി!

86

കാമൻതൻ കൊടി വാറിടം രതിരണ-
ത്തിങ്കൽ, സപയം കാന്തനെ
സ്നൗമത്പ്രത്താട കീഴിലാക്കി, വിജയം
നേടാൻ യണിപ്പേട്ടുമോ,
കാമൽഗ്രോണിയന്ത്രിടാ, തയവില-
ക്കൈയുന്ന് മാത്തട്ടുല-
ഞതാ മെക്കണ്ണകളുട്ടെന്തുവോയ്!—കമനിമാർ-
ക്കോക്കണ്ണതോ വികുമം?

87

മാറിത്തേച്ചുന്ന് നവക്ഷതം, കലൃഷ്ണമാം
നേരുാന്തരം, ചെന്നിരം
വേരിട്ടോരധരം, വികഞ്ചിതസുമ-
വ്യാകീണ്ണവേണീഡേം;
വേറാംമട്ടധവാന്ന് കാഞ്ചിയിവയാൽ,-
കാമാസ്ത്രമേരത്തര-
ഞേതരിക്കണ്ണിലുഷ്ണസ്ത്രി, ലത്തുതമമോ,
കാമാത്തനായ ചുത്തൻ!

മംറ

88

അല്പാമീലിതലോചനാകലിതയായ്,
സിൽക്കാരശല്യത്തിനാ—
ലസ്സേഷാദിതകാക്വായ്, രദ്ദമയു—
വാദ്രാധരസേംഗരയായ്;
ഉല്പന്നാന്മിവേപതാന്തരതനവായ്
മേവീടുമേഖാക്ഷിത—
നാൽചുല്ലത്രസിതസ്സുനോപരി ശയി—
ചുഞ്ചും സപദിപ്പു വരൻ.

89

അലക്കാരേച്ചുയാൽ, പിന്നീ—
ദേവം, സപാധിനഭന്ത്രക
രതിഗ്രാന്തൻ കാന്തനോട്
മുദ്രം ചൊന്നിതു രാധിക:—

ഗീതം ഇപ്പത്തിനാല്പു

ചന്ദനഗിഗിരമാം സുന്ദര—
കരങ്ങളാൽ
നന്ദനന നീയെൻ
മാറിടത്തിൽ,
അംഗജമന്നിമയമംഗള—
കലംപോൽ
ഡേശി തൃളപിടി—
ക്കളുൾമുലകൾ,
ചിത്രമായ്, സുരഭിലകസ്ത്രീ—
കദ്മത്താൽ
പാരുകമാരചിച്ചു—
നാണിബന്ധതാരക്കു!

ഫോട്ടോ

സുന്ദരി അതിരക്ഷാത്മിലനാകംയദി-
നന്ദനകൾ നന്ദനക്കോടോതിയേവം!

2

അംഗജശരശതദാരി-
രതിരണ-
രംഗത്തിൽ, തത്വാധി-
പുംബന്തേപം,
കഞ്ചുമയമാക്കിത്തീത്താരീ-
യളിക്കല-
ഭഞ്ചനമഞ്ചു ഉമാ-
മഞ്ചനകം,
ഉദ്രസതരളൈഞ്ചമിഴി-
കളിൽവീണ്ടു-
മുഖപലിപ്പിക്കൈകാണൻ
ജീവദാർ!

സുന്ദരിരതിരസത്മിലനാകം യദി-
നന്ദനകൾ നന്ദനക്കോടോതിയേവം!

3

മല്ലികാമലർശരവാശ-
നികാശതയാ-
ല്ലപ്പസൽല്ലത്തിശാര-
പ്രസരം വീശി;
ലോചനശാഖലീലാഖന്യക-
മായ് ലസിക്കം
ലോലമാക്കമിന്നുതി-
മണ്ണയലത്തിൽ,
മഹൻ

ദേവഗീത

പ്രാണനായക, വോന്നാനെട-
ത്തണിയിൽക്കു
ചേണഞ്ചും മനിമയ-
ക്കണ്ണലങ്ങൾ.

സുന്ദരി റത്തിരസത്തിലനാകം യദ്ധ-
നദനന്തനദനദനോതിയേവം.

4

താമസിരേവയോത ലേശവും
താവിടാത്ത
താമരത്താരെതിരാ-
മെൻ മുഖത്തിൽ,
നമ്മകരമാംമട്ടിൽഭൂംഗജാ-
ലോജ്ജപലമി-
ക്കരുാളുക്കങ്ങൾമാടി-
ഹൈത്തിവെങ്കു!
സുന്ദരി റത്തിരസത്തിലനാകം യദ്ധ-
നദനന്തനദനദനോതിയേവം!

5

മാനദ,നവനീലവീരദ
ങച്ചിരമായ്
മാനമജ്ജയല്പപജ-
ചാമരമായ്;
മായുരമനോഹരവിശ്രികാ-
വിസ്തമായ്
മാരമാസ്തരലീലാ-
വിസ്തമായ്;

മുഹൂ

ലാലസിക്കമെൻ കൂളിർക്കുന്നതൽ
നീ ചീകിക്കേട്ടി-
ചേലെഴും പുക്കാരംചുട്ടി-
ചുലക്കരിഞ്ഞ!

സുന്ദരി രതിരസത്തുന്നിലനാകം യഥ-
നന്ദനൻ നന്ദനങ്ങനാടോത്തിയേവം!

7

അരംഗജിജിവരസുന്ദര-
കന്ദരമായ്
സംഗതക്കമെൻപലന-
ജപലനരംഗം;
കോമളമണിമയ്ക്കുഷണ-
മേവലകർ,
പുമുടിവസന്നാഡു-
ഹൈന്നിവയാൽ,
ഹാ,രതിരസിക, മജ്ജീവ-
നായക, ഗ്രൂപ-
സാരഭായക, നീയൊ-
നലക്കരിഞ്ഞ!

സുന്ദരി രതിരസത്തുന്നിലനാകം യഥ-
നന്ദനൻ നന്ദനങ്ങനാടോത്തിയേവം!

8

സംഖ്യനമണ്ണനമായ്,സ്സുവേംഗ-
പാദസൃതി-
സംഖ്യമായ്,ക്ലവിജ്ഞപര-
വണ്ണനമായ്;
എന്നെന്ന

ദേവഗീത:

അരുചിച്ചിയലുമിനീജയ_

ദേവഗീതം

സാരജ്ഞൻ നകന്തി_

ടൃത്തമോദം!

ക്ഷീത ദേവഗംഭോദപക്ഷജ്_

പുജയായി_

പുതഗീതകസാരം

വരിലസിപ്പ്,

സൗന്ദരി, രതിരസത്തുനിലനാ,മാ യദി_

നന്ദനാന്തർ നന്ദദനാദോതിയേവം!

90

പത്തിക്കിരൊഴ്വതിട്ടകേൾ മുലകളിൽ,

ചിറ്റം കവിപാത്തട്ടില്ലോ;

പുത്തൻ കാണ്വനകാണ്വിയെന്നരയില്ലോ,

പുമാല കേശത്തില്ലോ,

മുത്താളിം കടക്കണ്ണപം കൈകകളില്ലോ,മാ

മഞ്ഞീരകം കാലില്ലോ,

മുത്താഞ്ഞാന്നാളിയില്ലോ!—സർവ്വമുടൻ

സാധിച്ച വീതാംബരൻ!

91

പാലാഴിക്കരയിൽ, സ്പർശംവരസം

പുണ്ഡനം നീ നില്ലുവേ

ഖാലേ, നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടാതെ ശിരിജാ—

അമൻ കടിച്ച വിഷം.

മഹാ

ചെലിൽപ്പുള്ളകമാപ്പസംഗമിതിനാ-
ലന്നാപ്പോത്തായ്, കാര-
താലേ രാധികതൻകച്ചൈരു തഴീകം
ദേവൻ ഇണച്ചീടണം!

92

പാദത്തിൽപ്പുരിച്ചുചെങ്ങു വിലസും
പുമകതൻ സൗഖ്യം
മോദതേനാട്ട നകന്നിടാൻ ശത്രം
നേരുങ്ങളാജ്ഞിച്ചവോൽ,
ദേശംവിട്ടണിശ്ചയാമഹിവരൻ
തൻശീഷ്ഠരങ്ങങ്ങളാ-
ലാദത്തപ്രതിബിംബകോടിയുന്നനാം
ദേവൻ തരട്ടേ ശ്രൂം!

93

യാതൊന്നുത്തമകഴശലം കുലകളിൽ,
ശ്രീവൈശ്വാവം ചിന്തനം
യാതൊ, നോതു രതിപ്രധാന്റെ
തപാംശം, സുകാവൃഞ്ഞളിൽ
യാതൊന്നാതമവിലാസം, മായവ സമ-
സ്ഥാംശങ്ങളും ദിവ്യമി-
ശ്രീതാവും ജയദേവഗിതയിൽ മുഡാ
കാണാവു വിദ്ധജജനം!

94

നാനാർത്തപ്രകാശ്യപുഷ്ടതനിപ്പണരാം
ശ്രൂഹതദ്രാശികപാക്ഷം
നുനം, തിട്ടപ്പേജുത്താനൊരു കഴിവിയലാ-
തിപ്പോഴം നില്പേതേനോ;

മീമീന

:15:

അ നിത്രുപ്പുമെല്ലാറിനമായ ചരടാ-
മാദിരുലം, തെളിഞ്ഞി-
സ്വാനത്തിൽക്കണ്ടിതാവു വിശ്വയ, രംഗ
അക്ക് നല്ലാവു മോദം!

95

തേനേ, നിൻചിന്തതെറാണാരിക, പട്ടശിലാ-
വണ്യമെൻ ശക്കരേ നീ,
ഹാ, നിന്നെത്തിനവാനായ് മുതിങ്ങവതിനിയാ-
രാണയേ, മുതിരിഞ്ഞേ?
എനം നിഞ്ഞീവകായ് നീയറിയുകളുതമേ,
നീരമെൻക്കുരുമേ നീ,
മാനം പോയീ മരിപ്പു മധുമയപ്പലമേ,
മോചമേ, സതപരം നീ!

96

പ്രാണപ്രേയസികർംക്കഴിം ചൊടിക്കേം,
പോങ്ങം ഉദം, ചെന്നിനി-
താണാലും ക്കഹരത്തി, ലാക്കമിനിമേൽ
മാനിച്ചിടാ നിഞ്ഞേ!
ചേണാളിം ഒരുപ്പേവഭാരതി ലസി-
ചും ചും ക്കുന്നിതാകല്ലുമ-
ക്കീണം, ഭക്തജനത്തിനേകി വിജയം,
ചിത്രപ്രസാദം, ശ്രൂം!!....

=====

ഫ്രൈ

